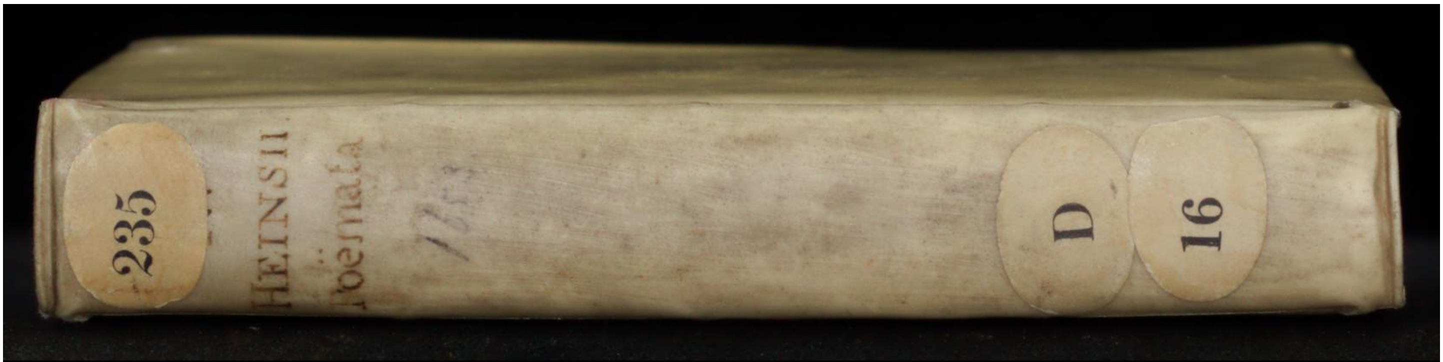
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

KK. Poes. N° 1624.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

~~Elzeviers~~

~~A. 154~~

KW 235
D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

kk.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

NICOLAI HEINSII DAN. FIL.

POEMATA.

ACCEDVNT

JOANNIS RVTGERSII,

Quæ quidem colligi potuerunt.

LVGD. BATAV.
Ex Officinâ ELSEVIRIORVM
Academ. Typograph.
cIↃ IↃC LIII.

Koninklijke Bibliotheek 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

CAROLO SANCTA-MAVRÆO,
MONTOSERII MARCHIONI,
NATALIVM SPLENDORE
AC REBVS DOMI MILITIÆQVE GESTIS
ILLVSTRISSIMO VIRO,
REGI CHRISTIANISSIMO
A CONSILIIS,
ENGOLISMENSI, SANTONICÆ,
ALSATICÆQVE PROVINCIIS,
NEC NON REGIIS CASTRIS
PRÆFECTO,
POESIOS TAM LATINÆ QVAM GALLICÆ
SINGVLARI ORNAMENTO,
OPTIME DE SE MERITO
MVSAS SVAS
L. M. Q. D. D.
NICOLAVS HEINSIVS
DAN. FIL.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

LAus, Montoſeri, magna Gallici Martis,
Major Dearum, fonte quæ Meduſæo
Os irrigatis fila vatibus præſtant
Oblivioſo tuta temporum à morſu,
Omnique vocem quæ perennet in ſæclo;
Eïa intuêre fronte candidâ hos luſus,
Et non ſeverâ, neſciâque rugarum;
Qualem moleſta tot clientium haud raro
Turba experitur & frequens ſalutator,
Quos mane toto, quos meridie admittis.
Non his adiri te decebat à nugis,
Auremque cultam frivolis fatigari:
Nam peſſimæ abſit ut patrociner cauſæ,
Phœbo æmulantis unice artifex plectri,
Plectri, futuris quod nepotibus ſacrum eſt.
Sed dum ſubinde demereris indignum,
Sed dum laceſſis, atque identidem invitas
Benignitatis non ſolubili nodo;
Moleſtiam ultro maximam tibi aſpergis.
Scin' arrogare quidlibet ſibi vates?
Quis hunc abuſum, quis licentiam frenet,
Auctoritas quam cana temporum invexit?
Hic, Montoſeri, mos malus poëtarum eſt,
Phœbo nec ipſi, nec ſororibus Phœbi
Vt thura libent victimaſve vittatas;
Sed carminum dent Dîs datoribus carmen.

LECTO-

LECTORI.

ANNUS alter jam ferme exactus eſt, Lector, ex quo Poëmata hæc prælo typographico committi cæperunt, me tum hærente in Galliis ac iter Italicum adornante. Inter lentas operarum poſt ceſſarunt manus, dum reditus in patriam meus expectatur. Sufflaminavi, fateor, ipſe hactenus ac inhibui feſtinatam nimis editionem, quod iniquius ferrem, paginis tam paucis tot errores irrepſiſſe. Bellum etiam in me moliri tum ferebatur mortalis quidam contentioſo, ſupra quam dici poteſt, ingenio & ad obtrectandum unice facto, quem occaſione tam oportunâ defricare laceſſitus ac pro meritis ornare decreveram. Sed is cum poſt carecta pergat latrare, nec in arenam prodeat, & mihi longum nimis ac moleſtum ſit edentulas ejus minas opperiri tanto tempore; manum libello ſupremam duxi tandem im-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ponendam. Commodè poſt hanc moram evênit, ut novus Elegiarũ liber, qui Italicâ profectione mihi de novo natus eſt, reliquis opuſculis poſſit addi. Errores ab operis commiſſi typographicis in causâ ſunt potiſſimum, cur ipſo hic in veſtibulo nunc à me compelleris: quos pro benignitate tuâ ut corrigas, priuſquam ad libelli ipſius accingaris lectionem, vehementer rogo. Sub calcem ea hujus epiſtolæ notata majori ex parte deprehendes. Illud vero vel in primis monendum, poſt ultimum paginæ centeſimæ triceſimæ octavæ verſum, omiſſam à typographo digreſſionem invectivam ſuper violentâ Caroli primi Britanniarum Regis morte; quod pacis inter gentem noſtram ac Anglos conſtituendæ conſilia ſub id tempus agitarentur. Spes enim erat certa, Lector, fore, poſt cruoris regii guſtum, quo ſatiatos abunde oportebat, ſi quid illos ſatiare potuiſſet, ut plebeium Batavorum ſanguinem negligerent ac faſtidirent homines delicati. At vero, inſuper habitâ vicinitatis atque amicitiæ, quæ tot annos utrimque coaluerat, reverentiâ, ſpreto ejuſdem (ſi quam tamẽ habent) Religionis vinculo, cum à ne-

fariis

fariis armis nulla ratione dimoveri poſſint: cum, contra legis divinæ ac humanæ præſcriptum, contra fas omne gentium, ſolo juris piratici privilegio atque auctoritate freti, bello nuſquam indicto, bona noſtra fortunaſque involarint & prædati ſint; ac proinde hoſtium truculentorum loco haberi à fœderatis Belgii Provinciis meruerint, nobis nihil æquiores quam ſuo Regi; privatam cauſam ſi à publica alienam putarem, perperam videbar arbitraturus. Genti nihilomiuus univerſæ abſit ut convicium fecero, in quâ amicos numerare poſſim multos, homines eruditione præſtantes, nec male de me meritos, quique popularium ſuorum facta vehementer improbent ac deteſtentur: quanquam parum abeſt, quin paucorum ſcelus tam immane cum univerſæ gentis opprobrio atque ignominiâ ſit conjunctum. Quapropter & hanc, quam dixi, digreſſionem, & ſi quæ alia hoc libello occurrent inclementius in Anglos ſcripta, ea iis tantum credantur ſcripta, quos aut mortis regiæ fuiſſe cauſam conſtet aut approbatores, quique bello huic, quo collidimur, faces ac calcar ſubdiderunt; &, ut paucis abſolvam,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

qui nec libertatem noſtram potuerunt ferre, nec ſuam ſervitutem: quam longe tamen turpiſſimam nunc ſerviunt, & quidem ſub illorum dominatu, quos in ſatellitii ſui aut famulorum gregem domeſticum Rex ſacratiſſimus nuſquam dignatus eſſet admittere. Ad illorum nutum & libidinem figuntur illic terrarum nunc leges ac refiguntur: ſub illis jura vapulant. ô bonam libertatem! Sed in his longum hærere non eſt hujus loci. Quare verſus ipſos videamus. Sunt autem illi.

Vnica abeſt (abſitque) pios averſa paratus
Regalique ſinum fœdata Britannia tabo:
Ah miſera, & quantus legum pudor! Accidat aures,
Dî, macula hæc nullas. annalibus exulet oro
Crimen; & ignaros liceat latuiſſe nepotes.
At quibus incumbam diris; quas imprecer autem,
Fæx Erebêa, tibi, pro tam furialibus actis?
Junge ſcelus ſceleri; nec ſacro ſanguine ſparſas
Pœniteat rubuiſſe manus. quid enim auſibus addi
Flagitiiſque poteſt? hæc pœna nocentibus eſto,
Hæc ſcelerum, Dî, pœna; juvet, juvet eſſe nocentes.
Agmine mox alio proceres occurrere contra
Magnanimique Duces, &c.

Poteram adoptivum etiam libellum addidiſſe, ex amicorum verſibus & multis & bonis mihi magnam partem inſcriptis conflatum, ſed ſchedas in promptu non habe-

habebam, ad hoc inſtitutum neceſſarias: ut qui recens adhuc ſim ab itinere. Balzacii tamen elegantem epiſtolam non duxi omittendam : quod Italicorum libro ſecundo ad illam à me reſpondeatur. Nunc partim ea quæ mutanda ſunt, partim operarum errores videamus. pag. 69. lin. 4. edi debebat, *ô quæ potiunda negari Oſcula, tormentum gravius nece!* pag. 117. lin. 8. inverſis numeris ſcribendum, *Nec blandienti credulam præſta manum.* pag. 142. lin. 6. edatur, *Oenea quam magnum Talaoniumve Adraſtum.* Quæ ſequuntur, minoris ſunt momenti.

ERRATA.

Pag. 1. lin. penult. pone punctum poſt τὸ *Nec leve pignus habet.* p. 21. l. 18. lege, *At certe. rediturus abit.* pag. ead. lin. penult. lege, *Currite ïo poſthac, mea ſtamina.* p. 40. l. 12. lege, *Quo nil comtius.* p. 47. l. 24. *opem feret ille petenti.* p. 49. l. 14. *Multa, Pater, ſpectanda.* & mox, lin. 19. *potior Phocide ripa tua eſt.* p. 51. l. 24. lege, *Et gemat hoc raptum.* p. 61. l. 12. lege, *Quamlibet invitum te trahit omnis eques.* p. 81. l. 14. lege, *Te tamen abſentem.* p. 82. l. 20. lege, *Tota vetuſtatis, non ea culpa mea eſt.* pag. ead. lin. 26. lege, *in tua jura.* p. 87. l. 13. *Anienus.* p. 89. l. 8. *Hoc equidem noſtis.* p. 92. l. 12. ſcribe, *Tu nec ab Æolia flatu temerere*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

procella. p. 101. l. 6. *Tanara nocte ſua.* adde interrogationis notam. p. 193. l. 5. *culmine.* lege *culmina.* l. 7. *Boſporus.* l. 10. *poſcit Idume,* p. 106. l. ante penult. lege *Fata moraturo non ſatis æqua jubent.* p. 108. l. 5. *negantur aquis,* l. 16. *illa moretur,* l. 24. *Pæan.* l. 25. *Deus?* p. 113. l. 12. *ingenî.* p. 117. l. 6. *Et mente facem.* p. 118. l. 9. *liberioris iter?* l. 17. *vellera.* lege *vellere.* p. 144. l. 15. *quanta gravi vis arbitrio.* Cætera facile per te corriges, ſi qua occurrent, Lector.

JOAN-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

JOANNES LUDOVICUS BALZACIUS NICOLAO HEINSIO S. P. D.

HEinſiade, quem Celta ſuum, quem Roma Quiritem
Eſſe velit, verum una ſibi quem vendicat Arctos,
Victrici Pace ac donis opulenta Deorum,
Chriſtinâ regnante, Arctos; tot proſpera Nymphæ
Saltem audire licet miſeris, ſtellaſque faventes
Heinſiadæ, & luces, Nympha tribuente, ſerenas.
Audivi hæc, & plaudo tibi, & te clamo beatum.
Nam tu ille es; ſummi nuper ſpes magna Parentis,
Iam vix Patre minor, rigidi ſervator honeſti,
Nec mœſtâ gravitate atrox, in corpore firmo
Mente potens validâ & leni, quâ gratus ubique,
Cunctorum es communis amor. Te nunc tenet ora
Formoſæ Heſperiæ, & veterum monumenta Sophorum.
(Nobilis ô mercator & ô commercia ſancta!)
Conquiris ſtudio aſſiduo & virtute ſagaci.
Ætatis doctæ forulos capſaſque latentes,
Quæque Palatinus dudum occultarat Apollo,
Ipſa quoque æternæ reſeras penetralia Veſtæ:
Atque ita chartarum, ſepteno in vertice, dives

Innu-

Innumerâ gazâ, nos reſpicis altus egenos,
Romulideſque jubes Gallum ſalucre ſodalem.
Non ego, ut ante, tibi patriæ ſermone ſoluto,
Auſoniis vinctam numeris ſed noſtra ſalutem
Muſa refert; nempe illa tuis impulſa Camœnis
Deſuetum per iter ſacros haurire liquores,
Et pene oblitum Parnaſſi aſcendere collem.
Me, fateor, jam Caſtalius defecerat humor,
Aruerat vena, & verſus mens ægra negabat:
Verum ubi Regales Elegos, tua carmina legi
Naſonis digna invidiâ, queis inclyta Virgo,
Sceptrorum decus & Guſtavi maxima proles
Laudatur, prior ignis adeſt; vis major & intus
Pectus agit, raptatq; invitam ad carmina mentem.
Sed quid Phœbeâ cytharâ fidibuſque Latinis
Afficior, quem funeſti vicinia Martis
Flere monet, mea dum crudeli exercita fato
Gallia ſævum adigit ſua per præcordia ferrum?
Ah patrias clades, lacerati ah vulnera regni
Horreo contrectare, animus luctuque refugit!
Nulla fides pietaſque. Aulam diſcordibus actam
Motibus, interdum pavidam & quandoque furentem
Specto gemens, Procerumque iras & pectora læſa,
Nec Populum meliorem, & utroſque hinc inde nocentes,
Injuſtæ cum quemque trahant in prælia cauſæ,
Iliacoſque intra muros peccetur & extra.
Exoſas Superis ſonteſque relinquere terras
Sæpe animum ſubit, atque alios inviſere fines,
Nullus ubi meditantis amica ſilentia rumpat
Funditor, & vates turbet clamore quietos;
Juliadas ubi non videam, nec facta nec ipſum
Civibus inviſum, & magno pro crimine nomen
Juliadarum audire externus cogar Amyntas.

Atque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Atque utinam modo Pegaſeum mihi noſter Apollo (gas
Cornipedem, aut volucres cœli per inane quadri-
Sufficeret! cognato infectos ſanguine tractus
Extemplo fugiens, Rhodanumque Alpeſque nivoſas
Tranarem aërius curſor: tum littora nota
Eridani, & flavas Tyberini fluminis undas
Exuperans, prius ingrederer tua tecta, Quirine,
Craſtinus igniferos quam Titan æquore currus
Mergeret, inductiſque dies vaneſceret umbris.
Illic Heinſiades optatæ in margine ripæ
Obvius ipſe foret, chariſque amplexibus ultro
Stringeret adventantē, & mutua brachia dantem.
Tecum illic, mi dulcis amor, felicior exul,
Ad ſolitas rediens artes atque otia prima,
Securus fruerer Romanæ munere Pacis,
Et traherem gratas varia inter carmina luces.
Quin etiam belli infandi oblituſque malorum,
Plenus mente nova & cœleſti concitus œſtro,
Exclamem, procul Engoleis viridique Carenta,
Accola jam, Tyberine, tuus, jam Romulus hoſpes;
,, Ergone ſancta piæ ſecrevit littora genti
,, Qua pater omnipotens, vos ô Saturnia rura,
,, Cerno ſenex puero dilecta, urgeret honeſtus
,, Cum me laudis amor priſca & longinqua videndi. (errans,
,, Septemne, ut quondam, dominis in montibus
,, Varronis premo vel Criſpi aut veſtigia Tullî,
,, Atque aliquam calco hiſtoriam, & mihi ſaxa loquuntur?
,, Præneſtinæ arces & amœni Tyburis umbra,
,, Quæſivit toties culti quas Muſa Tibulli,
,, Auſoniæque lyræ fidicen, vos lumina rurſum
,, Noſtra vident, veſtriſque iterum ſuccedimus antris.? Som-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Somnio ſic vigilans, ſic ludit imagine dulci
Me deſiderium Pacis Romæque Tuique,
Heinſiade, docti ſoboles facunda Parentis:
Sed me habet interea civili imbuta cruore
Terra feri ſedes Martis: Mars undique letum
Intentat, peſteſque volant, noſtramque ſalutem
Oramus fruſtra Superos. Tu vivere perge
Felix ſorte tua, & melioribus utere fatis;
Dum miſeræ caſum patriæ lugebit Amyntas,
Votaque perdet adhuc, & ſpe ſe paſcet inani.

Vous voies, Monſieur, comme vos Muſes inſpirent les miennes, & juſqu'où m'emporte là fureur poëtique. Noſtre treſcher Monſieur Chapelain vous parlera plus raiſonnablement. Il vous dira en proſe de mes nouvelles, de celles de mon Socrate, de mon Ariſtippe, &c. Vous eſtes noſtre commune paſſion,

Rivaleſque alios habeo, ſed cedo nec ipſi
Montoſidæ, quamquã Heroi concurrere tanto
Haud homini tutum eſſe putem, &c.

Je vous puis, aſſeurer, qu'il vous eſtime tousjours parfaitement, & que vous n'eſtes jamais allegué qu'auec Eloge dans les Conuerſations que j'ay auec luy.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

NICOLAI HEINSII
DAN. FIL.

ELEGIARVM
LIBER.

Accedunt varia diverſi argumenti

olim in Galliis edita.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ILLVSTRISSIMO VIRO

CAROLO SANCTAMAURÆO,

MONTOSERII MARCHIONI,

Regi Chriſtianiſſimo à Conſiliis, Engoliſmenſis, Santonicæ, Alſaticæque Provinciarum ac Caſtrorum Regiorum Præfecto,

NICOLAUS HEINSIUS, DAN. F.

NOn opinor reddendam mihi fore rationem, aut apud te, Montoſeri Illuſtriſſime, aut alios in hoc regno viros præclaros, qui te norunt, cur tuo potiſſimum nomine libellum hunc exornari paſſus ſim. Audacter quidem factum non nego: ſive privatas tamen cauſas ſpectes, convênit me quotidie moleſta illa flagitatrix, beneficiorum tuorum conſcientia, ac grati aliquod animi teſtimonium tantum non expreſſit: ſive ad publicas etiam rationes convertare; quis, quæſo, inter

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

inter Galliæ tuæ tot proceres nunc vivit, qui exactâ veræ poëſios cognitione præferri tibi poſſit? Negarem & conferendum quenquam, niſi modeſtiæ magis tuæ quam veritati hoc loco litandum arbitrarer. Si more ac exemplo ſæculi noſtri Patronum Muſis meis oportebat quæri; tu certe is eras, qui & natalium ſplendore, & ſummâ, qua polles, auctoritate, provinciam abunde hanc tueri poſſes. Verum enimvero eam tibi laudem cum aliis quibuſdam communem non ignoras. Ego autem cum de tali potiſſimum Patrono cogitarem, cujus judicio non minus quam auctoritati fœtus hic noſter crederetur, unus tu occurrebas, qui votis meis non tantum par eſſes, ſed & longiſſime ea ſuperares. Adeo quidem, ut maximus mihi metus eſſe cœperit, ne, quæ aliis modica Poëſios peritia inſtructis forte non improbabuntur, tibi harum literarum acerrimo cenſori prorſus ſordeant. Neſcio mehercules, an fidem apud illos inventurus ſim, qui dotes tuas ignorant, ſi dixero, Muſas tam Latinas quam vernaculas adeo benignas te experiri, quamvis à prima juventute caſtris innutritum, & aliud plane agentem, ut præcipuum earum ornamentum eſſe poſſes,

niſi

niſi à virtute tuâ ad majora rapereris. Metuendum mihi certe non eſt, ne adulationis ſuſpicionem apud eos incurſurus ſim, qui aut vividum illud ac ſublime ingenium tuum, aut mores meos perſpexere: quos ut ad candorem & libertatem, (in qua me natum noſti) quantum quidem fieri poſſet, fingerem componeremque ab ipſis incunabulis contendiſſe ſedulo me non diffiteor. Prælegiſti haud ita nuper, Vir Illuſtriſſime, partem mihi Epigrammatum, quæ in carcere Bavarico triennium jam pæne eſt cum à te facta ſint. Nam quod Fortuna Marti tuo non ſemper ſe benignam præbuit, vel hoc ipſo (mihi crede) magnum te probat: cum temerarios ut plurimum ac incautos foveat, circumſpectos & prudentes averſetur. Prælegiſti, inquam, mihi partem Epigrammatum, quæ, niſi tua eſſe & à te ſcripta aſſeveraſſes, pro antiqui auctoris, & quidem Romani, genuino fœtu probare ſe mihi poterant. Tam caſtigatam verborum rotunditatem, tam argutos ſenſus ac acumina, tam nativum denique in iis deprehendi leporem, ut me mei ac ſui alios pudere jure debeat, qui totâ vitâ vix aliud egêre, & tamen ab hac felicitate multum abſunt.

Tum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Tum vel hoc præcipuâ admiratione dignum puto, cum carcere, cum angore animi, cum mille tædiis moleſtiiſque conflictantem tam eleganter potuiſſe ſcribere. Inter aues canoras principatum deferunt luſciniæ: caveæ tamen incluſa vix eſt ut cantet. De Fortunâ præclarius profecto triumphari non poterat. At enim tam exquiſitæ dotes cum nec laterent Heroinarum ſapientiſſimam Vxorem tuam, vitæ cælibi, cui ſe deſtinarat, totque præclaris, queis inhærebat tota, Sapientiæ præceptis bonâ tandem fide (nec unquam magis ſe probavit ſapere) renuntiavit. Vnus tu nimirum, Vir Illuſtriſſime, tot inter Magnates, tot culta ac polita ingenia, quo certamine tota Galliæ tuæ Europa lubens meritoque palmam defert, inventus es, qui ingentem animam ac ſupra ſexum ſuum late evectam vi blanda efficacis Suadæ tuæ frangeres ac delinires. Sciebas quippe, nihili eam eſſe ſapientiam, quæ in privatos uſus converteretur. Acceptum ergo tibi refertur, quod publico bono poſthac conſulet, datura brevi natos Patri Matrique ſimillimos. Ita multorum futuræ ſunt virtutes, quæ duorum hactenus fuêre. Quam quidem victoriam non mi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

nus gratulandam tibi cenſeo; ac ſi de hoſte pertinaciſſimo, veteranis illis, inquam, Bavarorum copiis ad internecionem deletis, triumphaſſes. Triumphaturum autem aliquando dubitare vix poſſunt, qui dextrâ non minus promtum quam ingenio noverunt. Accipe interim libellum hunc, non tanquam te dignum, ſed obſervantiæ meæ teſtem ac ſponſorem; cujus patrocinium vel eo magis commendandum tibi reor, quod oppidò paucis lectorum fore approbandum augurer. A fucato enim ſcribendi genere, ſæculi hujus lenocinio ac deliciis, ſemper abhorrui. Quod in iis, quæ maturiori ætate ac judicio à me ſcripta ſunt, maxime deprehendes. Nam adeo non ſevere cum Muſis meis actum videbis, ut nonnulla etiam, ante annos totos ſeptem conſcripta, prodire paſſus ſim. In quibus ſimplicitatem minus mihi curæ fuiſſe non nego. Incidiſſe ſcis in ea nos tempora, quibus à naturali decôre fruſtra commendare te ſtudeas. Vtcunque pulcher, alieno vultu appareas neceſſe eſt, non tuo, ſi placere velis. Poëſis præſertim ac Eloquentia tantum non perſonatæ obambulant: cumque formis mille novis ac diverſis, inſtar Protei cujuſdam, adumbrentur quotidie; in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

unum tamen cavent, ne eâ facie conſpiciantur, quâ meo quidem judicio maxime probandæ forent. Sed de Eloquentiâ minus mirum videri debet, quæ, cum in aulis potiſſimum nunc colatur, quidni fucatam ſe præſtet? Fuerunt & alia ſatis multa, præter hæc, in Poëſi à me tentata, quæ domo diſcedens inter chartas meas magnam partem reliqui. Norunt enim amici, nihil minus mihi cogitatum, cum è Bataviâ abirem, quam de lucubrationibus poëticis, quod tanti vix viderentur, prælo externo committendis. Nonnulla etiam ex iis quæ ad manum erant, in hoſtem communem ſcripta, premenda duxi. Ratus id amori Pacis dandum, cujus ſpem tandem affulſiſſe boni mecum omnes lætantur plurimum. Sed nec te, Montoſeri Illuſtriſsime, totum in patriæ commoda mente nunc converſum, operoſæ multorum verſuum lectioni damnare volui. Vt, quia pretio ſui ac bonitate non poſſunt, brevitate ſaltem tibi probentur. Proxime enim ad ſapientiam hoc ſæculo accedit, qui nimius non eſt ineptiarum. Invidioſum prorſus fore ſat ſcio, ſi applauſum à te ſperem. Quod reſtat ergo, habebit cur benigne ſecum actum arbitretur

tretur iuvenilis hic fœtus, hic, inquam, Muſarum tyro, ſi eâ dextrâ juguletur, quam ipſi quoque veterani fatalem ſibi in bello jam experti ſunt. Vale, & affectum illum, quo me hactenus dignaris, ſi mereor, fac perennare. Lutetiæ Pariſ. M, D C. X L V I. Kal. Martiis.

AD

AD

LECTOREM.

CArmina, quæ tenero juvenilia luſimus ævo,
Pone ſupercilium, quiſquis ad iſta venis.
Obſuit incultæ lux feſtinata Thaliæ,
Elimaturam deſtituitque manum.
Alter amet rigidâ plauſum meruiſſe liturâ:
Spe veniæ tutum me juvat eſſe tuæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA PRIMA.

ÆNEÆ EPISTOLA RESPONSORIA AD OVIDIANAM DIDO.

SI licet infando veniam ſperare dolori,
(Ah pudet!) invito littera ducta mihi.
Triſte, loqui miſeris. Quid vulnera cogis amantem
Non tempeſtiva tangere cruda manu?
Exigis afflatum rapido Iovis igne moveri.
Cura levis queritur; maxima cura ſtupet.
Vela parant comites, ventiſque fugacia pandunt.
Scilicet hoc, Superi, reſtat? Eliſa, vale!
Anchora ſubducta eſt: retinacula ſola ſuperſunt,
(Dii melius!) ferro non reſecanda meo.
Nam quid ab hoc dubios feſtinem littore curſus,
(Hei mihi!) quod miſeri pignus amantis habet?
Nec leve pignus habet Materna per æquora jure,
Per profugæ comites Troïa ſacra viæ,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Per patrios manes, germanaque tela pharetram,
(Ah nimis experto tela cruenta mihi!)
Invitus, Regina, tuis divellor ab oris.
Invitus, certè. teſtor, Eliſa, Deos.
Si mihi ſponte mea licuiſſet ducere vitam,
Nec miſerum premerent fata maligna caput;
Filaque nevìſſent faciles mihi mollia Parcæ,
Non interrupta mollia fila colo;
Vna fores, cum qua thalamos ſociare jugales,
Et cuperem vitæ condere luſtra meæ.
Tu deſiderium raptæ lenire Creüſæ,
Tu patriam poteras ſola referre mihi.
Digna Deæ nato, pharetrati mater Amoris
Non aſpernetur quam Venus ipſa nurum.
Hinc Aſia, hinc teretes tibi quæreret Africa baccas,
Æquore quas legit hæc, quas legit illa ſuo.
Vela laborarent Phrygiæ tibi ſplendida matres,
Textaque Sidoniis bis repetenda cadis.
Quales induerunt Aſia florente paratus
Priamides gnatæ Priamideſque nurus.
Irrita ſed voveo. fatis prohibemur iniquis.
Cur miſer averſo molior iſta Deo?
Humida cum lucent taciturnis ſidera rebus,
Omina me vigilem turbida ſemper agunt.
Me patris in ſomnis Anchiſæ triſtis imago
Terret, & ante oculos ſtatque gemitque meos.
Iamque ſubirato ſimilis, nec amica minanti,
Vſque retentandum nutibus urget iter.
Pleïoneſque nepos & cœliferi Atlantis
Ah quoties medio viſus adeſſe thoro!
Nocte vel hac aderat. Vidi, Regina, monentem.
Ecce, repentino fulgurat igne domus.
Virga manu, geminis inerant talaria plantis:
Ora galeritus flava premebat apex.

Nec

Nec mora: Quid Tyriis uxorius arcibus hæres?
  Nulla adeo Italiæ cura relicta tibi?
Hic ſceptra Aſcanius quondam imperioſa tenebit,
  Eque tua longus poſteritate nepos.
Ilion Ænea per te recidiva reſurgat.
  Neſcio quid majus jam cinis ille dabit.
Vela para. rata juſſa feram: Iovis iſta voluntas.
  Hactenus; & ceſſit noxque Deuſque ſimul.
At mihi diriguit nec opino frigore pectus:
  Horror in attonito decolor ore ſedet.
Laomedonteæ nunc ô, nunc parcite genti,
  Cladibus ô fracti, Dii, precor, eſte meis!
Credere cur vobis mea ſe Fortuna veretur?
  Cur ea (me miſerum!) tam bene nota ſibi eſt?
Quid Phrygiũ Ænean mala fata tenaciter urgent?
  Parcite: poſt patriam ſera ruina mea eſt.
At Diomedêæ potuiſſem pervius haſtæ
  Sternere Sigæam pulverulentus humum.
Tu quoque, Diva parens, (quid enim mihi pectora verſas?)
  Debueras ſoboli conſuluiſſe tuæ.
Nunc plenus plenuſque tui mea vota relinquam.
  Heu! ubi materni pectoris illa fides?
Dardana cur Tyrios tetigerunt lintea portus?
  Poſt Troiam decuit dedoluiſſe ſemel.
Atque utinam Italiam monuiſſes eſſe petendam
  Tunc cum è Rhœtêo littore cœpta fuga eſt.
Aut inimica Iovem flexiſſes fata rogando.
  Haud pater immitis difficiliſve tibi.
Aut ſaltem arſiſſem felicius. omnia ferrem.
  Nunc tua ſunt gnato dona pudenda tuo.
Tu quoque leniſſes tibi vulnera facta, Cupido!
  Perditis afflictum proxima quæque caput.
Hac Tyrios mihi lege thoros, Germane, parabas?
  Ille bonus fauſti ſponſor amoris ubi eſt?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Dira quid exerces in fratrem ſpicula frater?
Verte tuas alio ſanguinolente manus.
Hectora felicem, felicem morte Crëuſam,
Ilion arſuræ cui rogus ipſa fuit!
Me quoque nunc utinam premeret cinis ille ſepultum!
Non poteram buſto nobiliore tegi.
Nec tamen obluctor, Superiſve vocantibus obſto.
Dii, precor, exiliis ſit modus ille meis.
Obſequio tumidos eludit navita fluctus,
Obſequio durum non male fertur onus.
Obſequio melius placantur numina, quàm ſi
Fata reluctando flectere ſæva pares.
Ibimus, ô Superi, mandataque regna ſequemur.
Sors mala ſic vitæ tota ſit acta meæ.
Tu quoque da veniam juſto, Regina, timori;
Et cœlo domitas tradere diſce manus.
Dii facerent, madidaſque genas flentemque videres;
Oraque per curas attenuata ſuas.
Haud magis indolui, tunc cum nocturna Pelaſgi
Pergama fulminea diripuere manu.
At tua nunc altos geminavit epiſtola luctus,
Vulneribuſque novis ingenioſa fuit.
Deſine lamentis lacerum divellere pectus.
Parce tuas lacrymas addere, parce, meis.
Neu mihi ſuccenſe cœleſtia juſſa ſequenti;
Invidia Superos exoneraque ſua.
Non tibi verba damus. teſtor pia Numina, teſtor.
Iuranti dubiam parce movere fidem.
Ipſe mihi viſes Cyllenius. ipſe per auras
Detulit attonito juſſa paterna mihi.
Vt dare verba velim, prohibet male ſana volentem,
Et monet admiſſi me mea Troia ſui.

Felices,

Felices, quos non delicta domeſtica terrent!
Alterius noxa qui ſapit, ille ſapit.
Ilion ô utinam nunquam periura fuiſſet,
Nec Superis pactas ſtulta negaſſet opes!
Staret Apollinei moles Priamêa laboris;
Et tibi jam de me nulla querela foret.
Ipſa vides inſtare Deos. conjurat & unda,
Nec patitur lentas imperioſa moras.
Æolus emittit zephyros in vela ferentes,
Signaque mandatæ dat manifeſta fugæ.
Vt mea Maſſylo tamen hæreat anchora portu,
Numina contemni num ſua juſſa ſinant?
Sæva redundabit Iovis in nos ira nocentes.
Iamque aderit trepidis ultor ubique Deus.
Quid quod & imperium, quid quod Lavina ſequenti
Littora Dii præſtant, Auſonioſque lares?
Quæ, precor, invidia eſt, ſi me fortuna meorum,
Aſcanioque movet debita terra meo?
Si Tyrias arces, ſi regna precaria ſperno,
Conjugis auſpicio regna tenenda meæ?
Et tamen haud ſperno. ſi quid modo credis amanti,
Hæc mihi vel patria charior ora mea.
Quid mihi cum regnis, ſi te, Regina, carerem?
Me miſerum! tanti Troia nec ipſa foret.
Non ego Sidonias arces, non celſa videbo
Mœnia, & aëriis tecta ſuperba minis.
Felicem te ſorte tua! me barbara tellus,
Me manet inculti forſan arena ſoli.
Me ſudor, me bella manent. tibi regia parta eſt,
Regia divitiis invidioſa ſuis.
Vt mihi contingant tamen omnia, noſtraque quamvis
Vota ſuos habeant ambitioſa Deos.

Vix tam felicis ſperarim commoda terræ.
Non ita ſunt fati candida fila mei.
Nunc te per thalamum, ſociataque gaudia lecti,
Perque Deos patrios, hoſpitiique Deos,
Per merita obteſtor, per tot benefacta, dolori
Contrahe vela tuo, contrahe vela meo.
Sic bene defuncti requieſcant oſſa Sichæi,
Lugeat & raptas Frater inultus opes.
Sic nova Carthago Neptunia Pergama vincat.
Sic tibi det famulas fractus Iarba manus.
Sic tecum, Regina, diu ſoror Anna ſuperſit,
Quæ, niſi te, nulla digna ſorore fuit.
Nil non fata regunt. Fatorum certa voluntas.
Parce, precor, duros ſollicitare Deos.
Ergo ego ſim tanti, Superis ut, Eliſa, repugnes?
Impia, ſi neſcis, ah pietate tua es!
Cur tibi vota mori crudelia? deſine cœpti,
Deſine. plus juſto dat ſibi frena dolor.
Quo, miſeranda, ruis? mora deſperantibus apta eſt.
Vtilius, quam tu, conſulet illa tibi.
Quod ſi me tecum ſalvum cupis, excute luctus;
Ne trahat immeritos una ruina duos.
Interea proræ retinacula demit Achates,
Et jubet inviſæ pandere vela fugæ.
Hoc tamen, hoc iterum nunc te, Regina, rogabo:
Sis memor Æneæ, ſed magis ipſa tui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA II.

AD PHOEBUM.

DE

KASPARE KINSCHOTIO

ex Academia Leidenſi Hagam migrante.

HAganas mea cura petit Kinſchotius umbras.
Phœbe, quid in ſola nunc, precor, urbe manes?
Ferreus hinc teneras ſecum trahit ille Camœnas.
Dividuus docto non potes eſſe choro.
Te quoque cum teneris quin jam trahet ille Camœnis:
At mihi vix poſthac conveniendus erit.
Sors melior tua ſorte mea. fac, ſancte Deorum,
Semper ab afflatu ſit novus ille tuo.
Illius ô lateri non divellendus adhære.
Vtque velit, nequeat dememiniſſe tui.
Ex æquo fac ſurgat amor, fac ſurgat utrimque.
Curaque ſis illi, cura ſit ille tibi.
Tu quamvis media Iuvenem complectere in aula.
Huc, pater, ignotam non potes ire viam.
Intret Arauſiacos, ſed te præeunte, penates;
Ah quoties tritum jam penetrale tibi!
Huc duce te Clarias Zulichemius intulit artes,
Tempora Daphnææ cinctus honore comæ.
Ille, Palatino cui pectus Apolline plenum
Carmina Pierio digna furore facit.

Quem circumvolitant certatim mille Lepôres,
  Poſſidet injecta quem Cytherea manu.
Sit longum patriis hæc aula domeſtica Muſis.
  Non alia poterant dignius æde coli.
His adytis reſponſa, pater, certiſſima mittis.
  Cirrha, pater, nuſquam tam bene nota tibi.
Ipſe Parens Patriæ, quo Belgica ſoſpite tuta eſt,
  Victor it auſpiciis per fera bella tuis.
At tu fulminei Mavortia Principis arma
  Rite, pater, foveas, terrificamque manum.
Pro cauſa vigilet meliore ſagittifer arcus.
  Sic Ducis invictum, Phœbe, tuere caput.
Qualis in Actiaci bellabas gurgite ponti,
  Cum tremuit pharetram Memphis aduſta tuam.
Tu ratis Auguſtæ columen, pater, arma Canopi
  Irrita ridebas, fœmineamque Pharon.
Ridebas trepida Latios ſub pellice faſces,
  Inque Paratonia Martia pila manu.
Ipſa caput belli meritis innexa catenis
  Finiit inceſtos aſpide læſa dies.
Dux quoque ſed propriis uxorius occidit armis,
  Victus Leucadio præda pudenda mari.
Nunc quoque, Phœbe, rates in Iberas verte pharetram.
  Non minus hæc Clariæ gens inimica lyræ.
Muſa tibi victos Kinſchotia debeat hoſtes.
  Sola triumphali par manus iſta Duci.
Hanc voveo tibi, Phœbe, manum. nil cultius illa.
  Huic modo fac aliquem, fac, pater, eſſe locum.
Quod precor, omne ratum eſt. Deus, en Deus annuit omen!
  Ille ſuum vatem conſpiciendus agit.
Tune, ô, quæ placuere mihi prius, Haga, tenebis;
  Nobilis Haga armis, nobilis Haga toga?

Tun'

Tun' mihi cauſa mali? ſed enim, formoſa, caueto,
 Ne tantis nimium luxuriere bonis.
Ah metuo blandas, quarum tibi copia, Nymphas!
 Commodior Veneri nullus in orbe locus.
O nemus! ô ſaltus, habitandaque vatibus arua!
 O juga, Piëriis vel potiora jugis!
Invideo vobis certe, juga. non mihi poſthac
 Flexanimo luſus præleget ore ſuos.
Non comiti comes hærebit; viridemque per herbam
 Illius alloquio paſcar, & ille meo.
Quicquid id eſt, patiar; dum, quod fuit ante, manebit,
 Phœbe, memorque mei, Phœbe, memorq; tui.

ELEGIA III.

AD

J. FRED. GRONOVIUM,

Vt Obſervationes Antiquarias edat.

INclyte Gronovi, cui tot veneranda Vetuſtas
 Hactenus abſtruſas larga recluſit opes;
Cui ſua, luminibus non inſpicienda profanis,
 Pectora nudavit tota, Latina Venus;
Qualis Acidalia vehitur ſuper æquora conchâ,
 Ah Thetidi quantus Nerëiſinque dolor!
Aut cum Gargareis Troianæ vallibus Idæ
 Laomedonteum conſtitit ante Parin,
Lenibus errantes Zephyris agitata capillos;
 In viridi ſtrophium pone jacebat humo.
At te curarum felicem, vindice quo nunc
 Roma renaſcentes Martia jactat avos!
Cingere laurifera frontem, Tiberine, corona;
 Tuque maritales, Ilia, pecte comas.

Detergant dominâ ſqualorem Naïdes urnâ;
   Vrna, pater, vitreas terſa miniſtret aquas.
Cur lateas nihil eſt. venerandos exere vultus.
   Exere ïo flavum, jam redivive, caput.
Cernis,ut amiſſos Gronovius addat honores,
   Donet & æterno, ceu prius, ire tibi?
Sic juvenes ſocero revocavit Phaſias annos.
   Illo non levius munere munus habes.
Iamque animas Latia tot majeſtate verendas
   Cerno ruinoſis ora levare rogis.
Fallor? an ipſa mihi modo viſa reſurgere Roma eſt,
   Et Dea ruderibus celſior ire ſuis?
Altaque ſiderea Capitolia mole renaſci,
   Saxaque ſepteno relligioſa jugo?
Præcipue delubra Dei, quem colle Palatî
   Proxima Cæſareis vindicat ara tholis.
Tot myſtas ſtupet ille ſuos, tot ſacra Camœnis
   Nomina Gronovia convaluiſſe manu:
Dextra ſalutiferis quos non Epidauria ſuccis,
   Non pater ipſe ſacra reſtituiſſet ope.
O anima, ô vatum certiſſima vita piorum!
   Myſticafax Cirrhæ, Pieridumque ſalus!
Quas tibi poſteritas cumulabit candida grates?
   Laudis ïo quantum tam pia facta manet!
At tu ne dubita vigilatas promere curas,
   Neu tenebris noctes abdere perge tuas.
Suggeſſit medicas jam quælibet ora papyros,
   Nullaque inexcuſſa eſt bibliotheca tibi.
Non Vaticana carioſa volumina rupe;
   Scrinia non quicquid Parthenopæa premunt.
Non quæ diſpoſitæ Medicêa per atria chartæ;
   Aut Antenorea ſi quid in urbe latet.
Obtulit & veteres regalia munera libros,
   Et quos præterea Gallia dives habet.

Publi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Publica quid differs etiamnum vota morando?
Quid premis immiti ſcripta polita manu?
Iam tibi, victuri ſpecimen juvenile laboris,
Statius in famam grande præivit iter.
Auſpiciis ceſſas cur tam felicibus uti?
Scena rudimentis contigit ampla tuis.
Non valet, ut cupiat, plauſum tibi Fama negare,
Prodiga tam larga quem dedit ante manu.
Ecce, Palatina mihi Cynthius annuit arce.
Augurio certam jam dedit ille fidem.
Tu modo Piërios in lucem mitte libellos.
Hoc Deus, hoc mecum poſtera turba rogant.

ELEGIA IV.

AD

CONST. HUGENIUM

ZVLICHEMIVM, CONST. FIL.

O Quem Piërius ſtupefactum miſit in orbem,
Tot monumenta inter non moritura, pater;
Cuique animos finxit quævis ad ſumma capaces,
Vt magis aſſimilem ſe neget ipſe ſibi;
Quid juvat Heinſiacas te tollere carmine Divas?
Quid pretium curæ ponis, Amice, meæ?
Deprecor invidiam. ſatis eſt placuiſſe, nec ultra.
Sæcula quam non ſint candida noſtra vides.
Sæcula præclaris conatibus invida, queiſque
Grande nefas Pæan, grande Thalia nefas.
Omnia Livori ſunt pervia. Pythia Livor
Templa quoque irrumpit, Piërioſque choros.
Qui mihi cum Muſis dos, Conſtantine, paterna eſt,
Venit ad hæredem tota caterva ſuum.

Finge

Finge tamen meruiſſe (at non meruere) probari
Carmina noſtra, lyræ molle ſonantis opus.
Parce, precor, tenera dum luxuriamus in herba.
Vberior tanto mox tibi meſſis erit.
Non bene conveniunt oneri nova colla ferendo:
Nec facit ad palmam, ni ſit adultus, equus.
Iam ventura mihi (vivam modo) firmior ætas.
Hactenus ardori frena neganda meo.
Scilicet Invidiam tunc irritabimus ultro,
Inque quieſcentem quamlibet arma feram.
Pax mihi non tanti eſt ingloria. Pax mihi tanti
Nulla, ſine Invidia vivere ut ipſe velim.
Hinc animos metire meos. petit ardua rerum,
Nec niſi victuras obſidet illa domos.
Liuor iners, rumpare. licet fera tela minentur,
Fortis ïo, qui te provocet, hoſtis adeſt.
At nunc innocuos Elegeïa ventilet ignes,
Quodque legat, tenerum Lux mea dictet opus.
Quæ vultum ingenio, vultum licet optima, vincit.
Hoc colit, huic totos datque dicatque dies.
Phœbe, tuam Leidam, patriam, pater, inſpice noſtram.
Vt mea Lux ſancti numine plena loci!
Negligit, Hugeni, formam quoque. forma pudori eſt.
Nec de ſe ſpeculo credit iniqua ſuo.
At tua, queis capiare, tibi ferat Haga puellas.
Hanc Amor, hanc legit mater Amoris humum.
Sed comptas pictaſque feret, minimeque Batavas.
Exulat haud ullâ factus ab arte decor.
Simplicitas etiam vetus exulat. elige quamvis.
Rara venuſtatis dote probanda ſuæ.
Conciliatrici ſine pyxide rara placebit.
Ah pereat fuci, Iupiter, omne genus!

Scili-

Scilicet Eoos hac lege ſubegimus Indos,
Solis in occiduam miſimus arma domum?
Hoc fuit, ignotas penetraſſe, Batavia, gentes?
Hoc, tibi tot domito parta tropæa mari?
Spernite, quæ ſapitis, peregrina merce probari.
Si qua ſibi pulchra eſt, hæc quoque pulchra mihi eſt.
Sordida dum ne ſit, vetereſve imitata Sabinas.
Ingenuo facilis rideat ore nitor.
Addere nunc varios, nunc demere, turpe colores.
Quale tibi, Proteu, conveniebat opus.
Barbara tam fœdo capiatur Iberia ritu,
Et pudor in Mauras tranſeat iſte nurus.
Quæ ſtudet, & non eſt, populo formoſa videri,
Se lenocinio venditat ipſa ſuo.
Adde, quod eneruant animos hac fraude viriles.
Pulchra coli modico corpora fine ſat eſt.
Luxus iners vitium miſeros male perdit amantes,
Corporeis tantum dum favet uſque bonis.
Quis Parin, aut Helenen Paridis, Menelaë, probarit,
Qui probet Andromachen Andromacheſque virum?
Et tibi, quicquid habes famæ, ſine conjuge partum.
Mole tibi tanta vix repetenda fuit.
Quid facis, Atride? Pelopea inglorius aula
Non bene ſediſſes, ni bene rapta foret.
Tyndaris Hectoreo jaceat, Menelae, cubili;
Crede mihi, ponant Dorica caſtra metum.
Hic quoque, qui nimium tibi conjuge geſtit ademta,
Martia belligeras movit in arma manus.
Movit, inornatæ dum pendet ab ore maritæ,
Ilia non comtos dum tenet Ida duos.

Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Et tamen Oenonen vatum Deus ipſe petebat.
Nulla Helene tanti, Phœbe, futura tibi.
Fama quid indomito tulit Hercule majus, & illo
Spumeus Ætolam qui terit amnis humum?
In Parthaonia capti tamen Euenine,
Iſte acceſſurus Dîs licet, ille Deus.
Comta quidem (ſed enim parce quoque comta)
Rapta per Herculeas Deïanira manus. (fuiſti,
Auſa animis in bella viro comes ire paternis,
Sive tuis Tydeu, ſeu Meleagre tuis.
Conjugis è gremio perituros ibat in hoſtes:
Quæque manu clavam traderet, uxor erat.
Perfidus ut deflexit ab hac Amor heroïna,
Lydaque Dircæo Nympha recepta ſinu,
Deſidis amplexum dominæ tulit; ille, ferenti
Sarcina cui cœlum, ſarcina terra fuit.
Magna Iovis gratare tibi ſoror, Hercule fracto.
Pellicis ignava comitur ecce manu.
Heu, ubi pax rerum eſt, ubi nunc tremor ille ferarum?
Iupiter agnoſcat vix genus ipſe ſuum.
Amphitryoniade, ſceleratas excute flammas;
En tibi vaticinor jam periture necem.
Ingenium comtis, Hugeni, vile puellis.
Ne placeat, ſolo corpore ſi qua placet.
Dii bene, laſciva mea Vita quod exulat Haga!
Fallor? an ad talem jam facit illa locum?
Delicias nuper quales mihi callida fecit!
Quam patriæ ritus non male docta ſuæ!
Oſcula ſive alio, ſeu me dedit illa magiſtro,
Ah data quam cuperem tam bona nulla mihi!
Profectum nimis ô, mea Lux, tibi! parce doceri.
Væ mihi! diſcipula ſum minor ipſe mea.
Tu quoq;, ſi ſapias, (at enim ſapis) optime vatum,
Incipe nativa ſimplicitate capi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA V.

IN

JOHAN. ERPENIUM,

THOMÆ FIL.

Cum de Romuli Principatu politice diſputaret.

SAcra facit Muſis Erpenius, auſa ſecundent
 Ominibus Pæan Pïerideſque ſuis.
Tuque puerperio capitis prognata paterni,
 Huc, Dea, ſpectatum, ſi ſapis, ipſa veni.
Res tua nunc agitur: cœlo deſcende relicto.
 Gloria, ſi neſcis, non levis ille tibi.
Cernis ut egregio genitorem præferat ore?
 Hoc, Dea, cognitius vix tibi nomen erat,
Nempe, pererrati ſpoliis Orientis opimus,
 Qui patriæ ignotas tot reſeravit opes.
Quicquid palmifera Solyme meditata ſub umbra;
 Quicquid odorata meſſe beatus Arabs;
Sacraque devexit Nabathæo primus ab orbe,
 Oſque Palæſtinæ gurgite lavit aquæ.
Adde, quod in gnatum (ne mortuus eſſe putetur)
 Virtutis meritum tranſtulit omne ſuæ.
Scilicet æternæ qui nunc cunabula gentis,
 Et Capitolini detegit orſa Iovis,
Mœniaque evolvit trabeato ſtructa Quirino,
 Fataque conſortis ſanguinolenta Remi.
Curque novos Tatius, ſed non impune, Quirites
 Noluerit ſocii gaudia ferre thori.
Quid prohibere paras thalamos, odioſe, jugales?
 Strage, miſer, quanta facta profana lues!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Ruſticitas in Rege ſcelus. procul exeat aula,
  Si quis inaccenſum Cypride pectus habet.
Romule, nil metuas, ne ſit tibi præda rubori.
  Si ſapis, utendum nunc tibi jure tuo.
Iuſta negat Tatius: fas cogi juſta negantem.
  Quam tibi conceſſas mox velit ille nurus!
Quod rapis invitas, nimium ſapienter agebas.
  Crede mihi, tanti fœda repulſa fuit.
Nunc etiam Erpenio tua judice cauſa probatur:
  Audiat Oebalius quamlibet ipſe Titus.
Magne pater, laudes admitte benigniter illas.
  Hæc pietas cura digna, Quirine, tua.
Sic, precor, aſſidue cœlo manifeſta ſereno
  Cæſaries caſtæ fulgeat Herſiliæ.
Sic, precor, invictos Genitor tuus ille Batavos,
  Vt facit, Heſperio ſemper in hoſte juvet.

ELEGIA VI.

AD

HENR. BRUNONEM,

De luſu Virginum Batavarum in glacie.

HEinſiadæ niſi forte tui te cura reliquit,
  Parſque ſodalitii nulla putare mei;
Flebile dilecti fatum miſereris amici,
  Languida, ſi dicam, nunc quoq; membra traho.
Quodque mihi languore malum præſentius ipſo,
  Piëris ad ſolitam non venit ulla chelyn.
Obtudit ingenium torpentis inertia venæ,
  Corporis & vitio mens hebet ægra ſui;

At tibi ſemper adeſt in vota vocantia Phœbus,
Et bibit aſſiduas aure favente preces.
Te domus Aonidum Zulichemia, candide Bruno,
Numinis expertem non ſinit eſſe ſui.
Vt Pæan jam deſit, habes vel in hoſpite Phœbum.
Nil valet, hoc ſalvo, Cirrha negare tibi.
Quod niſi degeneras tam claris incola tectis,
Laudis inexpletus te quoque torret amor.
Nec male tentatæ jam ſucceſſere Camœnæ.
Iam populo plauſus dante tulere ſuos.
Perge, decus Iuvenum, Famæ nova cura Batavæ;
Altius humana pectora ferre via.
Perge, precor. ſic ſacra tuis domus annuat auſis;
Annuat & ſacræ ſic pater ipſe domus.
Ille animus vaſti, quaqua patet, ætheris hoſpes
Scilicet ignotum nil dabit eſſe tibi.
Seu juvat Auriaco concuſſas fulmine moles,
Martiaque invicti condere geſta Ducis;
Nempe comes domino bellanti ſemper adhæſit,
Sanguineam quoties ſtravit Iberus humum.
Seu libet Idalios memorare Cupidinis arcus;
Hic quoque, ſi neſcis, non rude pectus habet.
Quicquid ages, quocunque vagam moderabere pinum,
Diriget afflatu vela ſecunda ſuo.
Felices, quibus ire datum per inhoſpita Pindi,
Inque parum trito figere calle gradum.
At mihi vel primo caligant lumina clivo,
Succidui laſſum deficiuntque pedes.
Nunc quoq; torpentem geminat rigidiſſima morbum,
Quoque minus vigeant pectora, præſtat hyems.
Et tamen invitum capiunt fera frigora vatem,
Atque aliqua ſaltem ſe mihi parte probant.
Aſpice conſtrictum brumali compede Rhenum,
Languidus ignavis hic ubi repit aquis,

Ecce

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Ecce viri, miſtæque viris ſimul ecce puellæ,
Mobile duratas ut terat agmen aquas.
Lubrica criſpantur rapido talaria curſu,
Ceu Gortyniaca ſpicula torta manu.
Palma tamen meritis donetur prima puellis,
Prætereunt illæ, cum voluere, viros.
Ecce procul, procul ecce, volatilis alite motu
Ludat ut inſtantem virgo ſuperba procum.
Stulte, ſequi fruſtra dominam conare relictus.
Stulte, nimis tardo non adeunda tibi.
Vota quid affectas fugitivam vana puellam,
Pomaque Tantalea non capienda manu.
Irritus admiſſam ſic te, Penêi, premebat,
Qui Deus Aonium pollice verrit ebur.
Talem credibile eſt Schœneida Nonacrinen
Fulmineo juvenes præteriiſſe pede.
Delia venantem ſic torruit Oariona,
Concita Partheniam dum Dea luſtrat humum.
Si tua, Procri, ſoror Boreæ ſic viſa fuiſſet,
Vix erat Odryſio præda futura Deo.
Ah miſeri! ignoſco vobis, quicunque caletis.
Ipſa Venus ſævis edita fertur aquis.
Quod niſi numen iners, rigida niſi lentior unda eſt,
Rhenus in hibernis æſtuat ipſe vadis.
Et modo præcipiteſque pedes, tunicaſque fluentes,
Pectoraque audaci pene retecta Noto,
Et modo ſub tunica miratur crura reducta.
Hinc quoque correptum Melaniona ferunt.
Parce, pater, teneras, ah lædere parce puellas!
Prædaque de tanto ſit grege nulla tibi.
Sicelis Elêis ſic capta Arethuſa ſub antris;
Ilia ſic crimen Martia, Tibri, tuum.
Corniger & Tyriam rapuiſſe Numicius Annam
Dicitur; ut tectis ceſſit, Iule, tuis.

Vix

Vix Cyrenæi regalia limina Batti
  Liquerat, & profugæ mitia regna rati;
Excipit ejectam Latia dux Dardanus ora,
  Et lare navifragam muneribuſque fovet.
Quam freta ſervarant, crudelior abſtulit amnis.
  Scilicet hoc miſeræ bis periiſſe fuit.
Ah quid Pygmalion, ah quid Gætulus Iarbas
  Sævius auſuri, ſi caperetur, erant?
At tu, Rhene, fave popularibus, ô bone, Nymphis,
  Hoc, pater, æternum ſic capiare joco.

ELEGIA VII.
AD
LISAM ÆGROTANS.

INdue funerea feralia limina taxo,
  Membraque pullata ſquallida veſte tege.
Deliciæ, mea Liſa, tuæ, tuus Heinſius ille,
  Ille tuus vates, ah, mea Vita, fuit!
Nil pia Minôum tetigerunt vota tribunal.
  Non exorandos parce rogare Deos.
Cur doleas, nihil eſt. noli, chariſſima, noli
  Funeris invidia fata gravare mei.
Siſte pios gemitus. alia tentabimus arte,
  Ferrea quod nobis, vivere, Parca negat.
Eſt aliquid, doctum monumentis ire per orbem.
  Hac mea penſentur funera dote tibi.
Sic melius juncti ſeros numerabimus annos.
  Iuris in hoc Lacheſis par habitura nihil.
Securum quid vana tui Proſerpina terres?
  Præcipitata licet nil mihi fila queror.
Ocius umbriferam jam, Navita, ſolve carinam.
  Non ego Tænarios deprecor ire lacus.

Tem-

Tempora qui tacitæ tranſegit inertia vitæ,
Horreat extremum devoveatque diem.
Quod ſatis eſt, vixi. non me mea neſciet ætas,
Nec vehet ignotum Styx taciturna caput.
Scilicet obtinui, quicquid ſperare modeſtæ
A Iove tam facili ſuſtinuere preces.
Indolis exhibui mundo documenta paternæ,
Pignoraque Heinſiacæ non dubitanda domus.
Teſtor Hyantæas mihi præſentiſſima Divas,
Et cytharæ vatis numina prona ſui.
Irrita votorum, Superi, pars nulla meorum.
Sic premat extinctum ne mihi terra caput.
Adde quod & lacrymæ ſolamina magna relinquunt,
Affecto mea Lux quas dedit uſque mihi.
Tum quas credibile eſt oculo uberiore daturam,
Cum premet abruptam jam mihi Parca colum.
Ipſe ego vix aliter rapta, quod abominor, illa
Funere tam charo condoliturus eram.
Quin fomenta dedit, quin conſolata jacentem eſt,
Finxit & admota languida membra manu.
Ergo ego ſuſtineam Domina plorante ſubire
Elyſios campos Elyſiumque nemus?
Stamina crudeles properata retexite Parcæ.
Liſa parentatrix invidioſa mihi.
Ne, precor, hac noxâ cineres onerate quietos.
Hei mihi! tun' de me ſic, mea Vita, doles?
Ah! ſat erat nimiumque, ſemel vidiſſe gementem.
Hei mihi quod voto triſtior illa meo eſt!
Tu quoq; cognatis, Genitor miſerande, verendos
Exequiis gemitus qui pia juſta dabis,
Parce, precor, ſobolique parens gratare peremtæ.
Non trahat ad Stygium degener umbra forum.
Dii, bene, quod tantæ fœdatum crimine labis
Gnoſias intrantem non aget urna reum!

Obvius ipſe ſui Rutgerſius ora nepotis
  Induet aſſuetâ charaque colla manu.
Sic te tabeſcat maleſana ſuperſtite longum
  Invidia, & titulos ploret inulta tuos.
Cauſaque ſis illi multum renovanda doloris;
  Adjicient annos dum tibi Fata meos.
Famaque continuet ſolita tibi plaudere pennâ;
  Laudibus interſis & diuturne tuis.

ELEGIA VIII.
AD
FONTES SPADANOS.

SPadanæ rupes, & rupibus inſita quercus,
  Vmbra fatigato quercus amata mihi,
Quæque ſalebroſis trepidantes undique ſilvis
  Noxia perſpicuæ fata domatis aquæ,
Voſne relicturus placidæ ſua gaudia ſedes
  Heinſius in patriam juſſus abibit humum?
Et certe rediturus abit. torquebitur abſens,
  Et deſiderium ſentiet uſque loci.
Vos oculis animoque atque altis ſenſibus ille,
  Pectore vos memori nocte dieque feret.
Donec ad innocuas dent Fata recurrere ſedes,
  Et tangam reduci limina nota pede.
Hunc propera mihi, Phœbe, diem. ſic ne tibi poſthac
  Evius intonſæ certet honore comæ.
O ego Tænarii quoties penetrale tyranni,
  Et Phlegethonteos dictus adiſſe lacus!
Reſpexere loci miſerum pia Numina vatem.
  Iam conclamato reddita vita mihi.
Currite ïo poſthac mi, ſtamina, parciùs, oro;
  Supprime ſacrilegam, Parca profana, manum;

Mol-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Molliaque è niveo mihi vellere texite fila,
 Dii, precor, & vitæ fuſa novate meæ.
Ah ſatis, invalido miſeram periiſſe juventam!
 Nunc colus auſpicio candidiore fluat.
Ergo ea lux ſperanda, Dei, qua debita vobis
 Dona reus voti rite dicanda feram?
Lux aderit. niveam jam nunc mihi paſcite vaccã,
 Cui premat intextum frondea vitta caput.
Illa ſecurifero terræ collapſa ſub ictu
 Tinget odoratos multa cruore focos.
Iamq; aderit mea Vita, piæ pars maxima pompæ;
 Raptaque ſollicita conſulet exta manu.
Vili anima pro noſtra anima tibi, Parca, litamus.
 Dignior hæc Stygio cedere præda Iovi.
Quid cum barbarico cultis Acheronte poëtis?
 Indociles cytharæ ſuſtinet ille Deos.
Quos nec Apollineus fidibus deliniit Orpheus.
 Nil facit ad ſurdas barbitos ulla fores.
Quid mihi cum tenebris?inimicæ vatibus umbræ.
 Sidereum Phœbi gens amat illa jubar.
Phœbus inaſpectum, quamvis ſibi cuncta tuenti,
 Tænariæ Lethes non negat ipſe chaos.
Haud tamen Elyſium quondã nemus ire recuſem.
 Sed mora, dum valeam corpore, parva ſat eſt.
Hanc quoque cur voveam, mea Lux facit. obſtat ituro,
 Fataque tardantes injicit uſque manus.
Certa mori miſero quoties mihi vota fuerunt!
 Excutit hæc lacrymis fortia vota piis.
Nec mora; jam lacrymis ſuperaddit amabile murmur:
 Ferree, me ſalvâ ſunt tibi vota mori?
Parcite, Dii Stygii, precibus dare pondera noſtris.
 Vix ego, cum peterem talia, ſanus eram.
Ah melius, bona Fata, ſimul vivamus uterque!
 Ipſe legam canos illius, illa meos.

At

At vos, ſulphureo rorantes gurgite ſylvæ,
  Veſtrone Heinſiades munere ſoſpes erit?
Dilecta ô ſalvete mihi loca! vos ego certe,
  Pectore vos fixi non abitura meo.
Sive iterum optatis admittar ſedibus hoſpes:
  Seu luſtrata ſat eſt vos ſemel eſſe mihi.

ELEGIA IX.

HYMNUS BACCHI.

ANnua venerunt genialis feſta Lyæi.
  Huc ades in laudes, Bacche jocoſe, tuas.
Nil equidem quod luce, pater, te dignius iſta
  Poſſit agi video. tu modo, Bacche, fave.
Pocula nunc agili perſultant agmine menſam,
  Cordaque luxuriant numine tacta tuo.
Nos quoque, Bacche, tuo nos numine, Bacche, calemus.
  Blande pater vini, blande repertor ades.
Multa mihi occurrunt laudum argumenta tuarum.
  Quod modo principium, quis modo finis erit?
Nunquid, ut ereptum Semelæa Iupiter alvo
  Te pius è medio ſuſtulit igne pater?
At te terribiles cingebant fulminis alæ,
  Magne nepos Cadmi, ſulphureumque jubar.
Lambebat tibi flamma comam; nec pervius igni
  Verticis innocue luxuriabat apex.
Sarcina mox femori latuiſti clauſa paterno.
  Vnde etiam nomen, Bacche Bimater, habes.
Sancte pater, faveas. nec enim tua geſta canentem
  Numinis expertem me decet eſſe tui.
Neu mihi ſit crimen, per laudes ſurgere tantas,
  Quas & confeſſa eſt ſæpe noverca prius.

Ecquis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Ecquis nam ſe, ſancte, tibi componat, & ecquis
Anteferat Superûm? proximus ipſe Ioui es.
Te ferus Enceladus flammanti ſubditus Ætnæ,
Enceladus ſuperas auſus inire domos,
Te pulſata, pater, moribundo Phlegra Typhœo
Senſit, & Alcyoneus terrificuſque Gyes.
Porphyrion trux ille tibi, tibi Rhœcus & Otus,
Oromedonque ingens, ſuccubuitque Mimas.
Macte, pater, metuende manu. tibi Iupiter ipſe
Nomina victori vera, Thriambe, dedit.
Vitiſator Lenæe, tui ſervator Olympi,
Cui Mars fulminea ceſſerit ipſe manu,
Funde Maronêo ſpumantia pocula rore.
Pocula funde, pater, non niſi plena tui.
Te quoque Terrigenis animoſum, Bacche, ſubactis
Ter cyathos ternos evacuaſſe ferunt.
Obductæ arebant ſpiſſo tibi pulvere fauces.
Diſcolor hoſtili ſanguine vultus erat.
At tibi potanti genitor procul omina lævo
Terna favens tonitru, fulmine terna dedit.
Magne Pater Patriæ, ſi quid pia vota valebunt,
Per ſervata tibi ſidera ſemper eas.
Victa tuos decorat Gangetica terra triumphos.
Inde tibi currum nunc quoque lynces agunt.
Deriades te, magne pater, te ſenſit Orontes,
Nomina lethali cum ſua fixit aquæ.
Ibat ovans animis & aduſtos horrida vultus
India belligerum tota ſecuta ducem.
Quæque unguentatos nutrirant Bactra capillos;
Bactra ſagittifera conſpicienda manu.
Vndique gemmato radiabant tegmine mitræ;
Vndique & auratis arma ſuperba notis.
Pro te Dictæa enſiferi Corybantes ab Ida
Turba ferox ſtabant, Baſſaridumque manus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Ipſe neci victor thyrſo metuente domari
  Deriadæ generum Deriadenque dabas.
Protinus abiectis exercitus Indicus armis
  Regis ab interitu terga dedere ſui.
At tibi de ſpoliis Nabathæi, Bacche, triumphi
  Thura ſuis Myſtæ rite dedere focis.
Iuit in exemplum pietas laudata tuorum.
  Scilicet hic Superis nunc quoque gratus odor.
Regna quid Odryſii memorem concuſſa Lycurgi,
  Et domitum auſpiciis Strymona, Bacche, tuis?
Iuſte tui vindex; tibi enim, tibi perfidus ille
  Morte dedit pœnas, truncus utrumque genu.
Vix bene pampineas ſucciderat undique vites,
  Sacrilegæ dominum cum petiere manus.
Cæde jacet meritâ, te ſucceſſore ſuperbæ
  Non hoc Biſtoniæ terra vel ipſa neget.
Quid conſanguinei digniſſima præda furoris,
  Aonia Pentheus dilaniatus humo?
Et qui Tyrrheno mutatis gurgite nautis
  Ionias delphin nunc quoque ſulcat aquas?
Fixa ratis mediis, ceu ſaxea, fluctibus hæſit,
  Numinis ad nutum ſtare coacta tui.
Pampinus intortos obnubere fronde rudentes
  Ilicet, & mediam cingere viſa ratem.
Ipſi autem inductis variati tergora ſquamis
  Præcipites altis inſiliere vadis.
Victor ïo, ter, Victor ïo! tibi, corniger Euan,
  Terra parens fracta eſt, India fracta tibi.
Magne Deûm, ſalue, neu ſe tibi miſceat unda.
  Nil facit ad vires degener unda tuas.
Tu mentem exhilaras, exultantemque recludis.
  Tu procul ignava pectora tollis humo.
Tecum Simplicitas, tecum Candorque Saleſque,
  Tecum nata Fides innocuuſque Lepor.

Te ſine victa fugit facundia, magne Thyoneu.
  Te ſine libertas pectoris illa jacet.
Curarum domitor, curarum blande ſubactor,
  Grata quies animis, candide Liber, ades.
Tu quoque ſenſiſti Venerem, pater: & tibi ſæpe
  Pectore in intrepido vulnera fecit Amor.
Teſtis Hymen Hymenæus erit, tibi charus amanti.
  Vnde novis nuptis nunc quoque dexter adeſt.
Quique tibi crines hedera viridante revinctos
  Ciſſus adhuc memori, candide Bacche, premit.
Tu quoq;, Sangarius Phrygiis quem vidit in arvis
  Mutatum croceas, Ampele, vite comas.
Tum Beroë, jungenda thoro tibi, Bacche, jugali;
  Rapta foret patruo ni miſeranda tuo.
Sed tamen ante omnes, quæ neptis Agenoris alti
  A tibi cognata Gnoſias orta domo.
Illam Dictæis avectam perfidus oris,
  Perfidus in ſola liquerat hoſpes humo.
Liquerat, & profugus nocturnæ littore Diæ
  Præcipiti dederat vela ratemque Noto.
Illa quidem clamabat, Io! quo, perfide Theſeu,
  Perfide, quo properas me ſine? ſiſte fugam.
Hactenus; & lacrymæ commendavere querentē.
  Pulſabat niveos unda marina pedes.
Ecce, parens Euan ſuperato victor ab hoſte,
  Inque triumphali tigride vectus adeſt,
Pone ſequebantur Satyrorum pota juventus,
  Et blæſæ nimio Thyades ora Deo.
Non ille invidiam ſceleris tulit. utque videbat,
  Deſilit. ætherium littora movit onus.
Et, Quonam, miſeranda, dolor? quid Theſea clamas?
  Ipſe tibi Theſeus, ipſe maritus ero.
Dixerat: in currus è littore ſuſtulit aureos.
  Verba fides ſequitur, Gnoſia: nupta Deo es.

Nunc

Nunc quoque nocturno ſpectabilis æthere fulges,
  Et regis incertas Creſſa Corona rates.
Hic ubi, Cecropiis ah invidioſe colonis
  Icare, non meritæ præmia mortis habes.
Erigoneque necem nimium dolitura paternam,
  Nec procul à domina Mæra notanda ſua.
Tu cœlum meritis, tu terram, Bacche, repleſti.
  Illa tibi ſegetes debet arata ſuas.
Primus inexpertam docuiſti findere terram;
  Primus inexperta ſpargere ſemen humo.
Te colit inde ſuum Mareotica Memphis Oſirin,
  Cum quatit attonita tinnula ſiſtra manu.
Tu populis leges, tu primus jura dediſti.
  Debeat officiis hoc quoque terra tuis.
Nec Phœbi invidia, aut Cereris moveare, memento.
  Vindicet hæc leges, vindicet ille tuas.
Callida Triptolemo fruges tibi, Bacche, repertas
  Quid quod in Actæam ſpargere juſſit humum?
Nec tamen ipſa negat. nam cum furialis Eleuſin
  Rite colit Cererem, te quoque rite colit.
Nec male cum Phœbo tibi convenit. unus utriq;
  Mons ſacer, Aonii quem ſecat humor equi.
Nec Deus æternis præſentior ille poëtis
  Te, pater, aut populo notior ipſe ſuo.
Quo feror ulterius? quo me, pater, abripis ultra?
  Iam ſtupet ad laudes ebria lingua tuas.
Da calicem mihi, Bacche, tuum, mitramque virentem,
  Nebridaque, algenti quæ mihi membra tegat;
Et, qui ſuſtineat titubantia corpora, thyrſum,
  Sed capiti ſerva cornua ſola tuo.
Deprecor hoc unum. vix ſunt tua cornua, vix ſunt
  Munera temporibus commoda, Bacche, meis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Vota tamen tibi, magne pater, prꝍſtanda ſuperſunt.
Legifer Inôæ nate ſororis, ades.
Siſte merum mihi, ſiſte, puer. quid, lente, moraris?
Nil mihi cum lympha. tu modo ſiſte merum.
Quid cunctare, puer? quid inania pocula Baccho,
Lente puer, ceſſant? arida lingua ſiti eſt.
Magne pater Nyſeu, ſeu Liber & Euius eſſe,
Sive magis Bromius Nyctelius que cupis;
Quod ſi rite, pater, tibi ſacra peregimus olim;
Nunc mihi lenis ïo, nunc facilisque veni.
Membra tremunt titubantque mihi, nutantque labantque.
Bacche, vacillantes, huc age, ſiſte pedes.
Quid feſſum ulterius, Lenæe bicorniger, urges?
Quo rapis ignavum? quid tibi dulce mei?
Euœ! quo properas? pater, euœ, Bacche, quid inſtas?
Quid tibi vis, Eleleu? quid, Dionyſe, tibi?
Iraphiota, Phanes, Pæan, Bryſêe, Sabaſi,
Baſſare, Lycnita, quid mihi corda quatis?
Quo tendis, Dithyrambe? quid, indetonſe Thyoneu,
Pectoris occluſas concutis uſque fores?
Parcius attonitum, pater, ô pater, obrue vatem;
Neu preme trux toto corda ſepulta Deo.
Sic tibi flexipedes obnubant ora corymbi
Semper, & inſtabilem fulciat haſta gradum.
Sic tibi purpurea cingatur nebride pectus;
Mitratuſque ſacro vertice ſurgat apex.
Sic perfuſa ſito titubent tibi membra liquore;
Muneribus madeas &, pater, uſque tuis.
Non ego Deriaden inimica claſſe ſecutus
In te ſigna ferox impia, Bacche, tuli;
Myſticave irrupi ſacraria. non ego favi,
Sive tibi Pentheu, ſive Lycurge tibi.

Fal-

Fallor? an inſano reboat clangore Cithæron?
  Cymbala terrifico quis quatit iſte ſono?
Quis procul ille ſenex, qui pando nutat aſello,
  Et ferula lentos increpat uſque gradus?
Hinc agiles Satyri cum nubigenis Centauris,
  Inde leues thyaſos ebria Mænas agunt.
Ecce, vacillantes adducunt orgia Myſtæ.
  (Cedite de media, turba profana, via.)
Ciſtaque nocturnis & vannus conſcia ſacris
  Pone jacent terræ, nec procul inde cadi.
Quid loquor? aut ubi ſum? quo pectus inhorruit œſtro?
  Attonuit mentem quis mihi, Bacche, furor?
Euœ! quo rapimur? viduatam frondibus haſtam
  Baſſaris indomita concutit, ecce, manu.
Euœ! jam ſparſis per marcida colla capillis
  Conjiciet thyrſos in mea terga ſuos.
Quo fugiam, Lenæe? tuum, precor, eripe vatem.
  Verſibus ô poſthac ſic celebrere meis!

Amice Lector, ſequentes duas Elegias ſtylo multum differre à ſuperioribus, facile, ni fallor, deprehendes. quod ſtudio & data opera factum à nobis, ignorare te nolui.

ELEGIA X.

AD

DANIELEM FANNIUM,

Fabula Eurydices & Orphei.

ETſi nunc aliis agitatum pectora curis,
  Atque adeo Aoniæ vix memorem cytharæ
Terra Caledonio me detinet hoſpita tractu,
  Heu procul à Batavis diſſita limitibus!
Limitibus Batavis! ubi cærula Nereïne
  Littora contiguo pulſat amata mari;
Non tamen idcirco, rerum dulciſſime Fanni,
  Inuia mœrori pectora noſtra putes.
Qui ferus externata malis tibi corda perêdit,
  Dum miſer abſumptæ fata gemis dominæ.
Quamne tuis longe complexibus invida raptam
  Perſephone campos miſit ad Elyſios?
Non ita Hyperboreis me Caſpia cautibus urſa
  Edidit, aut ſilvis tigris Achæmeniis;
Dirave navifrago ructavit ab ore Charybdis,
  Triſtibus ut nequeam comminui lacrymis.
Iamque adeo tua me aſſidue lugentis imago,
  Et mœſti facies pectoris illa ſubit.
Talis & Iſmario Eurydice plorata marito,
  Quoi niveum fixit dente colubra pedem.
At vates vates lugebat compare rapta,
  Luget ut amiſſum fida columba marem.
Illum flexanimis ſociantem carmina nervis
  Portitor ipſe Erebi, tergeminuſque canis,
Illum Tænario recubantes limine Parcæ,
  Atque impexa comas Eumenis obſtupuit.

Ipſe

Ipſe parens olli Saturnius aſſurgebat,
Ipſa tribus formis conſpicienda Hecate.
Ille etiam Rhadamanthum & fas inamabilis Orci
Carmine pacatum dicitur iſſe pio.
Plorabant umbræ Phlegethontides. Æacus ipſe,
Ipſe (licet flecti neſcius illecebris)
Lumina turbato lacrymantia pollice terſit,
Et dedit Iſmarias pondus habere preces.
At nimium accepta gaviſus conjuge vates,
Legis & infernæ non memor, Eurydicen,
Eurydicen reſpexit amans, & blanda moranti
Brachia nequicquam pôrxit. at Eurydice
Heu miſerum vatem non auditura reliquit,
Teſtantem chari fœdera conjugii.
Terque prehenſabat, terque Eurydicen prenſantis
Lubrica fruſtrata diffluit umbra manu.
Hinc nemori Elyſio & Tænariæ convalli
Redditur heu flexis illa retro pedibus.
Quid tibi nunc proſunt tua carmina? quid, miſer Orpheu,
Illa tuam toties ſaxa ſecuta chelyn?
Tres illum Stygio perhibent in margine noctes,
Noctibus & ternos conſeruiſſe dies.
Irrita dum ſurdo jactantem carmina Porthmeo
Tænariis Pluton arcuit ipſe adytis.
Tum vero externatus amans, mentemque dolore
Percitus attonito palluit ora gelu.
Iamque ferit manibus pia pectora, jamque citatus
Thracia funeſto pervolat arva pede.
Ille etiam longis Superos damnare querelis
Ibat, & injuſtam dicere Perſephonen.
Nec jam aut dilectę cytharę memor aut chordarũ,
Vnam inclamabat ah miſer Eurydicen.
Iſmaros Eurydicen, & Athos late geminabat,
Eurydicen Hæmus, Eurydicen Rhodope.

At non Eurydice miſero reſpondet amanti.
Vna tacet ſcopulis ſurdior, una ſilet.
Eurydicen clamabat adhuc, cum Mænades ecce,
Mænades Ogygii pectora plena Dei,
Rauca Mimalloneo quatientes cymbala ritu,
Cum thyaſis Satyrûm Baſſaridumque choro
Iſmara Nyſæo complerunt arva ululatu;
Fataque plorantem comparis uſque ſuæ,
Vndique conjectis petierunt Orphea thyrſis,
Orphea ſacrilega diripuere manu.
Tum quoque ſemianimi caput à cervice revulſum
Nomine in Eurydices vix tacuiſſe ferunt.
Illinc Elyſiis exceptus ſedibus heros
Nunc charam tuto reſpicit Eurydicen.
Tu quoque, Fanniade, nimios exclude dolores,
Ne paria Orphêis fata miſer ſubeas.

ELEGIA XI.

EADEM FABULA EURYDICES. AD LYGDAMUM.

NVnquam ergo, nunquam raptæ, miſerande, maritæ
Aſpera ceſſabis, Lygdame, fata queri?
Omnia ſi facias, ſemperque doloribus inſtes,
Continueſque piam, Lygdame, triſtitiem;
Num tamen Iſmarium ſuperaueris Orphea flendo?
Orphea, Tænariæ cui patuere fores.
Nonne audita tibi Rhodopææ gloria gentis,
Quam pater è niveis Phœbus Hamadryaſin

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Selectam thalamis gnati amplexuque dicarat?
  Sed non ulla manent gaudia firma diu.
Illa Deo geniti thalamis animoſa mariti,
  Illa decus ruris, illa decus nemorum,
Occidit icta pedem ſceleratæ dente colubræ.
  Occidit, & charo conjugis in gremio
Procubuit moribunda, & vultibus illius hærens
  Caſtam exhalavit deficiens animam.
At miſerandus amans, viduatus conjuge chara,
  Intempeſtivis uſque madet lacrymis.
Olli & Tænarii ſuperatum limen Averni,
  Victaque flebilibus Perſephonea modis.
Olli etiam ſuperas conjux revocata ſub auras.
  Heu felix! ſi non prævius Eurydicen
Reſpexiſſet amans dumoſo in calle morantem.
  Reſpicientis enim protinus ex oculis
Eurydice, nec jam Eurydice, prærepta mariti,
  Vmbraque trans Stygios rurſus adacta lacus.
At miſer, at vates, iam bis viduatus, amicæ
  Non expectato comparis interitu,
Mutus & attonita perculſus mente pependit,
  Victima ut ærata tacta bipenne ſtupet.
Pone chelys, jam pone lyræ ſua fila jacebant;
  Nec teſtudineum dextra movebat ebur.
Vt dolor erupit, furiata mente citatus,
  Eurydice, Eurydice, rupibus Iſmariis,
Eurydice, Rhodopes in cautibus, Eurydice, Hæmo,
  Omnibus inclamat, Eurydice, ſcopulis, (tum
Heu! quis præripuit mihi te Deus? heu! quis aman-
  Gaudia crudelis tam cito diſſoluit?
Eurydice, miſera Eurydice, Eurydice heu bis rapta,
  Non interruptis fletibus ingeminat.
Reſponſabat Athos, reſponſabatis & Hæmi
  Culmina. at Eurydice rupibus Iſmariis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Iam procul, & longe Rhodopæis cautibus ibat.
   Iam procul & charo conjugis à gremio,
Tænariis forſan convallibus inter opacas
   Elyſiæ ſedes ibat amans ſiliiæ,
Sæva nec audibat miſeri lamenta mariti.
   Ille autem aſſiduis queſtibus uſque favens,
Eurydicen poſcebat, at Eurydicen poſcenti
   Dira ſuperuênit Mænas, & Ogygii
Plena Dei vatem jactatis undique telis
   Non exauditum conficit. Ille tamen,
Vt jacet, heu terræ raptos immurmurat ignes.
   Dumque aliquid miſeræ reſtat adhuc animæ,
Rurſus amans, & rurſus amans iteravit amicum
   Nomen, & Eurydicen tunc etiam ingeminat,
Donec luminibus nox caligantibus orta
   Intercepit iter vocis, & Eurydices
Abſtulit invito nequicquam nomen ab ore,
   Cum vita nomen abſtulit Eurydices.
Sunt quoque, qui cytharam domini poſt fata peremti
   Te, Eurydice, Eurydice, ſæpe iteraſſe ferant.
Tu quoque ab Orphêis edoctus, Lygdame, fatis,
   Neu nimium plores, neu nimium doleas.
Et potius nullos admittas pectore luctus,
   Quam miſer Orphêo dilaniere modo.

Finis Elegiarum Libri.

NICO-

NICOLAI HEINSII,
DAN. FIL.

VARIA

DIVERSI ARGUMENTI

POEMATIA.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN MARCHIONEM PISANIUM,

Prælio Nordlingano fortiter dimicando occumbentem.

CVm conſanguineam gemeret Nordlingia cladem,
Illud opus dextræ, Martie Celta, tuæ;
Ibat inauditis in bella Piſanius auſis,
Perque hoſtem innumera ſtrage parabat iter.
Iam dextrum urgebant inimici Teutones agmen,
Cœperat & retro cedere Gallus eques.
Ille autem: Sta, prona fugæ, ſta, fœda Iuventus.
Quis furor, averſos præcipitare gradus?
Me ſaltem, me bella, viri, ſpectate gerentem.
Pro pudor! armatas ſic dare terga manus?
At non me dantem Germania terga videbit.
Hoc velit, hoc magno barbarus hoſtis emat.
Poſſum, Fata, mori; ſi vincere poſſe negaſtis.
Irrita pars voti non erit illa mei.
Sanguine venalis quod ſi victoria noſtro eſt;
Dii, precor, hoc diris exagitate caput.
Iam vidi dare terga meos. cur vivere nolim
(Et quid adhuc vivo?) ſat ſuper eſſe reor.

Dixe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Dixerat: adverſos jugulandus fertur in enſes,
Telaque conſumit pectore mille pio.
Continuo revocati animi, necopinaque virtus
Aſperat ultrices in fera bella manus.
Cauſa valet melior; patriæ gratare, Piſani.
Sternitur en umbris victima digna tuis.
At pudeat, Fortuna, tui. tibi, perfida, tanti
Funera, ſi neſcis. invidioſa viri.
Non potes hoc vel mille nefas abolere triumphis.
Ille tuum per quot ſæcula crimen erit!
Gallia, da veniam; nimio victoria conſtat,
Sanguine tam forti ſi redimenda fuit.
Salue, invicte necis, Deciiſque æquande duobus,
Quo non Tænariis ſanctior umbra jugis;
Prodige magnæ animæ, pulchrique facillime fati,
Morte ſalus patriæ cui properata ſuâ.
Tu nunc Elyſias Herôum præmia ſedes,
Et nemora ignavis non habitanda tenes.
At decorat lacrymis præclarum Gallia funus;
At ſibi devotum luget acerba caput.
Dat lacrymas; quas, ni cecidiſſes, magne Piſani,
Ipſa ſibi miſeræ nempe datura fuit.
Quanti eſt, Poſteritas, (cui vix imitanda legentur)
Cum patriæ poſſis vivere, malle mori!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD MARCHIONEM MONTOZERIUM.

O Quem gloria duplicis Minervæ,
Potentem ingenio, manu potentem,
Dextræ fulmine & oris invidendum,
Vaſto, qua patet, approbavit orbi,
Heros maxime, nec minor Dearum,
Quæ fontem Aonium colunt, voluptas;
Quod pro carmine prorſus impolito
Tres dono mihi miſeris Poëtas,
Priſcæ lumina principeſque Muſæ,
Quidni gratuler hunc mihi favorem?
Quidni me rear oppido beatum?
Certe exoſculor æſtimoque munus.
Quantum quis pote munus æſtimare.
Non hanc quod meritus benignitatem,
Non quod munere me fuiſſe dignum
Tam lauto rear atque liberali:
(Novi quam mihi curta ſit ſupellex,
Quam vix Piëris audiat vocantem)
Sed quo te venerer, colam, ac adorem
Hoc in mnemoſyno remotus olim,
Muſæ principibus tribus Latinæ;
Quos tu pectine ſic refers eburno,
Vt ſeſe referant magis nec ipſi.
Quo te, inquam, venerer colamque poſthac
Vates peſſimus optimum Poëtam.

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD
J. LUDOV. BALZACIUM
ruri viventem.

BAlzaci, unica Suada Galliarum,
Quid te ſurripis invideſque turbæ?
Quid dudum cupidis negas amicis?
Vrbis cur ſtrepitum fugis beatæ,
Dum famæ ſatur es, ſaturque plauſus,
Invitum quoque rure qui ſequuntur?
Ruri ferreus ah latere noli!
Quid cum rure tibi, Venus venuſta?
Qua nil comtius ac magis politum,
Nil urbanius elegantiuſque;
Cui nil denique ruris inficeti eſt.
Nam quid lucifuga lates latebra,
Balzaci, unica Suada Galliarum?
Duris ſat ſuper eſt datum colonis.
O, tam ſplendida, ter quater beatos,
Si norint bona, ruris inquilinos!
Verum barbara & imperita turba
Ignorat, mihi crede, ſe beatam.
Huc huc ocius ociuſque vultus
Eia aulæ populoque da fruendos.
Quin vultus quoque das mihi fruendos.
Ni te videro, Gallicana Siren,
Quamvis videro quicquid hic venuſti,
Cum jam ſcilicet ad meos revertar,
Quidni jure mihi fuiſſe viſa
Poſſint Gallica regna pernegare?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD
ÆGIDIUM MENAGIUM.

AMœnitatum promiconde Menagi,
Factum iocoſe eſt, comiterque & urbane,
Dignumque vate, quod famelica luce,
Luce hac nefaſta, munus Heinſio mîſti
Binas lagenas flore muſteo vini
Novi repletas; quodque maxime laudo,
Tam delicati, ni quid ipſe diſſentis,
Iurare ut auſim quolibet ſacramento,
Dono haud poteſſe delicatius mitti.
Aquæ vel ipſos nam movere potores
Odore poſſit ac ſapore nativo.
Quidni, ô venuſte noſter, approbem munus?
Romana ſi lex eſurire jejunis
Hac luce juſſit, at ſitire non juſſit.

AD EUNDEM,
DE MACRINO
Paraſito ac Sycophanta nobili.

ORdinis ille tuus Paraſiti fama Macrinus,
Promtus in exſtructas arma movere dapes,
Qui præter fumum nil captat, culte Menagi,
Cui dape fumantes ſunt Cynoſura foci,
Qui fumo vitam miſer imputat, omnia fumo;
Dic mihi, num fumos vendere jure poteſt?

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD EUNDEM DE EODEM.

NIl funeſtius eſt tuo Macrino,
Menagi, pater elegantiarum,
Si quæ Pythagoræ fides renato,
Hoc quem dicere crede vel tacentem.
Nam quot funeribus tuus Macrinus
Laſſavit Stygiam cruentus alnum!
Quam ſæpe innumeras ſimul catervas,
Quas confecerat efficax Macrinus,
Vidit portitor, horruitque viſis!
Hinc ibant vetiti coire capi,
Inde Ionidis agmen attagenæ,
Et quas Phaſide Theſſalis juventus
Fuluo vellere jam potita vexit;
Tum Saturnia cujus explicatis
Argi lumina dedicavit alis.
Huc tot funera gentium minorum
Addantur licet, alitumque ſtrages,
Quas hic ordine nominare longum eſt.
Huc tot quadrupedum greges ferarum,
(Queis conſanguineus tuus Macrinus)
Adde huc gurgitis incolas natantes,
Quos (ſummo facinus ſtupore dignum)
Certus parcere nemini Macrinus
Feſtis eſurialibus comêdit.
Omnes artubus hi quidem revulſis,
Ac crudeliter undiquaque truncis:
Qualem Deïphobum Lacæna conjux
Diris barbara prodidit Pelaſgis,
Aut qui per ſcopulos lacer marinos
Acceptum Triviæ tulit renaſci.
Sed ſcin' præmiolum tuo Macrino,

Cum

Cum jam Tænaria fruetur aura,
Quodnam Gnoſias urna deſtinarit,
Menagi, pater elegantiarum?
Lautum ſcilicet, at nec invidendum.
Quo poſſit rabidum domare ventrem,
Neu famelica bucca ferietur,
Ablegabitur ilicet Macrinus
Os ſupponere Cerbero cacanti.

DIRÆ IN EVNDEM
MACRINUM
Busbequiani nominis obtrecta- torem.

Iste iſte Rhetor, Atticæ fames linguæ,
Profeſſor artis, quam Gnathonicen dicunt,
Quadræ beati ſorte qui ſuæ vivunt,
Divæ tot annos Eſuriginis cultor
Admiſſionis intimæ, & comes fidus,
(Scin' quem petamus, erudite Menagi?)
Potum ſceleſtus ebriumque Germanum
Buſbequium vocavit, at virum quantum!
Indignor, horreo. Alpha Sycophantarum
Tam non ferenda probra dixerit gratis?
Arma, arma, Scazon! fulmen ignei dentis
Exaſperetur in famelicum pectus.
Dum præ dolore, præque tædio vitæ,
Collo plicandam concitetur ad reſtim,
Rituque nexus occidat Lycambêo.
Speraſti abire ſalvus, os venenatum?
Non hercle abibis. huc, piaculum infandum,
Huc literarum carcinoma! pugnandum eſt.
Peſtis macelli, vaſtitas culinarum,

Con-

Conviviorum inominata tempeſtas,
Huc huc, Celæno Gallicana! pugnandum eſt.
Quid arma differs? quid morare? pugnandum eſt.
Nec vero, inuſta quod tibi ictibus crebris
Occalluere terga, crede te tutum.
Septemplici non pelle ut ambules tectus,
Teſtudiniſve tergore, aut bovis Lucæ,
Diros retundes, quos minamur, incurſus.
Exſibilent jam ſaxo te capillati,
Quos è cathedra paſcis ore jejuno,
Rerumque inani voce perperam obtundis;
Ni vellicare deſinis viros ſummos,
Veneficamque comprimis, ſcelus, linguam.
Lautis potentum nec ſuperbus in menſis
Coïnquinante cuncta pollues tactu.
Sed delicati, qui focis redundarit,
Nidoris auceps irrituſque captator
Obambulabis ſub meridiem fruſtra.
Stultos nec uſquam circulator offendes,
Queis involare, ut ante, prandium poſſis.
Te ſerui abactum limine inuido expellent.
Ipſe obſerata janitor fore arcebit,
Fruſtra precantem ſupplicemque ut admittat.
Si poſt repulſam pertinaciter reſtas,
Vel non amico dedolaberis fuſte,
Triumuirali vel fricaberis loro,
Boveſque tergum mortui fatigabunt.
Tale apparatum ubique prandium offendes.
Imo hac vel ad me lege ventita pranſum.
Hæc mox futura Muſa noſtra præſagit;
Quæ pipulo te differet, pecus brutum,
Aulas per omnes circuloſque magnatum,
Paſtuque ventrem non ſequente fraudabit.
Qualem volucres magnæ Erechthidos gnati
Inuiſam Aëllo cum ſororibus binis

Cæci

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Cæci fugarunt contubernio vatis.
Iam dira præſto crux, & uncus, & flammæ,
Vltrix merenti quas paravit Alecto.
Calumniatrix lingua jam dabit pœnas,
Sævas, cruentas, hactenuſque inauditas,
Quas execrentur, horreantque venturi.
Verum probabit certus augurem eventus.
Hoc Delphico tibi ære crede prædictum,
Iejune Rhetor, Atticæ fames linguæ,
Bucca canina ni latrare deſiſtis.

AD
J. WEVELICHOVIUM,
Cum Lauream Juridicam conſecutus eſſet.

LAus patriæ, magni Genitoris amabile germen,
Libera Lugdunum quo ſolet ore loqui,
Cinge comas, agedum. decurſa noviſſima meta eſt.
Cernis, ut applaudant pulpita docta tibi?
Poſt Ararin Rhodanumque & crudi Marte Garumnæ
Flumina luminibus non male nota tuis,
Ecce, parat reduci Phœbeïa ſerta Batavus,
Et Clario meritas veſtit honore comas.
Ipſa Themis ſtimulos properanti ſubdit alumno,
Et fovet afflatu pectora docta ſuo.
Grande magiſterii pretium, Dea ſancta, tuliſti.
Dignior æterno nulla favore domus.
Culta diu domus illa tibi, ſed & ipſa colentem
Semper inextinctis devenerata focis.
En caueæ plauſus; in te fragor iſte redundat.
Laudibus exſultas illius, ille tuis.

Iam regeris nato meriti benefacta paterni.
Nam pater ut vireas utque colare facit.
Quam bene germanis ſucceſſit adorea fatis!
Alter ab alterius funere nomen habet.
Cedite lugubres feralia ligna cupreſſi,
Dum revocant lætæ laurea ſerta fores.
Sic ubi compoſuit cineres rediviva paternos
Limine Phœbêo, compoſuitque ſuos;
E conſanguineo præpes micat altera buſto
Ilicet, Eôæ quam venerentur aves.
Nil actum, Libitina, tibi. modo, ferrea, parce,
Parce ſacram Themidi præcipitare colum.
Pone modum ſceleri: ſatis eſt ſemel eſſe nocentem.
Quod ſuperat doctæ, floreat omne, domus.
At tu nacta tuis æternum nomen alumnis,
Vbere Piërio quos, pia Leida, foves;
Vrbs gnato Phœbêa fave. tuus ille putandus.
Quod placet, applauſum promeruitque, tuũ eſt.
Artibus ingenuis tenero tibi comtus ab vngue,
Iam puer à cunis creditus ille tibi.
Mox juveni Themidem totumque Helicona dediſti.
Hoc, Dea, plus meriti quam peperiſſe, fuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN JANUM VLITIUM,

Gratii de Venatione Poëma Commentariis illuſtrantem.

SAcra pharetriferæ ſtudiumque artemque Dianæ,
Quæque in fulmineas arma movenda feras,
Luſit Apollineus teſtudine Gratius aurea;
Luſit, & æternum Delia fovit opus.
Sed tamen (uſque adeo nihil eſt à tempore tutum)
Occidit annoſa pagina pene mora.
Myſta lacer, lacer ille tuus, Dictynna, ſacerdos,
Qualis Aricino Virbius ante lacu,
Iam fugituram animam Stygia ſub nocte trahebat:
Speſque ſuper lapſæ nulla ſalutis erat.
Læſa etiam cum vate Dea eſt. nihil ignis in ara,
Templa litaturæ vix ſubiere manus.
Squallet Gnoſiacæ decus immortale pharetræ.
Copula diſperſos non ligat ulla canes.
Sacrilegas inpune feras neglecta terentes
Mænala conſpiceres Partheniumque nemus.
Quid facias, Dea caſta? piget non digna ferentem,
Pervia ſunt tantis & tibi corda malis.
Frater opem poſcendus; opem ferat ille petenti.
Nam propior nulli juſta querela Deo.
Viderit ipſe pater, fulmenque volubile rurſus
Torqueat infeſta, torſit ut ante, manu.
Crede mihi; nihil eſt, quod deneget ille ſorori.
Pignora conſpicui certa favoris habes.
Te propter tulit ante caſis habitare Pheræis,
Et cœlo Æmonios paſcere pulſus equos.

Au-

Audierat, Clariaſque petit Latonia ſedes,
Ac medicam Vati blanda rogavit opem.
Cui Deus (ut ſibi cauſa viæ, ſibi cauſa doloris
Cognita) complexu rettullit iſta dato.
Ardua res, ſoror, eſt quam poſcis: at irrita ne ſit,
Pendet ab obſequio ſpes tibi certa meo.
Dixit, & Haganas ſuper ilicet adſtitit umbras,
Quas amat Aoniis non minus ille jugis.
Vlitiadenque meum celer occupat, occupat omnem;
Ac ſolito raptum numine pectus agit.
Ille Deo plenus ſuccos adhibere ſalubres,
Truncaque Pičria membra fovere manu.
Nil Iovis effectum telis. Epidaurius heros
Hippolyto, Grati, quod fuit, ille tibi eſt.

DE
JOHANNE SCHILDIO,
Ad mortem Senecæ à Tacito deſcriptam Notas Politicas edente.

DAmnatum Senecam ſcelerati lege Neronis,
Filaque ſic ſancti non temeranda ſenis,
Deſcripſit Tacitus, ſed enim brevitate Lacæna,
Tritus ab attenta qui velit eſſe manu;
Nec niſi continuo rerum pollentibus uſu
Pervius, ac doctos multa docere bonus.
Haud tulit abrupta natas brevitate tenebras
Schildius, & liquidas perſpicuaſque facit.
Ne vero tibi crede nefas impune peractum,
Cæſar. aget cineres ſera Megæra tuos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Iam facit invidiam diro Germania buſto.
Iam pia ſacrilegum devovet ora caput.
Huic Natura parens, huic fas pietaſque Deuſque,
Credidit huic cauſam Martia Roma ſuam.
Eumenis anguineo ſontem premit, ecce, flagello.
Ecce, tuus Stygia nocte magiſter adeſt.
Nam qui dat Senecam memoranti præmia lucis,
Non minus, ac Senecæ ſi daret, ille facit.

AD SEQUANAM, DE MARIA GORNÆA.

SEquana, vitiferis quem dia Lutetia campis
Exceptum gremio luxuriante fovet,
Multa quidem ſpectanda tua miramur in urbe,
Et cur te venerer plurima cauſa mihi eſt.
Seu tua quod cupidum ſapientia pellicit orbem,
Inque peregrinos tam ſtudioſus amor.
Seu te poſtpoſita quia legit Hyantide lympha
Cynthius, & potior Phocide ripa tibi.
Certatim Aonides tibi ſe tribuere colendas.
Numina ſunt nullo fertiliora loco.
Cunctarum tamen inſtar habet Gornæa. quod olim
Pallas Erechthêis mœnibus, illa tibi.
Vtraque perpetua ſe virginitate tuetur.
Et fouet hæc Clarias, & fouet illa, Deas.
At tua nobilior me, Sequana, judice palma eſt.
Ore loqui Phœbum nunc tibi crede meo.
Cedite Pierides; tuque, ô Iovis edita partu,
Quamlibet armatas trade ſubacta manus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Non eritis pia cura mihi, velut ante fuiſtis.
Numinis afflatu nobilioris agor.
Nam vobis cur thura, Deæ, votiva ferantur;
Si, quod adoremus, vel dare terra poteſt?

AD
LECTOREM
Scriptorum ejuſdem.

QVid, Lector erudite, perculſus ſtupes,
Dum culta magnæ ſcripta Gornææ legis,
Quod docta quam facunda non minus legis?
Vtraque laude maximos Virgo viros
Poſt ſe reliquit, ſæculi miraculum.
At Lector illud erudite, ſi ſapis,
Noli invidere Virgini magnæ decus,
Quod ſexui Natura debuit ſuo
Conferre, ſi conferre cuiquam debuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

DE
ARCE PUTEANEA,
Ad Peregrinos Lovanium viſentes.

ADvena, qui Grudias ſpectatum tendis Athenas,
Huc age. res longæ digna labore viæ.
Incolit auguſtos Puteanus in Arce penates.
Tota domus domini numine plena ſui.
Flecte oculos, quocunq; voles; agnoſcitur hoſpes.
Plurima, quæ ſtupeas, angulus omnis habet.
Huic Genio ſacer ille locus. penetrale beatum!
Advena, tam ſanctos fac venerere lares.
Ipſa ſibi charam Tritonia condidit arcem,
Et colit, & nullo cultior ipſa loco eſt.
Quid molem ſpatiumque domus mirare, ſitumq;?
Vaſta licet, dominum non capit illa ſuum.
Da ſedem quamcunque, orbem da deniq; totum;
Totus in hoſpitium non ſatis orbis erit.
Mens ſpatioſa viri eſt. hanc, quod capit omnia, cœlum
Vix capit. immenſos exigit illa lares.
Gaudeat, ô Superi, magno domus hoſpite longũ;
Hoc gemat ereptum non niſi ſera caput.
Hoſpes digne domo, domus hoſpite, vivite uterq;.
Iungere par melius non potuere Dei.
Tu quoque, Spectator, mecum vixiſſe negabis
Nobiliorem animam nobiliore loco.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD
DANIELEM BACKERUM,
Cum Juriſconſultorum ordini insereretur.

CLari Parentis vota ſpeſque Backere,
Legum potentis docte cultor Aſtrææ,
Phœboque amate cum ſororibus Phœbi,
Nunc macte famâ. quicquid hactenus frugis
Scientiarum per vireta collectum
Recondidiſti, tempus exigit promas.
Hæc te potentem reddet hora votorum.
En, meta longi jam laboris affulget.
Amice,prodi. quid morare tam raras,
Tamque excitatas edere ingenî dotes?
Quid ipſe laudes invides tuas orbi?
Tandem ſecundos auſpicare ſucceſſus.
Nunc nunc profanam, mente vivida fretus,
Retunde victor obſtrepentium plebem,
Ipſiſque robur à periculis ſume.
Vt ille quondam montibus Leo terror,
Quem ſtrage pecorum,quem cruore taurino
Gætula late ſenſit aſperum tellus;
Tandem ſuperbum ſi magiſter armenti
Hoſtem patente deprehendit in campo,
Denſiſque circumquaque retibus cinxit,
Iubam tremendus ſurrigit laceſſitam,
Tum fulminante ſpuma candicat rictu,
Venabuliſque pectus horridum indulgens
Vltro minaci fertur obvius turbæ.
Porrone ceſſas, erudite Backere?
Tempus cathêdram perſonare reſponſis;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Audere tempus. ſi quid auguror veri,
Nec Heinſiano pectore exulat Pæan,
Vinces, Amice; perque acuta bellorum
Soſpes ferere. mox tribunal Haganum
Vocis probare diſcet aureæ Suadam,
Facundiæque fulmini tuæ aſſurget.
Hoc omine omne mentis incita robur,
Clari parentis vota ſpeſque Backere.

VOTVM AD FONTES
SPADANOS.

VOs ô ſulphureo medicati gurgite Fontes,
Tuque ſalutiferæ lympha perennis aquæ,
Puræ lympha perennis aquæ, mihi leniter adſis.
Sic Lacheſis victas det tibi ſæpe manus.
Ecce, procul Batavo male ſanum è littore vatem.
Dii, precor, optatam ſentiat æger opem.
Vos veterem mihi torpenti depellite morbum,
Vtiliter potæ vos mihi ſitis, Aquæ.
Quod ſi reſpiciant fugitivæ pectora vires,
Intret & amiſſus languida membra vigor;
Marmore conſtituam de vivo altaria Nymphis,
Et meritum ſanctæ teſtificabor aquæ:
HEINSIUS HÆC PARTÆ VOBIS MONUMENTA SALUTIS
DEDICAT, UNDARUM NUMINA NAIADES.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN NATALEM
CASPARI KINSCHOTII,
LVD. FIL.

KInſchotii lux iſta mei, cui contigit uni
  Aonio doctam fonte domare ſitim,
Ad ſua conveniant geniales ſacra poëtæ,
  Si quis amat cytharam, carmina ſi quis amat.
Vos quoque, vos ſaltus Aganippidos Hippocrenæ
  Linquite Piërides, Piëridumque Pater.
Tuque, Geni, propera. tibi conjunctiſſimus ille.
  Pectora habet nulli tam bene nota Deo.
Hic tibi lata domus. ſed enim, pater alme, videto,
  Vt faciles habeant tam pia vota Deos.
Vivat, &, ut vivat, tibi ſe precor imputet uni.
  In monumenta nihil Styx tua juris habet.
Iactet Apollineum quantumlibet Haga Secundum ;
  Nunc aliquid majus, quo ſibi plaudat, erit.
At tu de niveis Lux feliciſſima ſalve
  Lucibus, & faſtos inter amanda dies.
Semper odoratis nos te venerabimur aris.
  Tu modo tam doctum fac ſupereſſe caput.

IN

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN
RULANDI KINSCHOTII,
CASP. FIL.
Diſputationem Juridicam.

HOc quoq;, tantarum poſt tot miracula rerum,
Quod ſtupeas, Hoſpes, terra Batava dabit.
Aſpice vix teneris Iuvenem vernare ſub annis,
Nunc tonat inberbi cujus ab ore Themis.
Præterea mirare, Hoſpes, Patruoſque Patremque,
Nomina legiferæ terna dicata Deæ.
His etiam præluxit Avus. veſtigia magni
Sanguinis in docta plurima ſtirpe vides.
Quanta patet, Themidi ſacra eſt domus. inſpice totam.
Notior in cœlo vix Dea ſancta ſuo eſt.
Mancipe Kinſchotiis ceu vinclo nexa tenetur.
Tanti erat, ignotam viſere rurſus humum.
Quoque magis ſtupeas; Themidi cum tota litarit,
Rite domus Muſas non minus iſta colit.
Sic conſanguineis quondam bene juncta Camœnis
Culta ſub Aonio vertice Diva fuit.
At tu, Flos Iuvenum, ne ſanctos ſiſte labores.
Arca Deæ dudum gentis in ære tuæ eſt.
Æqua paret meritis ſi præmia reddere veſtris,
Debendi fuerit jam rea tota Themis.
Mente parū memori quod ni benefacta recondit,
Pignora præſtabit mox proavita Togam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN LECTULUM PARENTIS SUI,

Epigrammate Mathematico à CONST. HUGENIO ZVLICHEMIO celebratum.

FElix Lectule, quem ſonante plectro
Suis Vranie dicavit aſtris,
Plectro quem Zulichemio dicavit.
Felix tu quoque, quo Parente multum,
Heinſi, glorior, erudite, natus.
Nil jam pervigiles, laborioſas
Muſis nil opus imputare noctes.
Faſcem tot remove moleſtiarum.
Famæ molliter, en, licebit inſtes,
Quanto, Dii Superi, labore partæ!
At, Momo licet invidente, partæ.
Tolle pulpita. tolle pallidarum
Teſtes ſollicitudinum lucernas.
Iam ſtertas licet, ac utramque in aurem
Alto compoſitus fruare ſomno.
Sed quidnam Zulichemio reponas,
Cui longe potiora debeantur,
Quam debes Heliconiis puellis?
Famam contulit ille dormienti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN POETAM
ΑΠΡΟΣΔΙΟΝΥΣΟΝ,
& aquæ potorem ſtrenuum.

XErxes, ſi meruit fidem vetuſtas,
Vlturus Marathonium pudorem,
Iam poſt Thermopylas ferox ſubactas,
Graium militibus replerat orbem.
Mox fractus Salaminiis in undis,
Tum terra quoque victus & fugatus,
Graiùm funeribus replevit orbem.
Nunquam millia tot ferunt coacta.
O quis fluminibus dolor Pelaſgis!
Quorum nil ſitientibus relictum.
Lymphis hinc viduum ſuis videres
Eurotan liquidæ patrem palæſtræ,
Hinc, qui Cecropios maritat agros,
Iliſſon face myſtica ſuperbum;
Et quos præterea haud opus referri.
Teſtis Græcia; barbaræque Romæ
Mendax dicitur: at nihil fefellit.
Nam ter tot vada millibus trecentis
Siccari potuiſſe quis negarit?
Quanto tempora digniora ſeris
Sunt annalibus & ſtupore noſtra!
En opponimus, en, rudis Vetuſtas,
Vnum tot legionibus poëtam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ALIUD IN EUNDEM.

CReditur æquoreas olim reptaſſe per undas
Orta Cytheriaco de ſale diva Venus.
At tibi fluminea Veneres naſcuntur ab unda.
Inſulſas Veneres quis neget, Aule, tibi?

ALIVD.

NEgant furore te Poëtico tangi.
Sed mentiuntur, Aule. namque quis credat,
Vatem furoris nil habere lymphantem?

IN GULIELMUM PRINC. AURIACUM,

cum Leidæ expectaretur.

MArtius Auriaci ſanguis, cunabula cujus
Sævus Iber tremuit, mox tremet uſque manum,
Pectora cui Genitor gentilibus excitat auſis,
Invictum auſpiciis quem facit eſſe ſuis,
Nuper ab indomitis cui venit Sponſa Britannis,
Sponſa Caledoniæ gloria prima domus,
Nunc placidus Nuptamque ſuam ſeſeque videndũ
Exhibet, & Clarias luſtrat uterque Deas.
Dux gnatam Regina præit, cui diſcolor auro
Ornat honoratum terna corona caput.
Nec minus & Genero, quam tanta ſorte, ſuperbit;
Nec minus hunc regnis æſtimat illa ſuis.
Obvia progreditur doctis comitata Deabus,
Leidaque vix pompam ſuſtinet alta ſuam.

Ipſa

Ipſa etiam Batavis Dea tutelaris Athenis
    Gorgone feſtinat Pallas operta ſua.
Iamque verecundus niveo rubor æſtuat ore,
    Dum ſe majores ſentit adeſſe Deas.
At tu, qui patrii moderabere frena Lycei,
    Debita cum Genitor ſidera nactus erit,
Naſſaviæ decus omne domus, ſpes certa tuorum,
    Plurima debemus jam benefacta tibi.
Hoc quoque, præſenti quod Pallade Leida ſuperbit,
    Pallade quod viva conſpicuaque, tuum eſt.
Virgineam facunda Deam quid Græcia jactat?
    Nupta quod Auriaco eſt, hoc magis illa ſapit.

IN

AND. ET FRANCONEM GOESIOS,

Cum ſummis in Vtroque Jure honoribus ornarentur.

QVales Tyndaridæ fratres Ledæa propago
    Cæſtibus armata ſi micuere manu,
Caſtor Amyclæus cum Tænario Polluce,
    Hic pedibus præſtans, ille timendus eques;
Non illis inpune pugil concurrere quiſquam
    Speret, & adverſo conferat arma gradu.
Certa ſuos manſit victoria, palmaque ſemper
    Circuiit meritas continuata comas.
Ipſa pios præſens exhortabatur alumnos,
    Spectatrixque animos Sparta paterna dabat.
Subſtitit Eurotas illis luctantibus ipſe,
    Et miratrices obſtupuiſtis aquæ.
Tales Goeſiadas, gemino par Caſtore dignum,
    Nunc, pater, in docto pulvere, Rhene, vides.

Si

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Si pietas non vana tua eſt, ſi conſtat alumnos
Numine ſervatos ſæpe fuiſſe tuo;
Dirige facundæ rorantia flumina linguæ.
Quicquid in his poterunt artibus, omne tuum.
Tu quoque, Leida, fave: nam te de fratribus illis,
Sint modo victores, gloria certa manet.
Auſpicio formata tuo cultiſſima rerum
Quæ pro ſe didicit tam bene lingua loqui.
Si patet augurium præſagis, Phœbe, Poëtis;
Pectora ſi vatum ſunt habitata tibi:
Goeſiadæ vincent. en, auguror. excitus omen
Fac probet, & certa ſint rata dicta fide.
At vos, Goeſiadæ, modo pergite; palma paratur.
Victricem vobis jam premet illa manum.
Curia ſe pretium longi dabit alta laboris;
Qua domui veſtræ non male nota via eſt.

AD
CORN. VANDER MYLE,
Cum Academiæ Leidenſis Cura ei denuo demandata eſſet.

AVſpice vix tandem cœlo lux feſta propinquat,
Qua Phœbi Mylio reddita cura ſui.
Phoſphore, nunc propera, ſtimulis nunc utere totis.
Lux ea quæ populo gaudia, quotque feret!
Illam fatidicus præſago Delphicus antro,
Et læto tripodes præcinuere ſono.
Illam Pegaſeas celebravit Phocis ad undas,
Et Muſæ faſtis inſeruere ſuis.
Nunc demum attollat comtos Academia vultus.
Tandem habuere ſuos publica vota Deos.

Quid

Quid dubitas, Vir magne? licet Fortuna minetur,
Illa ſemel rebus non ſatis æqua tuis;
Dum titulos invita tuos videatque probetque,
Et te victorem non neget eſſe ſuum.
In te conſpirant populi pia vota Batavi,
Et Mylium patriæ publicus ambit amor.
Hic quoque poſt alios titulus reſtabat honores,
Ne male non totus reſtituare tibi.
Iam poſtliminio revocatum admitte favorem.
Incipe jam meritis mitior eſſe tuis.
Quid renuis fruſtra? jam te Populuſque Patresq;,
Iam te nobilitas, jam vocat omnis Eques.
Nec Livor meruiſſe negat: quo teſte probaris.
In te jam poſthac non habet ille locum.
Poſt patriæ plauſus, revocataque nomina faſtis,
Reddita poſt Clarii templa regenda Dei,
Victori ſero Mylio Fortuna nocebit.
Concurrat toti quamlibet illa tibi.
Quæ vinci didicit, poſthac tibi parcere diſcet.
Perfidiæ toties jam pudet eſſe ream.

IN
THOMÆ MAII
Supplementum Pharſaliæ Lucani, Auſpiciis Sereniſſimi Magnæ Britanniæ Regis publicatum.

EXequias Latii fraterna ſtrage natantis,
Pilaque viſceribus, Roma, recepta tuis,
Collaque Pompei Phariam geſtata per aulam,
Tractantemque manu vulnera rupta virum,
Et Libertati fatalia Cæſaris arma,
Merſaque ſanguineis Theſſala rura vadis:

Hæc

Hæc viridi quondam cecinit Lucanus in ævo;
  Sæva ſed abruptum Parca reliquit opus.
Nec minus invidiæ Pharſalia docta Neroni eſt,
  Victori, Cæſar, quam fuit ante tibi.
Nec minus hoc ipſo Libertas vulnere paſſa,
  Quam prius Æmathio paſſa ſub hoſte fuit.
Pene iterum Magno Latium pereunte peribat,
  Cumque tuo viſa es Roma Catone mori.
Invidit lucemque operi, lucemque Poëtæ;
  Damnavitque uno Cæſar in hoſte duos.
Illimata ſuum plorabant carmina Vatem,
  Fœminea Pollæ reſtituenda manu.
At bene, quod dirum Pharſalia paſſa Neronem
  Cum domino nondum tota ſepulta ſuo.
Debita temporibus noſtris medicina refulſit,
  Atque interruptum continuavit opus.
Quod Seneca erepto nequiit præſtare nepoti,
  Quod nequiit miſero Polla relicta viro,
Auſpicio, Rex Magne, tuo Pharſalia tandem
  Cultibus aucta novis ad tua tecta venit.
Libertas tibi ſe obſtrictam Romana fatetur,
  Acceptumque refert vel moribunda legi.
Quæ Nero damnarat, tu das monumenta renaſci,
  Muneribus Clariam ſollicitaſque chelyn.
Applauſus ſenſere tuos præcordia Maii.
  Numinis afflatu ſaucius ille tui.
Audiat hoc Tameſis, tuque, Auguſtiſſime Regum,
  Laudibus ô poſthac perge favere tuis.
Quod neque Pompeius Latii ſpes vana labantis,
  Non Brutus potuit magnanimuſque Cato;
Vel poſt Theſſalicas, te reſtituente, ruinas
  Roma tuum poſthac libera munus erit.

IN

IN
ERNESTI BRINCKII
Pinacothecam rerum naturalium.

VIrtuti quodcunque datum, quodcunque labori,
Puppibus emenſi turba Batava ſumus.
Vix Oriens noſtrum migrarat victus in orbem,
Iamque catenatis Heſperus ibat aquis.
India jam virides, jam nectit America, palmas.
Victori ſpolium Phœbus uterque ſuo eſt.
Amſtela purpureæ nunc gemmeus incubat urnæ.
Auratas muſco prætulit ille domos.
Rhenus Erythræo quæſitas littore conchas,
Mygdonioſque onychas, totaque regna vehit.
Diuitiis, Pactole, tuis, en Moſa ſuperbit;
Queiſque Tagus quondam, nunc tumet Yavadis.
Et Tarteſſiacis ſubductum montibus aurum
Prætulit Heſperiis rura Batava jugis.
Terrarum ſecreta patent, ſecreta profundi;
Orbaque viſceribus ſtant elementa ſuis.
Vni diviſit mundum Fortuna Batavo.
Invidet, & raptas plorat Iberus opes.
Quam bene tot gazas, tot mundi arcana repoſti
Brinckî collegit ſedula cura mei!
Spectator, metire oculis en quicquid Idume,
Quicquid Arabs, Seres quicquid & Indus habent.
Quanta patet Natura, domum confluxit in unam,
Dat mundi ſpecimen totius illa tibi.
Plus tamen his aliquid domino miramur in ipſo.
Divitiis longe prænitet ille ſuis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Eſt illi facies, ſunt hoſpita cuilibet ora;
Plenaque candoris pectora, plena ioci.
Exulat è blando moroſa ſuperbia vultu;
Nec ſpectatori ruga timenda ſuo.
Vtraque conveniat cum ditibus India gazis:
Vel quæcunque alibi barbara regna latent.
Conveniant Arabes, veniant Perſæque Syrique:
Nulla tibi tellus hoc peregrina dabit.

IN
JOANNIS SMITHII
Pinacothecam Antiquariam & Supellectilem Romanam.

ANtiqui Lateres, Vrbiſque annoſa Supellex,
Æraque Cæſaribus priſca notata ſuis,
Fibulaque, & ſolido gravidæ dodrante bilances,
Tuque puellari gemma ſuperba manu,
Vel quæcunque meis ſuperant monumenta Batavis
E ſenio tantæ relliquiiſque Deæ,
Hac demum gaudete die. Vos Smithius umbris
Eruit, & luci donat habere ſuæ.
Hactenus ignavis jacuiſti merſa tenebris,
Rudere nunc major, Martia Roma, tuo.
Dum videt, attonitus ſpectator in omnibus hæret.
Hæret. & æterna ſe putat urbe frui.
Emicat è ſacris facies veneranda ruinis.
Ipſe cinis multum relligionis habet.
Ingenioſa ſuo quam ſpirat in ære vetuſtas!
Vt, ceu præſentes, exhibet ære Deos!
Irradiat ſpectantum animos & pectora complet
Numine majeſtas Cæſariana ſuo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Annule, jam Dominæ digitis verſabere noſtræ.
Accipiet faciles miſſa tabella notas.
Hæreat adductis contracta lacinia gemmis,
Mordeat & laxos fibula curva ſinus.
Fictilis attrita jam pendeat urceus anſa,
Libet & aſſuetis miſſa patella Deis.
Denique Tarpeia Latialis fulminet arce,
Inque ſuo poſthac Iupiter ære tonet.
Spectandi quiſquis ſtudio trans æquora vectus
Auſonias profugo remige findis aquas,
Quid Romam Romæ peregrina quæris in Vrbe?
Iam Smithi doctos incolit illa lares.

IN

JOHANNIS SOMERII,

CORN. FIL.

Doctoralem gradum.

DEbita jam feſtam ſpectacula ſiſtite pompam:
Somerii meritis lux datur iſta mei.
Ille Aganippiadum celeberrima cura ſororum
Sacra facit Themidi. Plaudite quiſquis ades.
Inclyta Dordracum nunc cive ſuperbiat iſto:
Hunc quoq; poſt tantos quem veneretur habet.
Tuque Pater, gaude: tibi palma domeſtica ſurgit.
Additur en titulis palma ſuperba tuis.
Grande tuum meritum: te prodiit auſpice tantus.
Maxima pars laudis ſe vovet inde tibi.
Illi præluſit virtutum fama tuarum.
Majores ſtimulos vix aliunde petet.
Creſcat, & in titulos exſurgat rite paternos:
Neſcio præſagit quid mihi grande Deus.

At

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

At tu Somerio viridem, Themi, necte coronam
Arte Machaonia quam pater ante tulit.
Phœbe, tibi debet ſi ſe Medicina repertam,
Si ſunt inventum Iura Lyræque tuum,
Quære novas artes. nihil hinc tibi, Phœbe, relictum.
Exhauſit titulos jam domus una tuos.

ECLOGA AMATORIA,
AD
CONRADUM RUSIUM,
In procinctu Britannici itineris ſcripta.

Forte per herboſo Lycidas confinia Rheno
Paſcua diſtentas agitabat lacte capellas,
Corda Cupidineis confoſſus amantia telis.
Illum luminibus pætis, nigriſque calentem
Niſa ſuperciliis, roſeoque ſubegerat ore.
Niſa ſenis Dorylæ. qua nec ſpecioſior uſquam,
Nec nivei pecoris, nec ditior altera lactis,
Inter laſcivas Lugdunides. At puer illam,
Seu Veneri dilecta extolleret Heſperus ora,
Seu Matura novum modo mane reviſeret orbem,
Aſſiduo fletu & gemitu poſcebat inani.
Crudelem ſcopuli Niſam, prætentaque ponto
Littora, crudelem reſonabant avia Niſam;
Et vicinus ager, & finitimæ conualles.
Mœſta cavis Niſam geminabat collibus Echo.
Vos mihi, quas lacrymas, vos, quæ ſuſpiria ſurdis
Perditus ab fruſtra jactaverit irrita ventis,
Dicite, formoſæ Dryades: quæ margine Rheni
Inno-

Innocuas agitis Fauno præeunte choreas.
Formoſæ Dryades: vobis puer ipſe ſolebat
Commemorare ſuos multum miſerantibus ignes.
Tu quoque, dum ſtudiis gravioribus otia miſces,
Ruſiade, agreſtem non averſare cicutam.
Vaticinor; jam tempus erit, cum numine plenum
Piërio plenumque tuo mirabere Vatem
Mæoniis nitentem herôa ad plectra cothurnis,
Plectra ſecuturis memoranda nepotibus olim.
Hic age nunc, gelida mecum hic requieſce ſub umbra
Faginei nemoris; dum paſtoralis amantem
Ludit io Lycidan mihi fiſtula. parcius illo
Sic tibi, ſic noceat Venus aſpera. ſic ſua tandem
Ruſiaden Chloris, Lycidan ſua Niſa ſequantur.
Ergo ubi jam ad Rheni viridantem gramine ripam,
Dilectam ad ripam conſederat; hæc miſer undis,
Hæc miſer averſis iteravit carmina ventis.
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
Sævus Amor certe, Lycida, Deus! ille leænæ
Hæſit ab uberibus: illum de matre cadentem
Edidit inſani tempeſtas ſpumea ponti.
Nil favet, ut nunc eſt, Lycida, tibi. quid, miſer, ignes
Ipſe tuos nutris, niſi quo patiare repulſam,
Et faſtiditus domina viduere ſuperba?
Dura tuo Lycidæ, nimis, heu nimis, aſpice, ut ægrum,
Niſa, terat macies, macies ut pectora furtim
Languida depaſcat. nec adhuc miſeraris amantem?
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
Faune pater, ſi te nunc forſan noſtra propinquum
Rura tenent ſacri reducem de colle Lycæi,
Faune

Faune pater, (nec te numen præſentius ullum,
Aut minus averſum paſtoribus) eïa age, tandem
Da facilem aſſiduis & amicam queſtibus aurem.
Nam te ſæpe pater Corydon mihi, ſæpe Menalcas
Virginibus Paphios immittere rettulit ignes.
Crudaque nympharum faſtidia noſter Amyntas
Mænalia dixit te flectere poſſe cicuta.
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
Tu quoq;, Rhene, mihi, (ſi flumina numē habetis)
Sancte, precor, faueas: & habetis flumina numen.
Aut ſi etiam hîc miſerum ſpes irrita lactat amantē,
Nullaque non vana eſt diro medicina dolori,
Occule fluminea caput ocius, occule, lympha.
Fiſtula ſi placuit quondam mea, ſi mea quondam
Fiſtula contiguis, Pater, eſt adamata Napæis,
Occule fluminea caput ocius, occule, lympha.
Rhene, tuas Lycidæ lacrymas furor exigit. abde,
Abde caput, miſerande, & verſa flebilis urna
Lætum exclude diem, nec amandi lumina cœli.
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
Nuper anus Crotale magico auxiliaria rhombo
Carmina miſcebat, miſeri lenimen amoris.
Sulphure quin etiam viridis ramalia lauri
Tacta bitumineo crepitantem miſit in aram.
Et ter, In hoc Niſam, ter, In hoc ego ſtipite Niſam
Comburo, Lycida. teneri faueatis Amores,
Tuque adſis Erycina tuis Dea. dixit. at ara
Protinus obliquam ſinuauit in aëra flammam.
Ominis augurio gaudens; Feliciter! infit.
Quid, Lycida, cunctare? quid ô connubia differs?
Illa quidem dixit, ſed nil mihi profuit omen.
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
Quam platanus vinoſa mero, vel populus unda,
Vel levis alga mari, vel limo canna paluſtri,
Tam lacrymis gaudes, Lycida miſer. ô ego nunquam
Fleti-

Fletibus aſſiduis conſumerer! ô mihi ſemper
Perpetibus lacrymarum undarent lumina rivis!
O decor, ô gravitas, ô blanda ſuperbia vultûs,
Carnificumque oculorum! ô, quæ potienda negaris
Oſcula, tormentum gravius nece! voſque papillæ,
Et nimium in tantos vox ingenioſa dolores!
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
Aëria querceta, intactæ ſolibus umbræ;
Grata quies umbræ mærentibus. heu, loca, ſæpe
Et lacrymis reſperſa, meis & tacta querelis!
Quique pios Zephyri toties ſtupuiſtis amores,
Dum tepidum lento perrepitis aëra motu.
Vos quoque, lugentem toties totieſque gementem
Quæ fleviſtis, aquæ; ſolitæ dum margine ripæ
Detinui mœſto ſalientes carmine rivos:
Vos placidæ valeatis aquæ. mihi tibia poſthac
Externos per agros, & rura incognita vobis
Concinet, (ah miſerum paſtorem!) raucaque luctu
Flebile ſtridebit, dominoſque fatebitur ignes.
Dicite crudelem, mea carmina, dicite Niſam.
At tu, nil Lycidan quoniam miſeraris amantem,
Ferrea, nec mites inter numeranda Batavas,
Extremum extremumque vale. nos, ferrea, rurſus
Ferrea, nos, tumidum metiti Nerea, poſthac
Culta Caledoniis habitabimus arva Britannis,
Et rapidum Tameſin, & aduſtam frigore Iërnen.
Qua pater Oceanus Rutupini littoris oram
Indomitis ferit aſper aquis. hic vivere certum eſt;
Hic profugas paſcemus oues, tibi forſitan olim
Optaris Lycidan ſociali fœdere junctum,
Et noſtri deſiderio torquebere fruſtra.
Parcite crudeli, mea carmina, parcite Niſæ.

IN

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN NUPTIAS JOHANNIS FREDERICI GRONOVII V. CL. ET ADELHEIDÆ TENNUILIÆ.

NOx ô beata, Nox beatior quavis
Emerge luce. prome roſcidos vultus,
O ter beata, prome roſcidos vultus;
Et incitatas effer ocius bigas.
Emerge cœlo. quid morare, Nox lenta?
Ignara, neſcis, quot iocique riſuſque,
Quot baſiorum ſuaveolentium meſſes,
Quot complicatis morſiunculæ labris,
Quot illecêbræ, quot tenace complexu
Salacitates te, beata, circumſtent?
Emerge tandem. te requirimus votis,
Te flagitamus, ô iocoſa ſpectatrix.
Te teſte, quicquid hæret ignei ardoris
Gronoviano in pectore, omne promendum eſt.
Emerge tandem. ſola ſed nec emergas.
At, ô beata, Veſperuginem tecum
Emitte cœlo. Veſperuginem blandum
Emitte tecum. Nil agetur à Sponſo,
Quoue erubeſcat, quodve lumine invito
Facetiarum ſpectet arbiter tantus.
Cœlum coronent undique, undique illuſtrent
Pictæ cohortes & manipuli aſtrorum.
Nec Luna Noctiluca deerit in partem
Spectaculorum, ſubtrahetve ſe Sponſo:

Quam

Quam non ſeveram Latmos eſſè teſtatur,
Latmos jugoſus: cujus arduas cautes
Convertit in ſe ſæpe Diva nugantem:
Proterviore dum petulca complexu
Pectus mariti dormientis invadit,
Et ora ſemihiantibus premit labris,
Linguaque palpitante pruriens geſtit.
Sed quo vagamur? Nox beata, veniſti.
At non inexoptata ſponte veniſti.
Iam conjugali pineam thoro tædam
Prætendat Hymen, pronubuſque jam Sponſæ
Inuoluat ora flammeo maritali.
Hymen puſille, flammeum para Sponſæ.
Hymen puſille, præfer ô facem Sponſæ.
Hymen ô Hymenæe, quid, puſille, cunctaris?
Vos huc adeſte, lecte flos Iuventutis,
Sponſi ſodales, huc adeſte, ſed præſto;
Et diſſipate contubernium Sponſæ,
Turbamque inermem ſubmovete Nympharum.
En, ut miſellam & hinc & inde circumſtent,
Vixque imminente protegant ab incurſu.
Nuces, Marite, ſparge. Sponſa jam rapta eſt.
Nuces, Marite, ſparge. Fabula exacta eſt.
Linquenda Sponſo Sponſa ſola cum ſolo.
Nam ſic oportet. Sponſe, nunc forem claude,
Nunc obſeratis adde peſſulum valvis,
Thorumque victor occupa triumphalem.
At nos, relicto utroque, compotes voti,
Io Triumphe, ïo Triumphe, cantemus;
Licentiores & feramur in luſus,
Totumque Feſcennina perſtrepant tectum.
Quin & iocoſa te ciëbimus voce,
Thalaſſio, Thalaſſio. Quid exſultas,
Superba Sponſa? tempus horridum advênit,
Ferale tempus, quo ſubacta nequicquam

Opem invocabis exigeſque maternam;
Nec virginali jam ſuperbies flore.
Quin, ut mereris, ô ferox, ô immitis,
Perſolue ſeras pertinaciæ pœnas:
Rhamnuſiamque vindicem tui faſtûs
Tandem experire. Sponſe, nunc tuæ partes.
Hoc nunc agendum. prome maſculas vires,
Gronovioque laxa frena da toti.
Vt, quem maritum nuncupabimus poſthac,
Mox & parentem nuncupare poſſimus.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Nicolai Heinſii
Dan. Fil.
ITALICA,
ELEGIARUM LIBER.

Ad Illuſtriſſimum Virum,

CASSIANVM PVTEANVM.

Accedunt alia ejuſdem argumenti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Viro in exemplum ſæculi nato,

CASSIANO PUTEANO,

Equeſtris, qui Divo Stephano ſacer, Ordinis Commendatori, Abbati Caburrenſi,

NICOLAVS HEINSIVS D. D.

Confidenter fortaſſe facio, non tamen præter debitum, Caſſiane Puteane, integerrime omnium & humaniſſime Vir, qui invidendo præclari nominis tui ſplendore Muſas haſce illuſtratum eo. A pudore quidem cum impetrare meo non poſſem, ut pedem ex Italia veſtra moverem, diſſimulatâ publice tuorum in me meritorum confeſſione, nec ad manum tamen eſſet, quod expungendo debito ſufficeret; à benignitate tua fiduciam ſumpſi, & vel ſolam meritum profitentis conſcientiam ſatisfacturam tibi credidi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Adeo nimirum facile ac pronum eſt, minimam etiam apud illos notam mali nominis evadere, qui ſuperare beneficiis pulcherrimum ducunt. Nam, in Vrbe nuper Æterna cum hærerem, quod non ultimâ inter tuos admiſſione me dignatus es, ſummaque benevolentia foviſti, quid nunc dicam? Quæ quidem ego ut inter amicos occaſione quavis non premo, ita hic in tranſcurſu tantum tango; ne ad oſtentationem ea prædicare videar, aut modeſtiæ tuæ gravis ſim. Quoties recordor tui, recordor autem ſæpenumero, toties occurrit menti pulcherrima virtutum omnium imago. Contemplari quippe videor Romanos illos veteres incorruptæ probitatis exempla? quorum genuinas reliquias in te venerantur, quotquot virtuti ſtudent. Accedit huc de antiquitate, deque toto univerſæ eruditionis nomine bene merendi prolixa voluntas. Accedit ambientis Fortunæ contemtor animus, & Sapientiæ præceptis ad miraculum uſque inſtructus. Domum illam tuam, pro ſacrario Apollinis ſui, quotidie terunt, quicquid Romæ literatorum vivit hominum, aut quicquid Romam Tranſalpinis ex oris concurrit. Statuarum ac marmorum quorumcunque nihil eſt; nulla propemodum

ex priſcis ruinis relicta monumenta ſunt, aut in lucem de novo proferuntur, quæ non tuis ſumptibus deſcribi cures ac delineari, verus vetuſtatis ſoſpitator, conſervator unicus. Nec in vivos minor tua liberalitas. Ægre profecto perſuaderi mihi patiar, ex eruditioribus per Italiam univerſam inveniri quenquam, quem non beneficiis continuis frequentibusque ſis demeritus, ac indies demereare. Nec defuerunt inter illos, qui certatim gratos ſeſe præſtitere, digniſque heroicum hunc animum præconiis immortalitati conſecrarunt. Vt ſerus nunc ad virtutum tuarum commendationem accedam. Quæ quidem cum nemini non explorata ſint, nec adulationi quicquam demus, Clariſſimo ac ſummæ eruditionis viro Lucæ Holſtenio, cum multas alias ob cauſas, tum hoc præſertim nomine, devinctiſſimum me profiteor, quod primus ad te aditum mihi pararit. Poteram mehercules, Vir Illuſtriſſime, ſola ambitione compulſus libellum tibi hunc videri inſcripſiſſe, niſi beneficia tua, quorum rationem habui, & habere debui, ab omni vanitate me abſolverent. Quicquid ſit, de libello ipſo ominari bene liceat, qui tam auſpicato ſub patrocinio luci committatur. Si tamen & ſuo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

forſan nomine benigna Lectoris judicia experietur, nec omnino diſplicebit: id terræ genio licet adſcribatur, omnium elegantiarum matris, in qua natus eſt, & quam potiſſimum commendandam ſuſcepit. An peccarim denique Lector eruditus viderit, dum laudes Italiæ illi viro inſcripſi, qui laudes inter Italos præcipuas & conſecutus eſt & meretur. Scriptum ipſum ludicrum, otiantis ingenii fœtus, in via, dum à ſeriis vaco, inter equitandum magnam partem conceptus. Quod monendum duxi, ne credas ipſe, & tecum alii, pluris à me vendi iſta, quam mihi conſtiterunt. Nam quod magnifice nonnunquam de me meiſve verba feciſſe videor, id intelligi ſic nolim, quaſi hic mihi blandiar: Sed dolere & male iis eſſe volui, qui ferre in nobis non poſſunt, quod ad præclara aſpiramus, ac juratos hoſtes noſtros hoc nomine ſe gloriantur. Antiquitatis certe imitandæ curam mihi fuiſſe non nego. Id feliciter an aſſecutus ſim, tuum, tuique ſimilium, eſt arbitrari, Puteane Illuſtriſſime, qui veteres elegantias in numerato habetis. Mihimet profecto ipſe nequaquam ſatisfeci. At vero proclivis venia eſt inacceſſa tentantibus; & magnis auſis excidiſſe, non infra gloriam putamus. Amicos ac bene de

me

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

me meritos quod libenter laudo, nimius & hic forſan nonnullis videbor, ac in mores ſæculi noſtri peccaſſe convincar. Nam qui plauſtra convitiorum ſcriptis ſuis ingerunt, in obvios paſſim incurrunt, quoſvis irritant, quoſvis ſcurrili ſale petulanter defricant, ea denique audent,

Quæ nec in Armeniis tigres fecere latebris,

illi demum magna nunc (ſi Diis placet) ſunt nomina. quos ego hercule non pluris facio, quam belluas aut brutas pecudes. Illi vero, Vir Illuſtriſſime, qui non amicos tantum, ſed & hoſtes occaſione quavis commendare ſolent, hunc ingenuitatis ſuæ fructum ferunt, ut abjecti animi credantur. Impetrare equidem à me vix poſſum, ut exiſtimem inter repertos nuper Americanos, barbaras aut inhumanas magis gentes eſſe eruditis noſtri ſæculi nonnullis. Aream illam, quæ ad doctrinæ gloriam tendentibus patet, arenam eſſe dicas, in qua gladiatores committantur. Præda ac rapinis alienæ exiſtimationis plerique ſuam tuentur, & latronum truculentiſſimorum inſtar graſſantur per æternitatis ſemitam. quæ cum ampla ſit imprimis ac ſpatioſa, anguſta tamen creditur, niſi eodem contendentes quoquo modo ſubmoveantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Lapſos etiam, quos ſublevare comiter debebant, obterunt porro ac conculcant. Vivos ubi involarunt omnes, cum umbris mortuorum ac larvis luctantur. Mihi ſic viſum ſemper, candorem & modeſtiam optima humaniorum literarum condimenta eſſe. Iis placere tibi velim, Vir Illuſtriſſime, ſi placeo. Pereat eruditionis nomen, & quicquid laudis ex eruditione quæritur, ſi efferantur mores ſcientia, non emolliuntur. Sed maligna illa & contentioſa ingenia Diris ſuis exagitanda relinquamus. Iamdudum enim evenire ſentio, quod frequenter evenit, ut æquo longius me provehat loquendi tecum voluptas. Quod reliquum eſt, clementiſſimum Deum veneror, ut non hoc tantum, quem nunc auſpicamur, anno, ſed ſequentibus, & quidem plurimis, fauſta tibi quævis ac fortunata largiatur, mihiq; ac bonis omnibus ſuperſtitem te velit: cum ſolus ferme noſtro ſæculo illuxeris, cui tuto ſui patrocinium res literaria poſſit credere. Vale, magnæ Laus maxima Romæ, cum Fratre per omnia tibi ſimillimo: & ſi moleſtior confidentiorve viſus ſum, cogita non gratis tibi conſtare ſummam comitatem, quæ ultro peccaturos invitat. Patavii. Pridie Kal. Ianuar. Anni cIↃ IↃC XLVIII.

ELE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Elegia Prima.

AD
HADRIANUM VALLIUM
Delphenſem Batavum.

VAlli, Pieriis certiſſima gloria Delphis,
Æterno Vranie cui dedit ore loqui;
Dic, precor, ecquid agit ſoliti te cura ſodalis;
Irritus in ventos an modo ceſſit amor?
Me licet & patriam non mite diremerit æquor,
Me procul amoti jugera mille ſoli:
Sic tamen abſentem grata ſub imagine cerno.
Crebra refert viſus noxque dieſque tuos.
Nec penitus fixos conſpectus lenit amores,
Sequana, ſive tuus, ſeu, Tyberine, tuus.
Tu modo Dii faciant non averſere merentem.
Certet in alterna mutua mente fides.
Sic patre, ſic patria, vobiſque ſodalibus olim,
Soſpite ſic domina ſit mihi poſſe frui.
Sic oculis ſuperet mihi charior una duobus,
Charior optata quæ mihi luce ſoror.
Mars pater, & vigilis ſacraria Troïa Veſtæ,
Et patria profugi numina Teucra Lares,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Æneadumque Erycina parens, Tritoniaq; hoſpes,
Tuque Palatini Delphice cura jugi,
Quos Anchiſiades priſcæ pietatis imago
In Latium Phrygio vexit ab orbe Deos,
Alitibus ſalvete bonis mihi. tu quoque ſalve,
Si quid id eſt, rerum, maxima Roma, caput.
Quamlibet externis non adſum barbarus oris;
Tangere qui cultam vix mereatur humum.
Ille ego progenitus ſociis tibi, Diva, Batavis.
Et mea Latoo numine tacta domus.
Et mihi ſerta parant Romanæ civica Muſæ.
Et mihi Naſonis credita vita tui.
Naſonis mihi vita tui. nec cultius ullum
Auſonis ingenium fertiliuſque tulit.
Tu quoque Tænariis, Ovidi, lætare ſub umbris:
Hoſpes, barbariem qui tibi tollat, adeſt.
Te teſtor, nec parva tuos mihi numina Manes;
Officium cura nil caruiſſe ſua.
Si tamen in niveo tibi corpore menda ſuperſunt;
Sera vetuſtatis, non mea, culpa fuit.
Sufficit hoc umbris. at tu, Dea magna, faveto;
Auſpiciique ratem dirigat aura tui.
Non ego ſidereo rutilantia marmore tecta,
Fulva ſub auratis non ego templa tholis,
Non vaſtas ego miror opes, orbemque redactum,
Qua patet, & famulos ſub tua jura polos.
Hæc olim Fortuna tibi. nunc rudera paſſim,
Et cinis, & tanto nil niſi fama loco.
Ingeniis ſuperaſſe orbem, laus tempore major.
Hæ te commendent, has ego mirer, opes.
Scilicet acceptum, quod nunc quoque, Diva, videris,
Nunc quoq; quod ſuperes, vatibus omne refer.
Tybri, decus fluviorum, undarum gloria, Tybri,
Non minus Aonio gurgite numen habes.

Quin

Quin majus quoque numen habes. nec Græcia, quanquam
 Fertilis ingeniis, anteferenda tibi.
Me juvet in flavæ ceſſare crepidine ripæ;
 Me terere illa tuo gramina trita choro.
Aut meus Idalio qua Naſo ſaucius œſtro
 Movit Apollineis æmula plectra modis:
Vel qui Mæonio palmam ſublegit Homero,
 Muſaque Dircææ par Venuſina lyræ;
Plautinuſque lepos, & ſumma Terentius artis,
 Quique canit thalamos, cærula nupta, tuos.
Vel ſenis Actæi Gargettia caſtra ſequenti
 Semina per rerum cui grave ſurgit opus;
Cynthiaque Auſonii numeris cantata Philetæ,
 Cumque ſua Nemeſi Delia, primus amor.
Hos, Valli, ſi Muſa mihi tua venerit inter,
 Nil deſideriis læter abeſſe meis.

ELEGIA

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA II.

AD

TYBRIM.

TYbri, fave; tibi tota, pater, nunc vela moventur.
Sentiat afflatus fac mihi cymba tuos.
Cymba, bicornigeri ripis licet edita Rheni,
Ludere, Tybri, tuis non rudis illa vadis.
Vaſtum iter eſt, quod inire paro: da robur eunti:
Ardua præruptæ da ſuperare viæ.
Iam mihi fulmineas Batavorum in prælia dextras
Stat, pater, immenſæ condere molis opus;
Liberaque & dominos colla indignata lupatos,
Auriaci immeritam vindicis ulta necem;
Tranſtraq; ſanguineo ſtragem cumulantia ponto,
Et bene pro patriis arma cruenta focis;
Et dira Albanum ſatiari cæde negantem,
Æmula quem Stygiis vexat Erinnys aquis.
Hæc olim. nunc, ſancte, fave pacata ſonanti,
Serviat in plauſus hæc mihi ſcena tuos.
Plectra virum graviora manent: ſibi prima juventæ
Rite pharetratus tempora poſcit Amor.
Sic pugnam proludat equus mihi, ſic fera diſcat
Claſſica non trepida belliger aure pati.
Idaliam nec te negat Ilia noſſe pharetram:
Et Venus Æneæ non aliena tuo.
Ecquid amat mea Lux profugum deſerta poëtam?
An, pater, excidimus, curaque nulla mei?
Num cadit in faciem levitas (quod abominor) illã?
Ad tam formoſos num facit ulla ſinus?

Me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Me miſerū, Tyberine, domo quod devius abſum!
  Ah quam ſtultitiæ cauſſa pudenda meæ!
Non mihi ſit tanti Teucros celebrare penates,
  Et de Pergameo mœnia nata rogo;
Non rerum quondam dominas luſtrare ruinas,
  Et quod ab æterna nunc ſuper urbe manet;
Neſcio quis noſtris exſultet ut ignibus hoſpes:
  Vtque mei partes alter amantis agat.
Non me Pompeia ſpatiatrix turba ſub umbra,
  Voſque puellari plauſa theatra choro,
Non circi, non templa juvant, non compita, non me
  Martia virgineis gramina trita rotis.
Plus aliquid mea terra, (velim quod poſſe negari)
  Ah mea terra aliquid plus, Tyberine, tenet.
Pœnitet heu ſero, ſero piget iſſe per altum.
  Rivalem quam me nunc juvet eſſe meum!
Iupiter, externis inhumatus ut occubet arvis,
  Qui rate cæruleas primus aravit aquas!

ELEGIA III.

AD

VINCENTIUM FABRICIUM

V. C.

VIncenti, quem Calliope, quem tota ſororum
Naſcentem Clario fovit in amne cohors;
Qualis adhuc teneros pugnax Germania fœtus
Exploraturis durat in arma vadis;
Vtque Pelethronio luſtravit mater Achilli
In Dis juranda nobile robur aqua;
Te tuus è Latio procul Heinſius orbe ſalutat,
Nomen ob expertam non tibi vile fidem.
Fallor? an apparent inſpectæ ſigna tabellæ,
Literaque auctorem prodit amica ſuum?
Apparere liquet. nec enim potes, optime rerum,
Tam tibi dilectam non bene noſſe manum.
Me tenet Aſſaraci regnata nepotibus olim
Septeni ſpatium Dardana Roma jugi.
Roma triumphatis metuendum gentibus omen.
Hei mihi, quam vultus non habet illa ſuos!
Rudera pro priſcis oſtentat fœda tropæis,
Funeris ah quanta mole ſuperba ſui!
Romani cineres, & quæ damnata favillis
Tecta ruinoſam lapſa ſubiſtis humum;
Tarpeique ſolo moles æquata Tonantis,
Et fruſtra Iliaco ſacra negata rogo:
Heu ſedes auguſta Deum; ſic barbarus ignis,
Sic te ſacrilegæ diripuere manus?
Ten' tueor? tene, alma parens? ubi bellica virtus,
Nunc ubi majeſtas numinis illa tui?

Tune

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Tune ſubactarum moderatrix ardua rerum?
Tune ille edomiti Martius orbis apex?
Quæ ſors diſſimilem tibi te facit? anne vel ipſas
Temporis exagitant jura maligna Deas?
Nec tamen uſque adeo penitus cecidiſſe puteris,
Pectine Fabricii nunc rediviva mei.
Sic Amphioniæ ſcenarum crimina Thebæ,
Pergama ſic Claria ſurgere juſſa lyra.
Ipſe loci genius, nec adhuc ſine numine tellus,
Neſcio quid, quare me ſibi jungat, habet.
Seu nunc Herculei me Tyburis ora moratur,
Florida pomiferis Tyburis ora jugis;
Qua ſcopulo lapſis Anienis inæſtuat undis,
Et procul audita ſaxa fatigat aqua.
Seu Circæa trahunt viridaria: quaque tepentem
Fontibus egelidis temperat æſtus humum.
Iugera Telegoni lætiſſima; non ego vobis
Pinguia contulerim fertilis arva Phari:
Non ubi Achæmenio Panchaïa fragrat amomo,
Aut quæ thurilegus culta Sabæus arat.
Sive pharetriferæ nemoralis Aricia Divæ
Me trahit æſtivo ſilva petenda die. (Annæ
Quaque Numæ conjux, Phrygiæque Numicius
Raptor amatrices gramine veſtit aquas.
O non luſtrandæ properanti lumine ſedes,
Avia Pegaſeo rite dicata choro!
Sed deſiderium deſerti mite parentis
Iam monet, & ſpontis me negat eſſe meæ.
Cui nunc conſpicuis meditanti ſæcula chartis
Plorat ad Aonias æmula turba fores.
Hæc eadem te, dulce caput, manet ardua merces.
Non tu Lethæis præda futurus aquis.
Me quoque non totum quo poſtera negligat ætas,
Glorior ingenii pignus habere tui.

ELEGIA IV.

PAUSILYPUS
AD
CASP. KINSCHOTIUM.

PAuſilypi myrteta, & odoræ laurea frondis,
Laurea Caſtalio grata corona Deo,
Obvia cæruleas cui Doris porrigit ulnas,
Et liquido tremulæ murmure plaudit aquæ;
Frigore quam placido Zephyritis temperat aura;
O nunquam tacita garrula ſilva coma,
Tu mihi concilia ſomnum ocius: ocius ægro
Tædia præruptæ tu mihi falle viæ.
Excipe me viridi gremio, nemus, excipe laſſum.
Sic amet umbroſam plurima Nais humum.
Sic pia pacato Ceycis ab æquore conjux,
Mæſtaque in aëria Daulia fronde parens,
Fletibus alternam querulis tibi mulceat aurem;
Lugeat hæc natum, lugeat illa virum.
Delia perſpicuis ſic ſe miretur in undis,
Et Satyri caſta ſubmoveantur aqua.
Hæc me, Kinſchoti Venerum pater, ora moratur.
Sæpe mihi totos hæc rapit ora dies.
Sive ſitim patior, ſitienti grata palato
Præda fluunt manibus citria mala meis:
Nec mitem arboribus deſunt ſtillare liquorem
Aurea demta ſuis, Punica demta ſuis.
Pampinus hinc ulmum ſociis complexa racemis,
Hinc picturato germine ridet humus.
Et modo littoreo ſpeculamur in aggere fuſi
Otia tranquilli temperiemque maris,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Et modo, ſed facili, properat mihi carmen, avena,
 Victuris utinam Muſa benigna modis!
Te tamen imprimis, te ſuſpiramus abeſſe,
 Vilius ô chara non mihi luce caput.
Nulla placent ſine te mihi gaudia, nulla voluptas.
 Vatis inoblito plurimus ore tui es.
Hoc equidem noſtris, reor, avia. vos mihi teſtes,
 Et ſtupet ad ſanctam conſcia ſilva fidem.
Forſitan hac olim requieverit Actius umbra,
 Actius Auſoniæ fama ſuperba lyræ.
Illum Aganippææ raptum juga Mergilinæ,
 Et vidua Siren fleſſe putatur aqua.
Tu quoq; mutaſti veterem, Philomela, querelam,
 Iuſtior hinc lacrymis & pia cauſſa tuis.
Non facit invidiam dolor hic tibi, Tereos uxor,
 Quam bona nunc mater, quã bona nupta fores!
Tune eadem, ęternum tun' fleſti hic ante Maroné,
 Daulias, ah mæſtis ingenioſa modis?
Tun' tantum, infelix, ſperaras ferre dolorem?
 Quid tibi tunc animi, quid tibi mentis erat,
Cum gemitus Phœbea pios ad buſta trahentem
 Percita funeſtis ſilva ſecuta ſonis?
Audit, & admonito geminantur vulnera luctu.
 Flebilius certe, quam modo, viſa queri.
Perge queri, miſeranda, queri ſine fine memento
 Sincerumque tuum, Virgiliumque tuum.
At mihi ſit ſanctas venerari cominus urnas,
 Aonium Tempe Parthenopæa nemus.
Tene Maro tumulum legit ſibi; tune Maronis
 Oſſa foves placido, ſilva beata, ſinu?
Exulet, ingenium qui non habet, exulet inde,
 Fæce Epimethêi plebs male ficta luti.
Iam minus admiror tua nomina, culta Vetuſtas.
 Difficile, hic Clario non caluiſſe Deo.

Ipſe

Ipſe ego, Teutonici modo natus ad ultima Rheni,
Auſus in Auſonios plectra movere modos.
Dii facerent, cœlo naſci licuiſſet in illo!
Patria, da veniam; ruſtica terra tua eſt.
Non tibi Pauſilypus Peneida ventilat umbram:
Fragrat in infauſto laurea nulla ſolo.
Non platani genialis honor; non myrtus amatrix:
Non viridi luges qui, Cypariſſe, coma.
Neſcit odoratam ſpirare Favonius auram.
Non tibi perſpicuæ fons ſalit uber aquæ.
Non feſtinatam ter colligit area meſſem:
Non licet Autumno bis dare poma tuo.
Ah nullo patriæ genio loquor: & tamen egi
Per tibi damnatos orgia, Phœbe, lares.
Quod ſupereſt, Patareu pater, annue. debita poſco.
Non ego ſim domui gloria prima meæ.

ELEGIA

ELEGIA V.

IN NATALEM PATRIS.

SAcra vocant patrio facienda domeſtica Phœbo.
Nunc mihi, ſi quando, Calliopea, veni.
Tecum adſint Chariteſque tuæ Clariæque ſorores,
Et Paphii Paphia cum genitrice Dei.
Vulgus, io! procul hinc: procul hinc ſecedite, Vulgus.
Tu quoque cum vulgo deſide, Livor, abi.
Nunc libet innocuæ ſacraria pandere Muſæ;
Ferre per Auſonios nunc mea vela ſinus.
Parthenope Phœbea, fave pia ſacra moventi;
Si facile hoſpitium vatibus ora tibi.
Eia agite huc, Nymphæ Sebethides: huc mihi, Nymphæ,
Plena Dionæis ferte caniſtra roſis.
Iam mihi Pauſilypi croceos in vertice flores
Legit odorato gnava Thalia ſinu.
Ipſa Maronéi genium ſpirantia buſti
Serta tulit lauri, myrtea ſerta tulit.
Da citharam, da plectra, puer, cyathoſque, merumque.
Curatum procul hinc non mea cede cohors.
Amphora nunc veteris ſpumet generoſa Falerni,
Tuque Veſuviacis Bacche repoſte cadis,
Cæcubaque, & læti genialia Maſſica floris,
De Surrentinis lecta ſaliva jugis.
Thura focis dentur natale piantia tempus,
Salſaque cum liquida Pallade mixta Ceres:
Libaque, verbenæque, & ſi quæ denique magnos
Exorare ſolent munera blanda Deos.

Thura

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Thura focis dedimus : quæ dentur, vina ſuperſunt.
  Cernis, ut affuſo gaudeat ara mero?
Læta ferant Superi, precor, omina. ſternuit omen
  Flamma repentinam ter jaculata facem.
Accipio: votis Deus annuet. annuet, Heinſi,
  Incipe jam facili tu modo vota Deo.
Candida Lux, ô luce dies jucundior illa,
  Qua mihi vix nato riſit uterque parens;
Quæ meritis precer æqua tuis, Lux fœta bonorum?
  Ah labat in tanto cymba puſilla mari.
Tu nec ab Æoliis unquam temerere procellis:
  Nec fer inhumani nubila regna Nothi.
Rideat, ut riſit, placido tibi Delius ore
  Semper, & in feſtis te ſciat eſſe ſuis.
Sæpe coli ſalvo poſſis mihi, ſæpe parenti.
  Te quoque in Elyſia, Lux bona, valle colam.
Feſta dies, ſalve. tibi enim, tibi tota recluſit
  Roma ſuas Veneres, Græcia tota ſuas.
Ceſſit Idumæam Solyme tibi præſcia palmam,
  Deque Palæſtino rapta tropæa Syro.
Sit mihi fas titulos non diſſimulare paternos:
  Pace loqui, Livor, ſit mihi vera tuâ.
Aut ſi jam veniæ non eſt locus: arma parentur.
  Pluris amicitia fama paterna tua eſt.
Virtuti fatale malum, comes æmule Muſis,
  Livor iners, plora: rumpere, Livor iners.
Dii facerent, præſens natalia vota paraſſem;
  Vota minus fido non bene danda Notho.
Sic tamen adveniant, quo mittimus: & procul, oro,
  Mollior in patrias devehat aura manus.
O ſanctum genitor gnato caput, exige ſeros,
  Exige io niveos & ſine nube, dies.
Tu vitam luciſque jubar, tu cuncta dediſti.
  Si qua mihi veniat gloria, tota tua eſt.

Te

Te duce Pieriæ penetravimus avia rupis;
Nota parum vulgo te duce trita via eſt.
Gratia Dîs Genioque tuo, quod non ferat olim
Inter Apollineos nomen inane choros.
At tibi dent annos, dent longam fata ſalutem,
Deque meis annis, deque ſalute mea.

ELEGIA VI.

AD PAGANINUM GAUDENTIUM,

Virum Clariſſimum.

ME fovet Inarimes ſcopuloſa Typhœidos ora,
Ora ſub Icarii ſidere grata canis:
Quam rigui fontes, veniſque perennibus undæ,
Et placidum tremulæ murmur oberrat aquæ,
Blandaque temperies, & amica frigus ab aura,
Et nunquam Æoliis invia myrtus equis.
Hic mihi nunc præſtat locus otia. ſi tamen ora
Præſtat, Hyantææ non ſatis apta lyræ.
Et modo frigenti mulcemur pectora lympha;
Et modo ſulphureæ fonte calemus aquæ.
Si qua fides, tellure ſatus genitrice Typhœeus,
Cui centumgemina brachia vaſta manu,
Mole ſub hac Paphiæ tentata cubilia Divæ,
Perfidaque in dominos nunc luit arma Deos.
Sæpe ſinum impoſitæ molitur & intima terræ:
Sæpe gravem toſtis faucibus afflat humum.
Pelion hic Oſſæ commiſerat, Oſſan Olympo;
Auſus in æternum cominus ire Iovem.
At pater armato ſcopulis & inane frementi
Fulminis impegit tela triſulca ſui.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Haud tulit; & fracto reſolutum pectore robur
Fluxit ab aëriis in ſalis alta jugis.
Idalis è patrio, jam non fugitiva, profundo
Riſit amatoris vulnera cruda ſui.
Protinus obductum cumulata corpus arena,
Vmbraque arenoſis myrtea nata jugis.
Ipſa loci facies, ſentis licet horrida dumis,
Frigoris illecebra non inamœna ſui eſt:
Cum furit æſtivis per hiulca vaporibus arva,
Flammaqe pulveream Siria torret humum.
Hactenus Inarime; nunc te, Paganine, canemus;
Lucida Palladia fax, Paganine, via.
Hoſpitii quem jura mihi, quem gratia morum,
Cautaque ſimplicitas, nec ſimulata fides,
Quem mihi pracipue ſociavit candor amanti,
Candor in Aonio rarus, amice, choro:
Nec domus ad pompam, Phœboque operata ſupellex,
Quæque queant Clarias tecta decere Deas:
Totaque deliciis, ſed honeſtis, ſacra voluptas:
Gaudiaque innocui non niſi plena ſalis.
Cecropio ſe menſa probat condîta lepore;
Prodiga nec nimii, nec tamen orba, cibi.
Sobria ſic ævo vixit ſapiente vetuſtas,
Artificis luxum neſcia ferre gulæ.
Mox venit ad partes Indorum victor Iacchus,
Iuncta racemifero nec male Muſa Deo.
Adde bonos vultus, & lumen amabile viſu;
Et lautæ frontem quæ dapis inſtar habet.
Adde jocos riſuſque, & apertum pectus amicis.
Ferreus eſt, ſi quem non domus illa juvet.
Ipſe quoque his capitur Medicêus ſedibus heros;
Parvaque magnanimum tecta tulere Ducem.
Arne pater, pater Arne, novem dilecte Deabus,
Gaudia tam niveo quot tibi nata die!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Stagna meus ſpernat Paganinus inania Lethes:
Vindicat à Parcis hanc pia Fama colum.
Vos modo, ſi precibus, Superi, locus, addite vitam;
Addite, quam domino ſcripta dedere ſuo.

ELEGIA VII.

AD V. C.

JOHANNEM FREDERICUM GRONOVIUM.

NOn ſic Auſoniæ genius, Frederice, beatæ,
Illa Aganippæis terra ſecunda jugis;
Non gelidi fontes, non Parthenopeis Aëdon,
Quæque Dionæam myrtus odorat humum,
Vt patriæ me cura meæ, genitorque relictus,
Vrit: & annoſam vix bene ferre moram eſt.
Iam mihi Trinacrios ſteterat luſtrare Sicanos,
Qua Polyphemeïs æſtuat Ætna jugis:
Stagnaque ſulphureos non perjuranda Palicos,
Et gratum liquidæ gurgite Pergon aquæ.
Vicit amor chari genitoris inutile votum,
Et ſtetit in curſu ſponte carina ſuo.
Auſoniam ſpectaſſe ſat eſt: agnoſcimus omen.
Carbaſa jam patrios noſtra ſubite ſinus.
Flava comas Arethuſa, Eleï Nympha Tonantis,
Quæ ſale non tacta Dorida fallis aqua;
Ergo ego ſim ſine te, pulcherrima? nec mihi detur
Plectra magiſterio culta ferire tuo?
Serta Syracoſiæ nectant mihi nulla Camœnæ?
Sedibus admittat non Erycina ſuis?

Non

Non aſſultantes de vertice metiar undas,
   Sive, Pachyne, tuo, ſeu, Lilybee, tuo?
Vel qua ſpumiferam ſcopuloſa Pelorias iram
   Nereos, & fractas caute ſuperſtat aquas?
Heinſiade, nugaris: agunt jam carbaſa venti.
   Sit pudor, invito vota fovere Deo.
Trinacria eſt, ubicumque pater, pater ipſe Batavo
   Iam tibi Sicanias littore paſcit oves:
Quas illi moriens Phœbei natus Iüli,
   Maxima Libethro fama, reliquit opes.
Hoſpita me revocet cantu licet illice Siren,
   Auribus imponant quam nihil illa meis!
Deſine flexanimis, Acheloo nata, querelis
   Non audituram ſollicitare ratem.
Deſine. nequicquam ſurdo blandiris amanti.
   Quid juvat illecebras perdere, ſtulta, tuas?
Stulta, trahit profugum patriæ canor ille Thaliæ.
   Voce tua melior vox mihi rumpit iter.
Me meus Aoniis Gronovius induet ulnis.
   Ah pereat, ſi quem non manus illa trahit;
Digna vel Auſoniæ Suada cultrice vetuſtæ!
   (Quam procul à Latio nunc Venus iſta ſuo!)
De me, Dii, facile eſt, ſi rumpet ſtamina Clotho:
   Hanc precor abſolvat Parca benigna colum.
Ecquando mihi tempus erit, poſt dura viarum,
   Cum fruar amplexu ſalvus, amice, tuo:
Cum bene narrabis reduci mihi, quæque ſaluti,
   Quantaque libaris pocula, quotque, meæ.
Sæpe ſalutatis tua venit epiſtola nobis;
   Redditaque in profugas crebra tabella manus.
Egit & hoc tecum Kinſchotius; egit abunde
   Vlitius, ille animæ tertia cura meæ.
Vix duo præterea de tot mihi nuper amicis.
   Cætera deſultrix turba leviſque fuit.

Dii

Dii tibi dent niveoſque, precor, lectoſque ſodales:
Dent ſibi conſtantes, diſſimileſque meis.
Poſteritas hanc ſera fidem mirabitur olim,
Pace tui Pyladæ, pace &, Oreſta, tua.
Non Ixionides cum Mopſopio Ægida
Solus ad infernos venit, amice, lacus.
Horrida me Stygiis Acheruſias unda tenebris,
Me premit ignava triſtis Avernus aqua.
Proximus Vmbrarum ſinus eſt, campique ſilentes.
Huc tamen & fidam non piget iſſe manum.
Vix licet ulterius tibi pergere: deficit orbis.
Siſtimus hic ſocium quin, Frederice, pedem.
Tu modo longinquum merito laudatus amicum,
Vt facis, alloquio perge fovere pio.

ELEGIA VIII.

CVM NEAPOLI Liburnum navigaret.

ÆOle, cœrulei domitor maris; Æole, pontum
Quique negas cupidis quique remittis equis;
Comprime Cimmerio violentos carcere fratres,
Et faciles aditu ſterne parumper aquas.
Aura, pater, ſatis eſt tenuiſſima: ſufficit aura,
Carbaſus Hetruſcam dum mihi tangat humum.
Innocuum ſerva caput, Æole: parce merenti.
Præda necaturo non ego lauta mari.
Ah pereant per quos alii periere: noceque,
Si qua nocens furto, ſanguine ſi qua, manus.
Non me formarum capiunt ſpectacula; non me
Vana peregrinis vivere vota locis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Curave diſtractis geminandi mercibus auri,
Aut bona poſſeſſis plura paranda bonis.
Muſarum violentus amor, per iniqua viarum,
Victaque tot tetra tædia, victa ſalo,
Egit in Auſonium Troiani littus Iüli,
Et rerum dominæ Martia regna Deæ.
Redde, precor, patriis complexibus, Æole, natum.
Dona tuis jam nunc quanta parata tholis!
Audimur. poſuere Noti per amicius æquor.
En mihi blanditas aura ſerenat aquas.
Otia Parthenopes, & amatum littus Iaccho,
Littus Acidaliæ cura vetuſta Deæ,
Hoſpitium Nymphis Acheloïſin, ô bona tellus,
Quam canor, & choreæ, plectraque pulſa juvant:
Fragrantes ſcopuli, Pindoque ſimillima Tempe,
Enthea Phœbêi culmina Pauſilypi,
Halitibus Zephyrorum & odoriferis myrtetis,
Fœtaque Penêæ germine frondis humus:
Terque trium conſpecte chely Sebethe Dearum;
Attica Biſtonium qua gemit ales Ityn;
Tranſtra vocant, Sebethe, vale: quem dia per orbem
Vexit Hyantæo Muſa Maronis equo.
O Veſvî vineta, ô pampineum Surrentum,
O Tritoniaco termite pinguis ager,
Cui Dea bis frugum fæcundo ridet in anno;
Bis Pomona ſuas prodiga donat opes.
Non ego Lucrino vicina Dicarchidos arva,
Non ego Bajanas nomen Amoris aquas,
Non gratum Euboicæ Cumas penetrale Sibyllæ,
Antraque fatidici perſona voce Dei,
Non te conſpiciam poſthac, mitiſſime Nereu,
Pene magis, Nereu, littore blande tuo.

Qua

Qua tubicen mordet Latiam Troianus arenam,
Nec procul Elyſia repit Avernus aqua.
Daulias Iſmario crimen Philomela tyranno,
Conjugis in nato quæ ſcelus ulta tui;
Daulias Aonii geminatrix æmula plectri,
Quam reor Heinſiacos jam didiciſſe modos;
Cura mei tibi ne, precor, excidat: hanc bene ſerva,
Ah ſoror, ah conjux, ah miſeranda parens.
Hæc olim placuere: volant nunc lintea ponto.
Quid trahit elapſas ſera catena manus?
Nil agis illecebris: non ſum tuus, improba Siren:
Alterius Nymphæ dicat oportet amor;
Nympha capi natum ſibi vindicat altera pectus.
Prima Charis patriæ Nympha venuſta meæ,
Nympha decus formarum, & Apolline plena Batavo,
Teque minus fallax, teque pudica magis.
Nil mihi jam tecum, nequiſſima. nil mihi tecum,
Parthenope falſo nomine dicta, vale.

ELEGIA IX.

EPICEDIUM FRANCISCI ROVAI Poëtæ Florentini.

SI quis amicorum Rovaiam plangis ad urnam,
Quamlibet in flendo funere, parce queri.
Fama viri patrium ſpatioſa perambulat orbem,
Auſonia patitur ſi tamen Alpe capi.
axima feſtinæ ſolatia mortis adeptum
Vindicat à Stygia turba ſodalis aqua.
Fletibus Aoniis & Phœbeo ululatu
Ad ſibi conſtructos turba ſonora rogos.
Præcipuum quos inter agunt ad ſidera murmur
Suada Cavalcanti mellea, Suada Dati.
Et cum Gaddiade facundi Donius oris,
Pectora Caſtalio bis duo ſacra Deo,
Neu ſoli pietate tibi, Franciſce, probentur,
Me ſtudiis profugum demeruere ſuis.
Hos mihi confugium patria tellure remoto
Dî, precor, ô fatis ſit契 ſupereſſe meis.
Ligneus ad cœlum cumulatis agger acervis
Creverat; aëriæ ſubdita tæda pyræ.
Vix ſtrue collapſa ſubſederat ardua moles,
Impetus eſt tepidis jam legere oſſa rogis.
Oſſa rogis jam lecta viri, monumenta leguntur;
Scriniaque in cupidam juſſa venire diem.
Si qua movent raptum mortalia, juſta negarit
Poſſe dari tumulo nobiliora ſuo.
At tu, Pegaſeam meritus quicunque coronam,
Et Clarium dextra verrere doctus ebur;
Ne nimium tibi fide: nocent & vatibus Vmbræ.
Hic quoque Styx multum barbara juris habet.

Im-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Imminet à tergo contantibus invida Clotho,
Et ſecat abrupta non ſua fila lyra.
Quo tibi jam pernox vigilatæ cura Camœnæ,
Nec tempeſtiva ducta litura manu?
Cum rapiant tenebræ damnatis ſcripta lucernis,
Totque premant noctes Tænara nocte ſua,
Pierios ſimileſque tui conquire ſodales:
(Hac ope nitendum, Delia turba, tibi)
Vltima qui ſolvant victuros munera fletus,
Oſſaque cum ſparſo carmine ſparſa legant.
Quod niſi vulgaſſes æternam Æneida, Cæſar,
Aſſaraci Phrygium non legerere genus.
Ductaque per verſas ter quinq; volumina formas,
Funere de domini quam bene rapta ſui!
Arma virum noſſet quis Pompeiana tonantem,
Si Latio doctum Polla negaſſet opus?
Quid fidus non præſtet amor? fas rumpit Averni,
Et formidatæ Dis vada tranat aquæ.
Iſmaris Eurydice, Rhodopæi cura mariti,
E Rhadamanthéa prima rapina domo.
Eumenis anguineo non illum armata flagello,
Tergeminæque minax terruit ira feræ.
Mox aliis eadem fiducia nata poëtis.
Audit Apollineos janua ſurda modos.
Ecce novo cultu Rovaius, & integer ævi,
De Styge Tænaria, nec revocandus, adeſt.
Pone pias lacrymas, Hetruria; pone: revixit
Ille tui plauſus, & lepor ille tuus.
Cum poſſet famæ ſe credere, maluit ultro
Per ſibi tam charas ſæcula ferre manus.
Rumparis, Lethæa palus. de vate relictum
Nil tibi, quod poſſis ducere jure tuum.
Pectine Perſephonen cytharæ Rovaius eburnæ
Noluit, & poterat, flectere: flexit amor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA X.

CUM ADVENISSET VENETIAS.

ALtius hinc, Erato, jam tollere: magna ſonamus.
Quid trahis alternùm, Pieri, laſſa pedem?
Num tibi Pœnini nocuerunt ſaxa maligni,
Saxa procelloſo ſemper aperta noto?
An tibi Parthenopen fugienti cærula Doris
Concita turbatas per vada movit aquas?
Tangimus Euganeos Idæa novalia colles.
Iam prope decurſam perfice, Diva, viam.
Phœbe, fave: tuus ille labor. recidiva canetur
Dardanis Hadriaco nunc mihi Troia mari.
Quam neque fulmineis pugnax Germania caſtris,
Pilaque Teutonica freta Latina tuba;
Helleſpontiacæ quam nec fera cornua Lunæ,
Armaque damnata perfida mota manu;
Non libertatis ſubſeſſor fregit Iberus,
Non Capitolini tela triſulca Dei.
Quid memorem attonito minitantia culmina cœlo,
Templaque miratos aurea Solis equos?
Templa polum rutila Phœbumque hebetantia vena,
Et tot congeſtas, quot velit orbis, opes?
Vive, triumphatrix Dea temporis unica, vive;
Quotque peregiſti, per tot agare, dies.
Te neque triverunt pereuntibus invia rebus
Sæcula, laſſata jam duodena rota.

Non

Non valuit Mavors evertere: quamlibet armis
Iam tibi contiguam depopulatus humum.
Ipſe licet rerum veniat pacator, ut olim;
Nil agat Herculeæ robur inane manus.
Surgite Pergameæ, pia ſurgite culmine, turres.
Quantus Abydenis finibus horror ineſt!
Senſimus augurium: gemebunda Boſphorus urna
Mugit, & attonitis ſternuit omen aquis.
Sume mares animos, gens Ilia. poſcit, Idume,
Poſcit io Solyme rurſus avita capi.
Iam tremit expertos Byzantia terra triumphos.
Iam tibi dat famulas, ceu dedit ante, manus.
Cauſſa tibi, cœlum tibi militat. adjuvat ipſe,
(Vincere quid dubitas?) adjuvat ipſe Deus.
Neu te millenis exſternet carbaſus alis,
Barbaraque innumero remige mota ratis.
Ipſe ſuos Neptunus aquis defendet amores.
Iam thalami pretium palma futura tui.
Debita fer nuptæ ſponſalia, rector aquarum.
Non potes Euganeos diſſimulare thoros.
Conjugis Hadriacæ Teucros, Neptune, penates,
Et, quos ſtruxiſti, ſancte, tuere lares.
Munera ſi data ſunt, pater, annua; plura dabuntur.
I nunc, Dardaniam parce probare fidem.
At vos, emta Dei gens ſanguine, ſanguine Chriſti
Emta, quid infandas aſperat ira manus?
Cognato toties ſceleratum vulnere ferrum,
Si modo quis ſupereſt, ſit ſatiaſſe pudor.
Non ſerpentigenæ Cadmeïa ſemina fratres
Fata per alternam ſic ſubiere necem;
Aut quos Phaſiacis concurrere vidit in arvis
Theſſalus intactæ primus arator aquæ.

Si pugnæ tam pronus amor, tam certa cupido
Sanguinis; Odryſiæ diripiantur opes.
Hic ſeſe Mavors exerceat Europæus.
Huc agat arma Deo juſta probante furor.
Treïciis victrix jugulis immergite ferrum.
Dira Palæſtinam victima ſternat humum.
Hæc conſanguineis mittenda piamina buſtis:
Crimina fraternæ ſic abolenda necis.
Vix tandem erubuere. vides, ut in agmine murmur?
Tela verecundæ jam poſuere manus.
Sacra tibi, Pietas, en induet arma juventus.
Eventura meo Delius ore canit.
Militet Iliaco natorum Antenore caſtris,
Et terat Eoas Heſperus ultor opes.
Sic Venetum dici ſe geſtiat Hadria ſemper,
Boſporeoque neget libera colla jugo.
Purpureo ſic cultu & majeſtate togata
Gaudeat Auſonii Diva ſuperba maris.

ELE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA XI.

Ad Illuſtriſſimum Virum,

CASSIANUM à PUTEO.

FOrſitan aſpectus Anieni blanda Tiburni
  Margine pomifero nunc trahat unda tuos,
Qua ſe præcipitans ſcopuli de rupe ſonori
  Spumeus albenti fervet in amne latex;
Aut qua Telegoni fatis inimica paternis
  Dextra ſuburbanâ mœnia fixit humo;
Hic ubi fæcundos exhalat plurimus ignes
  Et roſeâ Zephyrus Chloride gaudet amans.
Albave, in Auſoniam tranſlatæ exordia Troiæ,
  Vel Prænestini jugera læta ſoli.
Appia marmoreis nunc conſpicienda ſepulchris,
  Nunc capit Æmiliæ gratior ora viæ.
Et modo Daphnæa ceſſas, Puteane, ſub umbra.
  Et modo miraris Virginis agmen aquæ.
Nunc juvat in rerum domitrices ire ruinas,
  Tectaque Romuleos Aſſaracêa lares:
Aut effoſſa paras decoris monumenta vetuſti,
  Inque tuam transfers ære parata domum.
Ah loca felices quibus obtigit illa tueri,
  Et magnæ genio percaluiſſe Deæ!
Iſta juvent, nam jure juvant, Puteane, beatos,
  Parca quibus niveam legit amica colum.
At mihi te propter Româ procul ire moleſtum eſt:
  Indolis uſque adeo tangor amore tuæ.
Non jam, qui domino Tyberinus ſpectat ab alveo
  Per loca quæſitas, quot polus ambit, opes;
Fulmineiſque olim perarata Quiritibus arva,
  Arva novos mundo quæ genuere Deos;

Non ſeptemgemini rerum moderamina colles,
Terrarum & Latio credita ſumma Iovi;
Non mihi, Phœniſſæ pia cura Numicius Annæ,
Conſcia nocturno non placet umbra Numæ.
Vilis Aricinæ Theſeius accola Divæ,
Et per Piërium quæ tremit unda nemus.
Flavia ſiderei vilis menſura theatri,
Vilis Acidaliâ myrtus odora comâ,
Martia jam ſordent mihi gramina, gramina ſordent
Martia, luminibus non iteranda meis.
Da veniam, Puteane, nihil non ſpernimus horum,
Cura tui poſtquam pectore fixa meo.
O decus, ô toto memorabile nomen in ævo,
Si quid amat dotes Auſonis ora ſuas.
Digne vel antiquis nil cedere laudibus, & quem
Tollat Mæoniæ clangor in aſtra tubæ.
Quid referam probitatem & nectar amabile morum,
Nec minus intactâ candida corda nive?
Te velit Vranie ſæcli facunda vetuſti,
Te lyra materiam quælibet eſſe ſuam.
Contemptus ſpernare tuo, Meſſala, Tibullo,
Nec placeas Rudio, Scipio magne, ſeni.
Et tibi, ſi qua fides, faſtidiretur, Horati,
Sanguinis Hetruſci regibus ortus eques.
Hei mihi, cur Liguris ſulcamus inhoſpita ponti?
Cur vocat in cupidos terra paterna ſinus?
Ah quam non facile eſt, à te, Puteane, revelli!
Diſplicet hoc uno patria nempe mihi.
Dividimur non ſponte. jubent te fata relinqui,
Fata moraturis imperioſa jubent.
Huc quoque, dum medii jam findimus avia Nerei,
Nerei impacatas Æolus inter aquas,

Huc

Huc quoque (me miſerum!) citriam vagus attulit auram,
Italiæ feras vela ſequentis opes.
Parce, moræ ſat io dedimus tibi, parce poëtam
Vrere deliciis, terra Latina, tuis.
Si quid agis, profugæ Puteanum ſiſte carinæ.
Da, precor, hunc nobis; cætera tolle tibi.

ELEGIA XII.

ITALIÆ ET MUSIS VALEDICIT.

POſcimur in patriam: patriâ jam vivere tempus.
Ah trahor invitus, terra Latina. vale.
Terra vale dilecta. tui me cura ſequetur.
Scilicet hoc, poſthac quo tibi ſiſtar, erit.
Tu quoque vive mei memor, Auſoni. perſtet utrimque,
Teque mihi ſocius, me tibi, jungat amor.
Auribus hauſiſti mea ſi modo plectra benignis,
Si commendavit ſe ſonus iſte tibi.
Ille ego Pieriæ nimius fervore juventæ.
Ille ego judicio debita fama tuo.
Quem neque Caſtalia dubitaſti cingere lauro;
Plauſibus in cœlum quem neque ferre tuis.
Nec tantum mea Muſa ſuis laudata Batavis.
Plus tibi quam Patrio debuit illa ſolo.
Hæc niſi me moveant, Scythicæ feritatis abundè,
Simque Lycaonii crudior axe poli.

Quic-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Quicquid id eſt, ſis, Diva, memor. me dividit æquor,
Æquor ab Auſonia triſte revellit humo.
Nunc Batavæ Dryades, qua præpetis ultima Rheni
Non bene cæruleis ſtagna negantur aquis.
Lugdunum formoſa ſuis nunc induet ulnis.
Illa mihi patria eſt, nec pudet; illa domus.
Quam ſua libertas dominis averſa lupatis
Perpulit Aſturio colla levare jugo.
Nec Ganda Heinſiacis memoraberis unica cunis.
Dii melius! famula non ego natus humo.
Turgida mirandos tibi mittat Iberia vates.
His licet exſultes. hinc tibi plauſus eat.
Parcior ingeniis ſervilibus afflat Apollo
Pectora. totus agit libera corda Deus.
Me mea Lugdunum ſibi vindicet: illa moretur.
Illa trahat: civem gaudeat illa ſuum.
Atque aliquo citharæ numeros memorante Batavæ,
Sive tuos, Groti, ſive, Secunde, tuos;
Dii, facite his addar, tamen ultimus: & mihi quondam
Non levis Aonio fama paranda jugo.
Viderit hoc Pœan, quo nunc agitante calemus.
Cernis, ut afflato ſpiret in ore Deus.
At quia Phœbêa Latii regione carendum eſt,
Emeritæ paries accipe plectra lyræ.

FINIS ELEGIARVM.

ODE,

ODE, DE AGRO NEAPOLITANO.

QVis me Deorum cœrula nubium
Raptim ſecantem, quis propere Notos
Nimboſque tranantem æſtuoſos
Siſtat agens laribus paternis?

O læta apricæ prata Bataviæ!
O Rheni ad undas graminei thori!
O mire Lugdunum! ô relictæ
Certus amor validuſque terræ,

Tu cor peruris! vos, comitum manus,
Heu candidorum turba ſodalium,
Quiſcum ſerenos ſæpe ſoles
Aoniæ fidis illecêbra

Duxi beatus! nunc videt exulem
Campana Thuſco Doris ab alveo
Myrtetа luſtrantem otioſæ
Parthenopes, & odora Tempe,

Sive hinc Pelaſgæ rura Dicarchidos,
Seu, quo ſepultus Tros tubicen, jugum,
Littuſque prætextum Lucrino, &
Sulfureis geniale Baiis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Calcare laſſor. ſeu ſterilem hinc locum,
Fumiſque & atro vortice torridum,
  Phlegramque damnatam per ævum
    Fulmineos glomerare nimbos.

Qua trux triſulcum miſſile Iupiter
Afflati adactum viſceribus ſoli
  Contorſit in fractos gigantas,
    Terrificæ monumenta pugnæ.

Sive hinc paludem ſpecto Acheruſiam,
Cunctis natandæ veſtibulum Stygis,
  Ripaſque ſub terram meantis
    Nunc avibus placidas Averni.

Hinc culta Iaccho quid memorem juga,
Quid Phœbo amatam fatidico ſpecum,
  Fœtaſque reſponſis latebras,
    Euboicæ penetrale vatis?

Sedem hinc nefandi quid TiberI canam?
Quid fixam in altis Inarimen vadis,
  Cui membra ſuppoſtus Typhœus?
    Quid tumulum Procyten Mimantis?

Vidi & peruſtis horriferum jugis
Late Veſevum, nuper amabilis
  Dumeta veſtitum Lyæi
    Germine, Palladiaque oliva.

Cum volvit igneos aſper anhelitus
Telluris alto Mulciber è ſinu;
  Ruptique concuſſis cavernis
    Culmina diſſiluere montis.

Obſeſſus æther ſulfurei globo
Nimbi intonare. hinc ſaxaque cerneres,
  Vndamque flammamque ac vaporem
    Aërias ſuper ire turres.

Mors

Mors hic per agros: hic lacrymæ & fuga.
Iamque hauſta diræ cuncta voraginis
Occurſu. at Oenotras per urbes
Attonitæ emicuere matres.

Experte ſtagnis, quid tumidum ſecas,
Heinſi, profundum? ne temerarius,
Ne crede rupturis procellis
Invalidæ tabulata cymbæ.

Dircæa non te Cecropio patri
Enixa mater: non tulit entheis
Bœotus Iſmenos fluentis
Icariæ intrepidum ruinæ.

Dum curſu atantes invia ſiderum
Non æmulando perſequitur Deas,
Diſcuſſus ex alto Pyreneus,
Tutus humi leviorque lapſus.

Quin plectra tentas ad Batavos redux
Olim penates. non ego cognitis
Majora de magnis locutus,
Non dubii metuendus oris.

O quæ relicti gaudia tum patris!
O gratulantum quanta ſodalium!
Huc adde Rhenani hauriendos
Pro reditu cyathos Lyæi.

ANATOMIA JOHANNIS VESLINGII, EQVITIS.

MOrtale corpus, fabricam artificis Dei
Nulli æmulandam, quam ſatam vili è luto
Imaginis formavit ad normam ſuæ
In ſe ruentis rector æternus poli;
Sacrariumque conditor legit ſibi,
In quo colatur, ipſe quod ſtructum incolat:
Opus ſtupendum, cœlitis flammæ capax,
Sed diſſipandum, ſed reverſurum ilico
Terræ in parentis, unde profluxit, ſinum;
Specta Iuventus, noſſe quæ quid ſis voles,
Vel quid futura. Si quis herbarum ſciens,
Curæque morbis utili incumbens ſtudes,
Hæc intuere. Quod vides, homines ſumus:
Fragiles, caduci, quoſque momento unico
Vel parva privet muſca vitali bono.
Sed quiddam in hac compage præclari latet,
Vix aſſequendum ſenſibus, captum ſupra:
Quod machinator fabricæ humanæ Deus
In nos profudit, æthere ablatum ſuo,
Suique pignus ipſius terræ dedit.
Quod unda non elidat, aut ponti furor,
Non irruentum denſa telorum ſeges,
Non ſi premamur monte collapſo ſuper,
Non flamma tollat ulla, non ſummus dies.
Animam vocamus: hoſpitam exigui laris,
Diam, æviternam, luce congeſtam ignea,
Nec inquinatam ſorde mortalis luti;

Sed

Sed entheam, ſed patrio affixam polo;
Brutiſque quæ ſecernat humanum genus,
Nec perpolito præditis ſenſu feris.
Illam per artus ſparſit incluſam Deus,
Quo poſſideret creditæ regnum domus,
Atque excubaret. Qualis in caſtris vigil,
Semper tuendo provide intentus loco,
Ne quid minetur hoſtis aſſultor doli.
  At corpus ecce. nulla pars cauſſis vacat,
Pars nulla motu, nulla fomento ætheris.
Ratio altiorem fabricæ inſedit locum,
Et ille ſummus ingenI humani vigor;
Vicinior quo patrio hæreret lari,
Natalibuſque mox reluſtrandis ſibi.
Hinc cor trahendæ originem vitæ vides;
Hinc officinam ſanguinis cernis jecur.
Guttur remittit organi in morem ſonos,
Admittit auris. lumen aſpectum capit;
Folliſque reſpiratibus pulmo datus,
Qui ſe ore partim, nare ſe partim exigant.
Quid exta, muſculoſque, & omentum feram,
Quid tendines, longoſque nervorum ſinus?
Quid oſſium compagem & abſtruſas ſpecus?
Per quos meatus tendat in venas cruor?
Finemne ponat laſſus errando ſibi,
An circulator ſanguinem motus trahat?
Vertigo qualis non quieſcentis poli
In ſe relapſa. qualis Euripi liquor,
Vel flexuoſa culta Mæandros ſecans,
Se ſemper urget, ſemper urgetur ſibi.
  Quid orbita quid, Muſa, deflectis tua?
Diſquirat augur iſta qui Delphis Deus,
Veſlingiuſque, pæne par nomen Deo
Delphos colenti, ſive facundo ſono,
Sive artis uſu; certaque ægrorum ſalus,

Ac

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Ac invidendus Gratiis ipſis lepor,
Suadæque nectar. cujus excelſum decus
(Cum prædicari voce vix digna queat)
Silentio laudandum, ut in ſacris ſolet.

AD
Eminentiſſimum Principem
FRANC. BARBERINUM
In Galliis hærentem.

VNica ſpes Muſis, Patrui poſt fata, Latinis;
Pegaſeis pretium quo duce crevit aquis;
Cujus adhuc humeris vaſtam meditata ruinam
Pieris afflictum ſuſtinet ægra caput:
Quid reditus, Franciſce, tuos trahis? aſpice, quanto
Auſonis hunc voto flagitet orba diem.
Aſpice, quot gemitus lamentaque libet ademto;
Pulſet ut infeſta pectus & ora manu.
Quam miſeram nox certa manet, niſi protinus adſis.
Ore canit Pæan præſcius iſta meo.
Nec vatum dubitanda fides. quid adeſſe moraris?
Tu Genius patriæ luxque vigorque tuæ.
Non fugient niſi Sole vagæ veniente tenebræ.
Phœbe, ſerenatum tu facis ire diem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

JOH. BAPTISTÆ DONIO

Patricio Florentino,
Viro inter doctos optimo,
Inter bonos doctiſſimo,
Muſicæ veteris, & Antiquitatis omnis
Magno inſtauratori,
Immatura morte ſublato.

SCientiarum pectus omnium ſedes,
Vindex vetuſti temporis, ſui lumen,
Peitho Pelaſga, Suada Romulæ gentis,
Hetruſca Siren, nectar aureæ vocis,
Sal Gratiarum, mens Leporis antiqui,
Cortina Phœbi, Muſici chori plectrum,
Minervæ amores, ipſe Candor & Virtus;
Hæc, pluraque his, hoc clauſa nunc tacent ſaxo,
Dixi, Viator, multa: nil tamen dixi.

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD DANIELEM BLANCKIUM,

Lycei Patavini Prorectorem, Medicorum ordini inſertum, extemporalis Gratulatio.

BLancki, eruditæ ſceptra cui Iuventutis
E flamma Achiva ſtragibuſque Troianis
Antenori ſervata credidit Pallas;
Poſt æmulandi diligentiam exempli,
Quæ ſeſe honori præſtitit parem tanto,
Ne præmiorum ſumma deſit aut merces;
Apollinari laurea tibi frontem,
Phœbo ſacrandæ lectus arbiter turbæ,
Scientiarum fax, Licetus obnubit;
Qua rex minorum magnus Hadria undarum
Glauco feraces pulſat alveo campos:
Tam doctum alumnum, tamque pectus excultum
Lymphis Boruſſis invidente Benaco.

For-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Fortunæ imagini ſubſcriptum, In Philotheca

JAC. PHILIPPI THOMASINI,

Æmonienſis Epiſcopi.

ÆTernitati nate, virtutis capax,
Et mente facem vecte terrenam ſupra,
Contemne fluxa regna fallacis Deæ;
Præſta manum neu blandienti credulam.
Debere ſorti turpe, quod poſſis tibi.
Quanquam beatas rara commendat domos
Plerumque rebus addita afflictis comes,
Ac expeditas ſarcinas ſecum trahit
Egena Virtus omnium, dives ſui.
Volubili Fortuna verſatur rota,
Conſtans moveri ſemper, & ſemper levis.
Fidam experitis? craſtino infidam die
Scito futuram, lubrico imponit gradu.
Proinde, famam quiſquis ac laudem aucupas,
Atrocius quo ſævit, hoc perſta magis;
Neu fortuitis caſibus tergum dato.
Cedunt prementi fata, cedentem premunt.

IN ELOGIA V. CL. GUILIELMI COLLETETI.

NOtus Hyantææ vada Colletetus ad undæ,
Gallica quem Clario Muſa lepore beat,
Hactenus æterno ſacraverat otia Phœbo,
Maximaque Aonia gloria parta lyra:
Iam ſat, ait, tibi, Muſa, datum. quin pergimus ultra,
Qua patet eloquii liberioris iter.
Nec mora; laudatrix cum ſurgere pagina cœpit,
Et pia dat meritis vivere charta viris.
En tibi nunc, quod, Livor, agas. rumpare legendo.
Dente fero nullum dignius extat opus.
Materieſque auctorque negant tibi poſſe probari:
Provocat hic morſus, provocat illa, tuos.
Neu vero capere arma in caſſos luce recuſa,
Sacrilegaque time vellera buſta manu.
Colletetêa nam quæ ſacrata papyro eſt,
Turba nequit dici mortua, viva poteſt.

Viro Maximo HUGONI GROTIO Delphis Batavis in patria ſepulto.

QVi legis æternos hac mole quieſcere manes,
Et non mortali juſta ſoluta rogo;
Ne, quæſo, ne crede. fides in marmore nuſquam.
Crimina quid, quo jam progrediantur, habent?
Aut quid, quo penetrent, mendacia? muta ſepultos
Saxa cavillari ſi liquet auſa Deos.

Creta

Creta dedit tumulum, cunabula Creta Tonanti.
Creta docet naſci numina, Creta mori.
Scilicet hæc fingant audacter, ut omnia, Græci.
At patriæ cuperem non imitanda meæ.
Gens ob candorem memorata vel hoſtibus ipſis,
Fallere vos priſcam, turba Batava, fidem?
Nec ſatis eſt cunas oſtendere; pergitis ultra.
Iactat Apollineos Delphica terra rogos.

IN TALPAM,
Scriptorem plagiarium.

QVem manifeſta premant alieni furta laboris,
Scrinia vulgantem non ſua, Talpa, vides?
Obvia quem tangant mordacis murmura vulgi,
Publicaque exagitent ſibila, Talpa, vides?
Denique deprenſum pueri, juveneſque virique,
Quemque vocent furem compita, Talpa, vides?
Vt videas nil, Talpa, tamen, mihi crede, videris;
Et nulli non te prodit adunca manus.
Furva colorato cornix nil fallis amictu,
Nil ope Maſſylæ fallis, aſelle, jubæ.
Obtuſos neu finge oculos tibi cuncta videnti.
Hoc quoq;, quam videas nil, puto, Talpa, vides.

IN AQUILAM
Inſigne Gentilitium Cardinalis Dongii.

FVlmineam quicunq; vides, venerare volucrem.
Fida magis Latio nulla miniſtra Iovi.

IOHAN-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

JOHANNI VESLINGIO, EQVITI.

MAxima, Veſlingi, medicantis gloria Phœbi,
Quem nihil in tota, quod juvet, Arte latet,
Bis ſeptem me febris habet violenta diebus,
Languidaque immodico membra calore terit,
Adventu mox ſponte tuo fugitiva remiſit,
Viſa ſalutiferæ vim timuiſſe manus.
Quos non ſubmoveas valido medicamine morbos,
Si vel ad attactus dant tibi terga tuos?

IN EFFIGIEM V. C. FRANCISCI BERNARDINI FERRARII.

SIc victura tuus Ferrarius ora ferebat.
En tibi, Poſteritas, quem venerare virum.
Os velut in ſpeculo licet intueare diſertum.
Artifices ultra nil valuere manus.
Pectora ſi poſſent nive candidiora referri,
Nectare Cecropii pectora plena favi;
Tota venuſtatem ſpirantia, tota lepores;
Iure Prometheæ cederet artis opus.

NICO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

NICOLAI HEINSII, DAN. FIL.

CHRISTINA AUGUSTA.

POEMATIUM

Ex occaſione regiorum ſolennium feſti inauguralis conſcriptum.

Accedunt alia non diſſimilis argumenti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

VIRIS EXIMIIS

PETRO ET JACOBO PUTEANIS FRATRIBUS

NICOLAUS HEINSIUS

S. P. D.

INgrati profecto ſimus, meritoque bona noſtra parum noviſſe poſteris olim videamur, Puteani fratres, virorum præſtantiſſimi, ſi ſcientiis paulatim ſeneſcentibus, frigentibuſque, ac cum profunda nocte conflictantibus, ſalutare ſidus illud in ultimo præter expectationem ſeptentrione nuper exortum, & Arctoo ad nos cœlo demiſſum, Chriſtinam, inquam, Auguſtam, regalis faſtigii exemplum ſæculis omnibus memorandum, debito non proſequamur cultu, quotquot ab amore virtutis atque eruditionis cenſeri volumus. Ego certe, etſi probe intelligo,

 quam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

quam nihil ad commendationem tantæ Principis, meritaque ejus erga humanum genus immortalia exaggeranda conferri à me poſſit, pietati tamen dandum arbitratus ſum quicquid hoc eſt lucubrationis, quod vobis, ecce, nunc ſe ſiſtit; ne ſolus propemodum unicuſque, inter publicas tot præſtantium ingeniorum acclamationes, non audirer, neve felicitatem, quæ nobis obtigiſſet, maximam viderer diſſimulaſſe: cum alius vix eſſet, qui plura privatim illi deberet, quemve amplioribus ac luculentioribus beneficiis demeruiſſet. Huc acceſſit, quod dubiis aut parum fidis accepta narrationibus chartæ nequaquam commiſi, ſed quibus ſpectator interfui: adeo quidem, ut ægre mihi omnino ac moleſtum fuiſſet, ſilentio involvi diem tam lætum, qui delati Auguſtæ imperii primus illuxit: cum gentes etiam remotiſſimæ, Galli, Itali, Germani, Belgæ, (& qui non?) ſuis lucem ſacratiſſimam applauſibus certatim proſecuti ſint. Ita igitur exiſtimetis volo, neceſſitatis legem eſſe, nec duram tamen, quæ me compulerit ad provinciam hanc, periculoſæ plenam aleæ, ſuſcipiendam, quamque digne nemo ſatis aut laudabiliter, utcunque diſertiſſimus, adminiſtrarit. Incitavit præterea, & obni-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

tentem traxit, qui alios forſan ab incepto deterruiſſet, argumenti ipſius ſplendor, famæque meæ me ſecurum quodammodo reddidit, quod minime metuendum augurarer, ne apud aures tam modeſtas laudibuſque ſuis maxime infeſtas, aſſentationi quicquam dediſſe, aut difficilioris ingenii hominibus vero parum conſentanea viderer prodidiſſe de Principe panegyricis encomiiſque nullis non majori. Prærogativam equidem haud minimam duco, nec temeritatis Muſas meas poſſe argui, quæ infirmis ac caducis humeris tam vaſtum onus auſæ ſint credere, &, ut ſumma quævis dixerint, humaniſque nequaquam meritis deferenda, adulationis tamen (quam averſantur certe ac procul habent) ne minimam quidem eas ſuſpicionem incurrere. Quoniam autem ad divinam Auguſtæ Principis benignitatem beneficiaque, quibus me cumulavit, ingentia frequenter recurrendum eſt: hunc etiam inde fructum fero, quod iis ſuccubuiſſe potius, ac manum dediſſe victam, ſi conatus noſter minus ſucceſſerit, dicendus ſim, quam argumento defuiſſe; gratique magis animi reus apud judices non iniquiſſimos, argui ac damnari merear, quam arrogantioris confidentiæ. Genus dicendi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ſecutus ſum non quale à me ipſo probatur, ſed tumultuarium, & quo caſtigatius vix adhiberi licebat inter turbas aulicas ſtrepituſque quibus aſſiduis interpellabar, dum huic meditationi incumberem. Seceſſus ſi contigiſſet, limæ curatiori inſudare poteram: nunc pro lima mihi ſit benignus lector, & cenſuræ ſeveriori non nimium indulgens, neceſſe eſt. Fabulis etiam quam par erat, frequentioribus, iiſque ex ultimâ depromtis antiquitate, verſus ſubinde meos aſpergi, non defore, qui reprehenſuri ſint, jamdudum prævideo, quique obſcuritatis præter ordinem captatæ me incuſent, ac rerum hoc nomine obſoletarum oſtentatorem cenſeant. Verum adeo notæ me hujus & reprehenſionis non pudet, ut ſtudio dataque id opera à me factum nec profiteri erubeſcam, & laudabile inprimis conſectandumque iis maxime, qui hiſce ſacris operantur, exiſtimem. Præſtantium ſane ingeniorum cum tam noſtro hoc, quam ſuperiori, ſæculo uberrimus proventus fuerit, & quorum felici curâ pulchre poëſis ſit exculta, in eo tamen peccaſſe illorum plerique ſunt dicendi, quod neglectu fabularum, ab antiquitatis æmulatione longius receſſerint. Ego Plutarcho maximo graviſſimoque

moque auctori adſentior, poëſin ἄμυθον, plane ἄψυχον eſſe, fabulaſque vitam atque animam Muſarum nuncupare non dubitarim. Vobis autem, Puteani nobiliſſimi, cur Libellum hunc inſcribendum ratus ſim, multæ æquiſſimæque proferri rationes poſſent. Nam illibatus ille veſter erga me meaſque res affectus, aſſiduumque iſtud ſtudium conatus meos promovendi, jamdudum exigebant ut tot tantiſque beneficiis apud me locus eſſet. Nolo recordari nunc antiquæ neceſſitudinis, quæ parenti meo totis jam quinquaginta annis, quæ avunculo Iohanni Rutgerſio arctiſſima conſtantiſſimaque cum vobis interceſſit. Nolo multis per eruditum orbem documentis teſtati meminiſſe nunc affectus, quo vos, quo virum ampliſſimum optimumque atque ad ornandas literas unice natum, Claudium Puteanum, Senatorem Pariſienſem, genitorem veſtrum, & in vobis virtutum ſuarum hæredibus adhuc ſuperſtitem, Ioſephus ille Scaliger olim complexus ſit. qui heros vere incomparabilis cum & parentem meum filii loco habuerit dilexeritque, ac vobis etiam conciliarit, ab hoc mutuæ neceſſitudinis vinculo alienum quo me jure arbitrari poſſim non video. Ad partes hic præterea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

vocandus foret Chriſtophorus Puteanus ſanctiſſimis integerrimiſq; moribus ſenex, germanus veſter natu maximus, qui Romæ quondam hærentem animo, ſupra quam dici poſſit, benevolo me fovit, turbiſq; mox à ſeditioſâ plebe Neapoli excitatis, non ſine præſentiſſimo vitæ diſcrimine, immixtum, eâ ſollicitudine eâq; curâ dignatus eſt, qua nec majorem à parente deſiderarim. Sed privata hæc pluribus olim loco oportuniori prædicanda. Nunc, ſcriniis diligenter excuſſis, nihil inter mea occurrebat, quod veſtro magis dignum nomine, ob argumenti præſtantiam, vobiſque convenientius judicarem hoc libello. Nam & vos, Puteani fratres, inter regiarum virtutũ præcipuos cultores jure numeramini, & egregiis utriuſq; veſtrûm in rem literariam meritis fit, ut Chriſtinæ Auguſtæ quam proxime conciliemini. Quapropter perperam feciſſe non videor, qui viris literarum amantiſſimis, eoque claris ubivis gentium ac commendatis nomine, unicum eruditionis præſidium, unicam Muſarum ſpem, virtutum numeris abſolutam omnibus Reginam, inſcripſerim, dicarim: quam cum excipietis, ſalutem ſcientiarum ac tutelam committi vobis & credi ſcitote. Lutetiæ.
Anno CIↃ IↃCLI. *Kal. Septembr.*

NICO-

NICOLAI HEINSII
CHRISTINA AUGUSTA.

VOTA Lycaonii longum ſuſpenſa Bootæ,
Sceptraque regalem tarde ſubeuntia dextram,
Ac nimium dilata, vocant. memorabile feſtum
Spargere per populos, & amantem carmina famam,
Auguſta ſtimulante, libet. Quid in avia Cirrhæ
Luſtra vagum, quid in antra rapis Parnaſſia, vatem?
Nil tecum, Thymbræe, mihi. præſentius illa
Numen, & incurſu mentem graviore fatigat;
Attonitoſque ſui perſultat imagine ſenſus.
Vaſtæ molis onus, rerumque impervius ordo
Deſuper incumbit titubanti humeriſque timenti:
Sed leviter tentanda rudi præconia plectro,
Tutaque inexhauſti libabitur ora profundi.
Namque omnem Aoniis Heroïda ſiſtere templis
Cura alios premat alta: mihi, Thymbræe, negatum.
Inſtabat ſperata dies: Cyllenius omni
Iuſſus Atlantiades conquirere numina mundo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Paruerat: mora nulla; ruunt properantque vocati
Sub tectum ſolenne Dei: cum præſcia rerum
Talibus ora pater fatumque trahentia ſolvit.
Noſtis, ïo Superi, (quid enim non noſtis?) adeſſe
Fatifero Parcis texendam ſtamine lucem:
Quam fore præſidio terris populiſque ſaluti
Haud vanam ceciniſſe Themin Permeſſide in umbra,
Ante ſatum Pæana, fides; quamque aurea rebus
Sæcla relaturam ac rutilantis tempora venæ.
Jamque adeo inſolitas revocatâ Pace per urbes
Ad patrium Phlegethonta ferox ſe vertit Enyo.
Quod caput in terris regali dignius auro?
Aut quamnam librata manum ſic ſceptra decerent?
De meritis, Superi, nihil addimus: omnia vobis
Quippe inſpecta diu, ſeræ nec egentia laudis.
Cernitis, ut liquida flammantum luce comarum,
Verticis ut toto radiati geſtiat auro
Sol amicire diem, atque hilari dotare ſereno;
Vt ſolito bigam conſpectior incitet Eos.
En viduata vacant habitantibus oppida turbis.
Vndique confluxere: trahunt ſpectacula mundum.
Vulgi undam vix aula capit. penetrale per altum
Agmina denſa animo late exſultantia fervent,
Inviſamque moram querulis damnantia votis.
Muneribus certari, ac gratæ pignora mentis
Crebra per auguſtos cumulari dona penates,
Quæ, vel ſol oriens, vel miſerit occiduus ſol.
Nos quoque, ne tam læta dies, tot plena bonorum
Effluat ignavis, operæ mandemus oportet.
Quilibet hic ſua dona, ſuas exhauriat artes,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Si qua, Dei, pietatis ineſt reverentia vobis.
Hactenus Omnipotens. Subito gemmantia plauſu
Atria perſtrepuere: ſonat conſenſibus æther.
Omnibus unus amor, ruere omnibus una cupido,
Mandatisque auferre moram. nihil ocius olim
Pulverei dum rauca fremunt certamina Circi,
Vix bene carceribus pernix micat ungula laxis,
Prævertitque fuga ſtimulantis verbera dextræ.
Jamque incepta operum molimina, jamque peracta.
Vſque adeo properaſſe juvat, ſtudiiſque probari;
Tantaque in obſequio concordia. prima Dearum
Saturno prognata Jovis conjuxque ſororque
Chryſolitho rutilum atque ardentis luce pyropi
Et crebro intextum diadema adamante ferebat,
Donum opere egregio, nec quo laudatius ullum
Incola jactaret Liparæi Mulciber antri.
Tum ſceptrum ex auro ſolidum Libycoque elephanto,
Cui pretium addiderat Carmanide quicquid in unda
Eruit Eoi populatrix India ponti;
Quicquid Erythræo pretioſæ littore mercis,
Aut è conchyli Phœnicia colligit oſtreo.
Ordine quisque ſuo mox cætera turba Deorum
Reginam venerantur, & augent munere cultum.
Munychiis quos inter honos Dea maximus aris,
Pectora Gorgoneæ cui ſpiris ſepta colubræ,
In ſe oculos adſtantum ac lumina fixa trahebat.
Illa auro baccaque rigens & murice textum
Bis madidum Tyrio, rari monumenta favoris,
Rari operis monumenta, manu verſante terebat.
Quod cura exactum vigili aſſiduoque labore

Multa.

Multa ſoporato luſtrarat lumine Phœbe,
Luſtrarat roſeo miratus lumine Titan.
Non ſic artifici variantem pollice telas
Intentamque operi Colophonia vidit Arachne.
Nec laudatrices ſic commendaſtis Athenæ
Inclyta Erechtheis molitam vellera templis.
Hic ſeriem auguſtam ac atavos ab origine reges
Heroas belli eximios laudiſque togatæ,
Claraque geſta virûm, atque undantes ſanguine lauros,
Hic Romam Getico bis adactam Marte rebellem,
Europamque Aſiamque Aquilonia jura ferentes
Finxerat æterna Tritonia ſtaminis arte,
Et ſudarat acu. ſed plurimus æquore vaſto
Emicat, atque oculis ſeſe trepidantibus offert
Aſper in arma Parens, & ab omni parte triumphat.
Barbaricas Moſchorum acies ſeu proruit haſta,
Perque nives glaciemque ac luſtra habitata procellis,
Perque in nubiferis disjectas rupibus arces
Avia fatali Boreæ terit horrida curſu.
Seu modo Sarmaticum regni pacator in hoſtem
Fertur ovans animis, inſultanteſque repellit,
Tergaque fulmineo Mavorte fugacia turbat.
Campo agilem rapit acer equus, ſtimuloque negantes
Arrigit indignans in ſaltum atque excutit armos:
Nunc rigidis ſe præcipitem calcaribus aufert,
Pulvereamque trahit poſt terga volucria nubem.
Sanguineis ſpumam rutilantem undare lupatis,
Hinnitumque audire putes. ruit omnis in unum,
Vnum armis votiſque premunt furiata juventus.
Ille

Ille inconcuſſa denſatos mole fatigat,
Lethiferumque rotans pereuntibus ingerit enſem.
Prona caput circum volitans Victoria notum
Radit & admiſſis criſtam Dea ventilat alis.
Iamque acies percellere, & inſtigare ſecutum
Hortarique Ducem. ſtagnanti lubrica tabo
Fumat humus, ſpiſſoque negant ſatura arva cruori.
Surgere at inde repens numeroſi funeris agger,
Ac circa exanimes attollere campus acervos.
Singultus morientum & fractum in ſtamine murmur
Cum gemitu effundi minitante noviſſima credas.
Qualis ad Odryſii glacialem Strymonis undam
Mars tonitru armorum & clypei radiantis aheno
Fulgure concurrentem acie ſi fertur in hoſtem,
Nulla mora eſt; jam ſparſum agris evanuit agmen:
Quaque ruit, fuga certa viris, mors certa ſequuntur.
Ecce pedem famulis Germania trita catenis,
Præda gravi domino rerumque indigna jubenti,
Rorat humum lacrymis, tremulaſque miſerrima palmas
Supplicat intendens, libertatemque repoſcit.
Advolat, ac lapſam victricibus erigit ulnis,
Abſolvitque jugo. paulatim fronte ſerenâ
Pulcher honos, roſeæque vigor micat ille juventæ.
Adlambunt dominos per fœta novalia paſſus,
Atque exſultantum palantes more feruntur,
Non jam acies, jam non incendia dira trementes,
Danubiuſque Albiſque & arundinifer Viſurgis,
Lenæoque comam veſtitus palmite Rhenus.
At non aſſuetæ violenta tyrannidis atrox

Jura rapi ſibi paſſus adeſt in prælia Cæſar.
Infelix, quem cauſa Deis adverſa trahebat!
Illum Erebo, illum omni Furias Phlegethonte cientem,
Raptantemque faces & in obvia quæque rotantem,
Cernere erat, rabidumque odiis permittere Martem
Nequicquam, ac miſeris meditantem infanda colonis.
Hic equiti obtritam ſpicæ viridantis ariſtam,
Et late agricolis vaſtata mapalia cæſis.
Illic undantes involvere mœnia flammæ,
Et fumo immiſtam glomerare ſub aſtra favillam.
Quoque magis moveare, inſcripta nocentibus armis,
Ac mentita habitum fera Relligionis Enyo,
Supplicis ora ferens & opem auxiliumque rogantis,
Pone Ducem comitari, & inermem obtendere olivam;
Tum niveo æratum velari pectus amictu.
Vltor adeſt inopinus, & excutit arma prementi
Avertitq; dolos. quem circum Eſthoſque Gothoſque
Lappioneſque, æterno obſeſſam frigore pubem,
Terribiles habitu formas, latoſque Triones,
Et crudam patriis excitam ſedibus Arcton
Conſpiceres, Scythiciſq; Aquilonem effundier antris.
Gens vitæ impatiens, & obire facillima letum.
Quo laus cunque vocet: cui multus fronte minaci,
Multus in exerto ſpirabat pectore Mavors.
Mente alacres, mente intrepidi per ſtrata feruntur
Agmine,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Agmina, per ſpiſſos jaculorum examina nimbos.
Nec procul Auſtriacos averſo fervere paſſu,
Tergaque nudantes conſternatoſque videres.
Horror in ore viris. ſibi prævia Parca rigentum
Funereos oculorum orbes torpore gelarat.
Frons fati jam plena ſui, nec imagine lætâ
Damnantes confeſſa Deos. decreſcere ſenſim
Hinc magis atque magis tenuatum cladibus agmen.
Arma valent meliora. At te, Germanice vindex,
Res tantas operumque inter pulcherrima raptum,
Vixque orbi exhibitum, vix ſeptem luſtra trahentem
Subducit Fortuna tuis ingrata triumphis.
Auctor abeſt; nullique datum conquirere famam
Mortis laude tuæ, ſolus ſibi vindicat æther
Invidiam hanc, & prona neci Diſque æmula virtus.
Neu tam ſacrilego manus una ſuperbiat auſu,
Vulneris innumeri prodebat ſigna cadaver.
At victrix anima, & ſedem averſata caducam
Corporis, exuviaſque inimicâ in ſtrage natantes,
Jamque aſſerta ſibi, nulloque coërcita vinclo,
Quadrijugis cognata ſubit candentibus aſtra
Jure triumphali, ac properos citat aëre curſus:
Dumque citat, majorque oculis majorque videri,
Et rutilo inſolitum diffundere vertice lumen.
Ceu poſt Thrëicii præſepia verſa tyranni,
Lernamque Cretenque, & ahenisſonum Stymphalon,
Luſtraque vindicibus Nemeæ pacata ſagittis,
Poſt cæſas ubicunque feras, ubicunque fugatas,
Sprevit Echidnæum lutali virus in Oetâ
Filius Alcmenæ Tirynthidos, eque receſſu
Corporeo ſuus emicuit, patrioque renidens.

Mon-

Monſtrorum domitricem animam permiſit O-
lympo.
Hactenus arma Patris. poſt ordine prima ſecundo
Filia ſexum animis atque annos laude ſuperſtat.
Filia, conatus virtutum immenſus, & in qua
Exhibuere Dei quantum ſibi poſſe liceret.
Illam inter lituos & caſtra rigentia ferro
Naſcentem aſpicias, arridentemque tropæis,
Et ſpolia audaci tractantem hoſtilia dextrâ:
Jamque in laurigeris ſpirantem ultricia cunis,
Ac longum Auſtriacis lugenda penatibus arma,
Inferiaſque Patri. mox autem, ubi firmior ætas,
Mnemoſyne docilem præceptorumque capacem
Inſtruit, exemplisque animum ſtimulantibus al-
tum
Et patriæ multa virtutis imagine tollit.
Neu nihil è tantis ſibi dotibus arroget auctor
Staminis, en ſublimem animam gravidamque
triumphis
Pacis ad innocuos paulatim avertit amores,
Seque adeo totam miranti inſpirat alumnæ,
Et mediâ Pietate armorum temperat uſum.
Illa autem moreſque Deæ geniumque monentis
Mente avidâ imbibere; ac ſe fingere numine di-
gnam.
Ambabus par frontis honos. quotieſque vel a-
gmen
Præcipitant hoſtile fugâ, vel mœnia ſternunt,
Ancipiti ludant animos ambage tuentes,
Reginam auratæ ni prodant tegmina peltæ,
Ægide obumbretur Phorcynide pectora Pallas.
Bellorum interea, nova res, inopinaque viſu;
Dum ſtimuli irarum ac leti contemptus utrimque
Sævit, & in palmam concurritur impete toto,
Peſque pedi manibuſq; manus, oſque ore premun-
tur,   Cæſa-

Cæſarianam aciem ſubducere terga phalangi
Vandalicæ conſueta, ac projicere arma notares:
Mox pacem lacrymis, pacem petere indice dextra,
Confeſſoque genu. nec non Regina ſubactis
Annuit, & turbam venia dignatur inermem.
Tum ſpolia extemplo pacali obnubere olivâ,
Bellonæque inferre rogis monumenta nefandæ
Congeſtis abolenda parat. Pax ubere demum
Fœta ſinu permulcet humum, cornuque benigno
Triſtibus affulget populis; jamque exule ferro
Sæcla virent paſſim melius ſortita metallum,
Et facies rerum Saturnia reſpicit orbem.
Mons erat, apricis quem frondibus innuba laurus
Myrteaque innexis operibat ſilva corymbis,
Contiguum gemino diſtentus in aëra dorſo.
Inter utrumque jugum pubentibus area campis
Ridet, & arboreæ vernum decus explicat umbræ,
Occiduamque refert comitata crepuſcula lucem.
Puniceis alterna roſis candentia cernas
Lilia, Narciſſumque & Apollineos Hyacinthos,
Et ventis debentem inimicis nomen Adonin.
Præterea innumeras, quas ingenioſa laborum
Diſtinxit variis Natura coloribus, herbas.
Ambroſium Zephyrus foliorum miſcet odorem,
Prataque fertilibus fragrantia ventilat auris.
Fons ſalit in medio, pulcherrimus ille, nivemque
Perſpicuis imitatus aquis, tenuique ſuſurro
Prodit oberrantes latebroſa per avia flexus.
Mille nemus geniale petunt hinc inde volucres,
Mille canor volucrum torrentibus aſſonat undis.
Divę habitant, numeroq; novem;decor omnibus unus
Inceſſuque habituque, atque omnibus una juventus.
Pars incompoſitis perſultat rura chorêis,

Pars

Pars ebori teſtudineo nunc carmina mandat,
Nunc canit, aut alio ſua decipit otia ludo.
Hic requies Reginæ: hæc luſtra foventia laſſum
Pectus, & à vaſta curarum mole remiſſum.
At quoties (nam ſæpe ſolet) ſubit hoſpita tempe,
Mollem aſſurgentes occurſanteſque per herbam
Intueare Deas. nec juris in avia tantum
Frater habet, Clariique ſoror Latonia fratris.
Tum, ſive illa canat, ſive audiat illa canentes,
(Pondus id arbitrio eſt) huc flectere lumina cunctæ,
Et nuſquam attonitis non prona ſilentia ſylvis.
Spirat opus, vivaque animantur imagine telæ.
Talia luſtrantes (nec enim ſinat omnia tempus
Percenſeri oculis) alio rapit obvia pubes.
Legati extremo gratatum ex orbe frequentes
Accurrêre. juvat moreſque habitumque ſonumque
Rimari, & quid quiſque ferat, quibus adſit ab oris.
Pars quorum aſſiduis attriti Teutones armis
Gens olim invicta & fidei præclara probatæ,
Impatienſque ſui ac rerum ſtudioſa novarum,
Pronaque mutandos variari Gallia ritus;
Certa eadem indomito Lethen avertere niſu,
Hoſtili ſeu pulchram animus rapere agmine laurum,
Seu terſæ magis eloquio ſe tollere chartæ,
Et latebram penetrare audaci Aganippida plectro;
Cimbrique Moſchique, ac ſanguine paſtus equino
Sarmata, & Heſperio Tarteſſius accola Bæti;
Atque alii innumeri, quos ubere miſit abundans
Terrarum Europe, & multa fæcunda virûm vi.
Agmi-

Agmine mox facto proceres occurrere contra
Magnanimique duces, quibus ora virilia pulchris
Belli inſcripta notis, & adhuc ſordentia palmæ
Pulvere Teutonicæ, deſudatiſque tropæis.
Cætera nobilitas poſt imminet, imminet agmen
Virgineum, formaque nurus radiante decoræ.
Addiderat formæ ſe conciliator amorum
Cultus, & innumerâ rapiebat jaſpide viſus;
Tum radios hebetabat onyx Sardoa diurnos.
Ecce polo delapſa Venus, Venus ecce per altas
Luxuriat laſciva nives, umbræque comantes
Idaliæ ſaltus; vernique Amathunta teporis,
Et Paphios Cnidioſque lares Cypronque paternam
Nimbiferis gelidæ mutavit rupibus Arcti.
Ah tibi ne frigus noceat, Cytherea, malignum;
Ne qua tibi, Cytherea, facem necet aura videto!
Scilicet inſolitæ Boreales ferre pruinas,
Et pede canentis tranſmittere terga profundi
Marmoreo ſolidata gelu. ſed plurima merces,
Quicquid in exilio duri patiare, ſequetur.
En pretium non vile viæ. victoria, qualem
Prælia nulla ferant, magnique operoſa tropæi,
Nec tanto ſudore tibi quam fleveris emtam,
Mite levamen erit. de tot præſtantibus unam,
Formarum quas Arctos alit certamine dives,
Selige virginibus, cui vincla jugalia nectas;
Aut omnes, ſi forte libet, Dea, ſelige formas.
Huic uni nil juris habe. vetat ipſa, negatque
Numinis eſſe tui, Tritonidos æmula magnæ,
Æmula non nuptæ Tritonidos, æmula Phœbes,
Atque uni viduas regno dare ſedula noctes
Sollicitumque torum. nec cura frequentior ulla eſt,
Quam ſibi commiſſam populi ſpectare ſalutem.

Huic

Huic proli ſtudet illa: juvat ſic eſſe parentem,
Et generi humano maternum impendere pectus.
Sed quid ego incaſſum, quid inanem carminis pompam
Proſequor, Aonio cum tam fœcunda ſuperſit
Materies plectro? Tu pompæ totius inſtar,
Sceptrorum fatale decus. Tu ſola moraris
Attonitas mentes, & in hæc ſpectacula fixas.
Tu memoranda mihi. trahor ultro, & in æquor apertum
Prolicit obluctantem ingeſta ſine ordine virtus.
Nam quid tam facile eſt, quam commendare merentes?
At tibi, cui totum ſe prodigus obtulit æther,
Nil Muſæ queat eſſe ſatis: non ſi ipſe Cithæron
Incubet his humeris, hoc pectore Caſtalis undet.
Indolis an diæ teneris documenta ſub annis
Exceſſura fidem, nullique imitanda ſenectæ;
Fortunam an famulantem, & prævenientia ſemper
Votum fata canam? an juſſos properare triumphos
Vix genitæ, cunaſque prementi atque ubera matris?
Hæc olim. nunc major honos, nunc Pace renatâ
Te Tritoniacæ prævelat termes olivæ.
Tot cives ſervaſſe parum eſt. clementia maior
Hoſtibus invitis & lucem ferre coactis
Demtus amor leti, ac pereundi excuſſa voluptas.
Civibus hos præferre ſuis clementia major.
Ne male tentatis toties ſe crederet armis
Exorandus erat, deſperatave ſalute
Cæſar inexplendum ſtimularet ad ultima Martem.
Hic, Auguſta, labor longe magis arduus ipſo
Palma-

Palmarum ſudore tibi. quin ſpreta ſubactis
Paxque inviſa palam longâ aſſuetudine cladum.
Suſtinuit dubitare diu, quanquam obvia ſemper,
Annueretne piis fati indulgentia votis.
Tam diro adflarat damnatas ſidere partes
Ne ſuperaretur ſuperari audacia præceps.
Extorſiſti animis pugnacibus otia ferri,
Et mores, Auguſta, tuos. victricia quantum
Arma negare ſibi eſt, & faſtidire triumphos!
Felix ſtrage ſuâ Germania, vulnere felix,
Cui tam clementi ſuccumbere contigit haſtâ,
Tam placidâ cecidiſſe manu! quæ præmia palmæ,
Libertas ubi pœna datur, cladeſque ſaluti eſt?
Nulla uſquam tam Marte ferox, tam bellica tellus,
Militis enſe tui cui deſint vota domari.
Non ævo quodcunque ducum memorabile priſco,
Non Genitor, ſi vivat adhuc, tuus ipſe recuſet:
Quem, ne nil operum Gnatæ supereſſet agendum,
Credibile eſt voluiſſe mori, tituliſque ſuperbam
Præcipitaſſe colum, ſeque avulſiſſe tropæis.
Illum altis, Auguſta, animis, illum indole totâ
Reddis: in hac ſuperat redivivus imagine nobis.
Iſte vigor, vigor iſte, genas qui flammeus ambit,
Lumine qui rapidi ſe fulguris exigit inſtar,
Quamlibet ignaro te prodat & indicet orbi,
Indicet iſte Patrem. ſi diſſimulare labores
Natales, Auguſta, tuos; vigor iſte loquatur.
Moliris quodcunque, decet. ſucceſſus agenti
Nuſquam optatus abeſt, ſtudioque ſupervenit omni.
Seu frendentis equi ſternaci credita tergo
Tolleris, & juſſos nunc qui glomeretur in orbes,
Nunc campi effuſâ præpes terat æquor habenâ,

San-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Sanguineique armata refers ſimulacra duelli,
Miratur veteranus eques, vincique fatetur.
Non ſic, Edono Hippolyte cum fulminat Hæmo
Lata ſecurigeram formidat Amazona Thrace.
Te ſibi malit onus Neptuno natus Arion,
Oenea quam magnum aut Talaonium Adraſtum:
Te Lacedæmonio pro Caſtore Cyllarus optet,
Et Lariſſæo mutarit Xanthus Achille.
Aliger hoc placidos ſub pondere præbeat armos
Pegaſus, excuſſo Lyciæ domitore Chimæræ,
Quem dudum, Regina, tuus tibi frænat Apollo.
Sive agiles ductare ſubit per prata choréas
Impetus, & raro mulcere negotia ludo,
Jam Laërtiades minus admirabitur exul
Progeniem Alcinoi Phæacida: malit & Arcton,
Quam Corcyræos ridentia poma per hortos:
Et tua Nauſicaæ magis hoſpita littore tellus.
Debita ferre libet rapido ſeu præmia curſu,
Nec libaturâ ſegetem contendere plantâ,
Non tibi, mille licet pennis agitatus Amorum
Vicerit Hippomenes volucrem Schœneïda, certet.
Seu gravidam telis iuvenilia terga pharêtram
Venatricis habent, & fallere neſcia dextram
Fulmineas librata feras prævertit arundo:
Haud aliter (niſi ſi qua Deas conferre Deabus
Invidia eſt) Dictynna ſui per devia Cynthi
Taygetive iugis aut Mænalii Erymanthi
Nil erraturo prædam ſuper imminet arcu.
At maior tibi cura nemus prælataque menti
Theſpiacum, & paucis peragratæ regibus umbræ.
Hic nocturna quies: hic cælibis otia lecti
Poſthabitum curis invitatura ſoporem.
Mæonidæ quod Muſa patris, laus prima ſororum,

Vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Vel pandi Aſcræus moderator cantat aratri,
Quodque Syracoſius blandâ dat arundine paſtor,
Sceptrorum gravitate trium quandoque relictâ
Volvere fert animus poſito fomenta labori;
Pindaricum aut tonitru, aut Venuſini fulmina plectri,
Aut lymphæ quicunque adflantur Hyantidos hauſtu,
Præcipue lateri vix divellendus adhæret
Auguſto, creberque comes, quem Mincius orbi
Contulit Auſonio Graiæ nihil invidus undæ;
Tuque, anima Aonidum, ingenio Dîs proximus ipſis,
Corpora cui variant transformia mille figuræ,
Peligni Sulmonis honor, quem gurgite toto
Enthea, quem toto poſſedit Apolline, Phocis.
Sic legum innuptam genitricem Heliconia tempe
Quondam adamaſſe Themin fidei dubitanda vetuſtas
Prodidit, innocuum non averſantibus orbem,
Cedere Dîs terrâ nec degenerante coactis.
Hos ſibi ſeceſſus, atque hæc arbuſta dicarat;
Fataque ſortilegis hinc certius edita Delphis.
Cingite gentiles victricia tempora lauri,
Sed duplici merito nunc cingite; Cynthius ipſe,
Ipſa ſuo plectat quas Piëris aurea Pindo.
Nec Sophiæ neglectus amor: quæ regula morum
Certa tibi, vitâque & in omnibus emicat actis.
Scis quid Socraticæ ſapientia poſthuma mentis
Dius Ariſtocles, quid Carneadêa recludat
Porticus, & Samiæ facunda ſilentia turbæ;
Quid rigidi fato mens illabefacta Cleanthæ,
Vel culti tutela ſenex Gargettius horti.

Præ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Præceptis exempla magis ſeu lecta probantur,
Temporis eſt animus cani ſcrutator, & omnis
Cui nihil hiſtoriæ, veteris nihil abditur ævi.
O quoties parcamque cibi parcamque ſoporis
Ac penitus fixo verſantem has pectore curas
Phoſphorus, atque alio mox idem nomine Veſper,
Conſpicit exoriens preſſâ ſtupefactus habenâ!
Totâ adeo tibi mente & in oſſibus æſtuat imis
Non ſatianda ſitis, ſuperanſque alimenta, ſciendi;
Quæque opibus regni vel gaudeat omnibus emtum,
Si quid adhuc pectus latuit cœleſte, doceri.
Conſiliis quod robur ineſt, prudentia qualis!
Quanta gravi vis judicio, felixque facultas?
Vt nihil huic clauſum, nil non penetrabile rerum,
Cuncta abſtruſa patent? utque in caligine denſâ
Pectoris humani circumfuſiſque tenebris
Gnara tenere viam, & veri indagare receſſum!
Vtque oculos ſemel olim aut fidam admiſſa per aurem
Senſibus indomitis animoque tenaciter hærent,
Nullius immemori, niſi ſi qua iniuria læſit!
Quæ pietas, & quanta Deûm reverentia menti,
Quoque loco Genitrix! queis non ſtudiiſq; merentem
Obſequiiſque foves? creberrima pectore Mater,
Mater in ore tibi; Mater tibi prima voluptas.
Poſt Superos nihil eſt, quod ſic venerere colaſve,
Cuique ſuæ titulum magis imputet illa ſalutis,
Quam, Regina, tibi. miſero nec certius olim
Auxilium genitori, ubi Doricus Ilion ignis
Lamberet, Æneas; & in Hectore Troja periſſet.
Quis nitor eloquio! quid tam rigidumque ferumque

Tamque inconcuſſum te non flectente dometur?
Ipſe tibi (licet erubeas renuaſque, fatendum eſt)
Cui nihil invictum, nihil obſtitit hactenus uni,
Mars det terga tuus; validiſque potentius armis
Fulmen adorarit ſubmiſſus in ore diſerto.
Nunc Amphionio Cadmeïa carmine Dirce,
Nunc juſſæ properare ad plectra vocantia cautes
Se licet attollant: quique horrida ſæcla ferarum
Sylvaſque ſcopuloſque Oeagrius impulit Orpheus,
Cum bis in ereptâ defixus conjuge mentem
Iſmara flexanimo mulceret inhoſpita queſtu.
Inventura fidem es jam, prodigioſa Vetuſtas;
Nil tibi jam de te non credimus. inſidet ori
Mille Charis comitata Iocis, mille aurea Peitho,
Nativuſque lepor, nec præmeditata venuſtas,
Et ſale condîti largo ſermonis acumen,
Illapſurum animis vel nectare gratius omni.
Huc concurrentes tot in uno pectore linguas
Adjice, tot populos, tot diſſona vocibus ora.
Non ſic Carpathius ſe vertat in omnia Proteus,
Aut Thetis Hæmonii thalamum ſubitura mariti.
Faſtus abeſt; mens læta nihil regale minatur
Imperiive ſui placidiſque potentia verbis
Exulat, & comi frons majeſtate renidet.
Scilicet in tanto Fortunæ culmine, quanto
Paucis ſtare datum, coacervatoſque favores
Inter adulantis pronique per ardua fati,
Privatos crebro gaudentem aſſumere vultus,
Et quoſvis affantem ultro, nullique negantem
Intrepidos aditus & aperta palatia turbæ,
Quis ſatis extollat? precibus quis mitia frangi
Pectora, quantumvis non indulgenda petantur?
Quænam ſupplicibus præſentior ara juvandis,
Aut tam promta manus? quod numen amicius æquo?

His oculis, his (inquam) oculis, Auguſta, notavi,
Cum gemitus miſerorum & ſingultantia verba
Lumine non ferres ſicco, lacrymæque ſubortæ
(Luctarere licet te diſſimulare) paterent.
Tum quod habent liquidum, quod non dubitabile ſanctæ
Indolis indicium, facilem veniæque paratum
Delictis offerre animum, noxamque profeſſos
Excuſare ſibi, nec facti onerare pudorem.
Adde, quod his præſtat, quæ Dîs contermina virtus,
Ignoſcentem aliis ſibi nil ignoſcere lapſæ,
Et maculâ procul eſſe omni, populoque regendo
Fæce illibatam terrenâ advertere mentem.
Virtuti jam quantus honor! quæ munera recto!
Quanta incorruptos circumſtant præmia mores!
Pauperies Helicone procul vetus accola ceſſit,
Quæque Bonam Mentem nunc non comitatur Egeſtas.
Vt cultis favet ingeniis! quam lance benignâ
Vel minimas in quoque ſagax expendere dotes!
Iudex dura ſui nihil oſtentare, nec ullas
Illecebras quanquam meritarum admittere laudum,
Et titulos rebus ſuperare modeſtia gaudet.
Salve hominum, ſalve aſſertrix memoranda Deorum,
Par priſcæ decus Aſtrææ, rerum optima Virgo;
Quam vitiis invictam hoſtem, virtutis aſylum
Oppreſſæ ſontique fugam tellure minantis,
Res tulit humanas miſerari providus æther.
Hinc pro te aſſiduis onerari Numina votis,
Totque preces auditæ & thura crepantia templis.
Stellifer hinc, quacunque patet, decora intonat axis

Sceptri

Sceptri æterna tui, & reverentia certat amori.
Hinc famâ maiorem animam, ac miracula morum
Creber adoratum cupido ruit advena mundo.
Quaque relegandi vix pœna ſeverior olim,
Gaudet Hyperboreis habitare penatibus exul,
Injuſſamque fugam Geticas molitur ad arces,
Si qua ſibi laudis non vanæ conſcia virtus
Ferre negat viles eluctatura receſſus,
Ac tenebris emergere amat, lucemque mereri.
Hinc aulâ prodire frequens lictore remoto,
Hinc dare te turbæ mediam ſecura per urbem,
Nec procul urbe minus: nulloque ſatellite, nullo
Milite cincta latus, valido ſed amore tuorum
Præſidioque tui. facit hæc cuſtodia tutam:
Hic vigil eſt, Auguſta, tuus; noctesque dieſque
Excubat ille tibi: munimine niteris iſto.
Quod magis optandũ tot fracto cladibus orbi,
Aut quod amabilius, quod dignius æthere donum,
Quam pia, quam clemens, Superiſque ſimillima Princeps?
Obvia cui ſemper laudatis præmia factis
Ingerit æternæ ſtimulatrix dextera Famæ,
Et quamvis avidam prævertens muneribus ſpem.
Cui necis humanæ cupido nihil addere Marti
Vnica avaritia eſt, effundendoque cruori
Parcere, nec Stygiam naulo cumulare carinam.
Cui magnos ratione animos frenare magiſtrâ
Regnandi auſpicium, ac primas ſibi ponere leges;
Nec fatis dare vela ſuis, cautamque vocanti
Fortunæ obſtruere, ac Superis hortantibus, aurem.
Denique tot meritis quam ſpectatiſſima virtus
Supra homines, ſupra invidiam laudemque, levavit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Dii, quibus imperia, & regum ſubnixa poteſtas,
Si lacero conſultum orbi, ſi gentibus itis,
Auguſtum ſervate caput. quid enim amplius optent
Publica vota boni, vel quid magis utile rebus?
Annuite; &, tanto dignati munere terras,
Indulgete diu; patriiſque quod abſtulit annis
Sæva colus Parcarum & inexorabile penſum,
Gnata ſibi annumeret. non invidioſa precamur,
Non indigna peti: meritis niſi præmia deſunt,
Et cladum mundo pereunti extrema paratis.
Sint rata vota; piis, Dii, ſint ſua pondera votis.
Tu vero, Æolios inter crudiſſime fratres,
Tólle caput, Borea: nec humum torpentibus alis
Rade, nec immites circumflent ora procellæ,
Cana nec impexâ ſolidetur ſtiria barbâ.
Sed roſeo vultu, ſed luxuriante juventâ
Conſpicuus, viridique comam redimitus ariſtâ
Fertilibus convexa fove vernantia flabris,
Et Geticis infer Nabathæum frugibus annum.
Pone feros habitus, ac mitius indue numen.
Qualis Erechtheâ cum virgine captus amator
Horrida frangebas miti Pangæa volatu,
Et croceo ſteriles mutabas flore pruinas.
Plus aliquid pulchrâ nunc diligis Orithyiâ,
Palladias patriam quamvis ea jactat Athenas,
Piræoſque ſinus, & opimum mellis Hymetton.
Terra poteſt, quod ames, quæ non dare? ſed quod adorent
Sæcula, perpetuis quod plauſibus evehat ætas
Quælibet, ac naſci ſtupeat potuiſſe negetque,
Frigoribus populare tuis. molimina laudum
Abſolvit Natura tibi: tibi contulit uni,
Tot populis quantum ante nihil. quid Roma, quid Hellas,

utta-

Vtraque præſtantes virtutibus, utraque claræ,
Jungantur licet, atque uno cumulentur acervo,
His meritis æquale dabunt, his dotibus addent?
Ecquis, ïo Borea, te laude beatior omni?
Quis fratrum certare tibi temerarius auſit?
Non anima uda Noti, liquidæve Favonius auræ
Prodigus, aut qui cinnameum Dîs nutrit hono-
rem
Eurus, odoratæ cui ſupplicat India meſſis,
Thurilegæque Arabum gentes, ac diſcolor Eos:
Quem ſibi præ reliquis comitem Pallantias ambit
Hippodatæ natis, & amico fœdere junxit.
Fortunate Aquilo, te poſt tot ſæcula Marti
Sacra, tot afflatas armorum fulmine brumas,
Puniceoque nivem liquefactam ſanguinis imbre,
Mitigat en melior Pallas Dea. projice ferrum,
Paxque tibi præſtet non emtos cæde triumphos.
Quique olim Latiaſque acies Graiaſque ſubactor
Indomitis fregiſti armis, peſſùmque dediſti,
Ingenii ſuperanda tibi gens utraque cultu,
Quod ſupereſt ad palmam, & inermi vince duello.
En quod agas, dum bella ſilent. regnante Minervâ
Deſperare nefas, brutæque ſilentia mentis
Crimen, & admitti flagrantem excludere Famam.
Mitibus incumbendum & eundum ad ſidera char-
tis.
Certior hinc veniet tibi gloria: quamque peren-
nem
Talibus auſpiciis, tutamque à tempore, præſto.
Quo feror, & rabidis do vela tumentia ventis?
Nullius apparent terræ iuga. portubus orbum
Æquor aro, vaſtæque ratis luctata procellæ
Quam ſubeat non ſpectat humum. latera undi-
que gurges
Aſſultans titulorum immani oppugnat acervo.

Seraque ſpes reditus, nec iter decurrere probro eſt,
Et temere ablatæ jam vota ſuperflua terræ.
Quis mihi ſuccurrat, niſi tu, quam plurima virtus,
Plurima conſpicuam clementia reddidit orbi,
Rerum, Auguſta, Salus? tu poſt tot vivere iuſſas,
Quas modo damnarat Lacheſis Mavortia, gentes,
Hoc reliquis, precor, adde caput. da figere littus.
Eripe tot laudum minitantibus, eripe, ſaxis.
Haud exploratos incautam traxit in æſtus
Multus amor mentem, & nimiâ pietate fefellit.
Da veniam, tantis nil par nil dotibus æquum
Aut dici potuiſſe, aut non potuiſſe ſileri.
Sic exorandos, meritis quos ipſa piaſti,
Plurima concilient Superos tibi thura per orbem,
Nullaque non pro te ſe gaudeat ara rogatam.
Te tua Pax, tu Pace tuâ diuturna fruaris,
Perpetuumque velint Dii terris numen utrumque.
Sin (quod fata vetent, & abominor) arma reſumes,
Marſque iterum tentandus erit, ferroque vacandum;
Militet invictis, ſeque inferat ardua, caſtris,
Et Dominæ aſſuetas iteret Victoria palmas.
Sed meliora Dei. nec ſi Fortuna malignam
(Vt levis eſt) rebuſque tuis ſe præſtet iniquam,
Quo noceat, quove obſit, habet. tot tolle triumphos,
Tolle arceſque, & opes, & aviti inſignia ſceptri,
Plus ſceptri eſt in mente tuâ tibi, mente triumphi.
Hic regnum, quod nulla dies concuſſerit ævi,
Æternumque tenes & inexpugnabile fatis.

AD

AD REGINAM

Cum Poëmatia illi mea mitterem.

SIdus inocciduum ſeptem, Regina, Trionum,
Faxque Lycaoniæ clarior igne facis,
Fulmineo nec Patre minor, quem bella tonantem
Mars per Sarmaticas horruit ipſe nives;
Innocuæ cape Pacis opus; te vindice tandem
Quæ male deſertam Diva reviſit humum.
Hæc tibi ſe debet, de totque clientibus una eſt:
Hæc de tot Superis muneris una tui.
Eſt aliquid, longis ſatiari poſſe triumphis,
Victricique modum ponere velle tubæ.
Quid quod Apollineas mitiſſima reſpicis artes,
Temporis exemplum non imitata tui?
Quid quod & ipſa canis: nec te latuere probantem
In Clarios veterum plectra ſonora modos?
Regia res, res digna tuo, Regina, favore
Carmen & Aonio pollice tacta chelys.
Quo minus eſt mirum, mea ſi Polyhymnia pallet;
Si timet Auguſtas lenta ſubire manus.
Hæreat ut meriti ſibi conſcia nullius ecce:
Vt lare privato poſſe latere probet.
Cunctantem tua iuſſa trahunt: properare neceſſe eſt.
Ruſtica ſit, juris ſi velit eſſe ſui.
Luſtret Hyperboreas igitur non ſponte pruinas,
Quæ nihil antiqui jam loca moris habent.
His hoſpes modo Naſo meus lætetur in oris,
Et Geticam Latio præferat exul humum.
Quicquid id eſt, (nam velle tibi, Regina, probari
Ambitioſa nimis vanaque vota forent)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Anne ſit invidiæ dubito mea Muſa ferendæ,
Auſa quod ante ſacros procubuiſſe pedes.
Erige, namque potes, Divûm genus, erige lapſam,
Teque magis dignum fac meditetur opus.
Sat mihi, ſi veniam temeraria cœpta merentur:
Plura verecundo non decet ore peti.

GRATIARUM ACTIO

Pro poëmatiis bene exceptis.

REgina victrix, germen acre Bellonæ;
Arctoa Pallas, non inutili telâ
Armata dextram, ſed duellico ferro,
Et quod tremiſcat hoſtis, hoſtis expertum
Supplex adoret, Mater alma caſtrorum,
Cui Mars vocanti, cui triumphus eſt præſto;
Quid eſt, quod aures rumor accidit noſtras,
Haud negligenter lectitaſſe te luſus,
Effrenis olim proximuſque non ſano,
Nec ſat modeſtæ quos calor juventutis
Luci dicarat? Tene, Martium fulmen,
Ten', Reſtitutrix elegantiæ antiquæ,
Muſarum aſylum, uena dia Permeſſi,
Legiſſe luſus? ten' probaſſe jam lectos?
Quid tam benignâ, quid precemur auguſtâ
Dii, mente dignum? ſic facillimi mores,
Sic temperata comitate majeſtas
Longum ſuperſint, ſæculoque plus uno
Credantur orbi. Dii, fruamur hoc voto.
Servate terris pignus iſtud invictum,
Cui Marte creta non Amazonum ductrix
Semiramiſque, ſed pudica, certarint:
Non fœminarum quicquid hactenus clarum.
Annis Parentem laudibuſque, Dii, vincat:

Poſt

Poſt tot triumphos pace vincat æternâ,
Et quæ triumphis una plurimis præſtet:
Germanicamque mutet ocyus laurum
Ramis olivæ lætioribus lauro:
(Hoc flagitare, velle ſcimus hoc ipſam)
Suâque comta fronde Pallas exultet.

IN DIANAM SALTANTEM.

QValis Partheniam Phœbi germana per umbram
Virgineos ducit, non ſine fratre, choros;
Crure quidem ſucincta tenus, nudata papillam,
Sparſaque ludentes per caput omne comas:
Sic quoque caſta tamen. ficto laſcivia paſſu,
Et morum gravitas cedere iuſſa, decent.
Alitibus nihil illa, feris nihil illa timetur.
Pone iacent nervi, pone pharêtra iacet.
Talis Hyperborei domitrix primæva Bootæ,
Æmula Mænaliæ, nec minor ipſa, Deæ,
Attonitos dubiâ fruſtratur imagine viſus,
Perque puellares emicat una choros.
Cernis, ut exultent Satyri procul hirta juventus,
Inque Deam proni, ſi via detur, eant?
Spicula iamque manu cupidâ molitus in illam
Et tremat, & furtim figere tentet, Amor?
Tela quid, ah male ſane puer, temeraria perdas?
Deſine: vulneribus non patet illa tuis.
Pectora non hæc ſunt tibi pervia. ſiſte, Cupido
Irrite, ſacrilegam ſiſte, proterve, manum.
Gnata Jovis vinci, quamvis invita, fatetur;
Seque velit magno ſic placuiſſe ſibi.
Cynthia, da veniam; palmæ tibi laude carendum.
Si dubitas, fratrem conſule, Diva, tuum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

At tu, per populos quam laudibus æqua paternis
Fama triumphali vectat opima rotâ;
Quam leve, tot bello gentes, Auguſta, ſubactæ;
Vincere ſi Superos jam tibi ludus erit!

MAGNÆ MVSARVM NVTRICI.

HActenus Aonidum gratis vaga caſtra ſecutus,
Non ego pars inopi, Phœbe, pudenda choro.
Da veniam profugo, niſi das alimenta, poëtæ.
Juris, ut eſuriam, non vacat eſſe tui.
Vin' carpantur opes ab avis mihi, Phœbe, relictæ?
Hac quaſi non malim vivere lege meus.
Quam bene, nos ſani quod plebs negat eſſe cerê-bri,
Qui paupertatis ſpe tua turba ſumus!
Vt Clio ieiuna meos depaſcat agellos?
Tam fatuus non ſum, Phœbe. quid ergo? vale.
Quo mihi damnoſos, quo plectra famelica, cantus?
Hæc ego: turbatâ mox lyra fracta manu.
Ille quidem erubuit, ſe pollicituſque daturum eſt:
Sed nihil in loculis, quo revocarer, erat.
Invicti Regina Getæ ſubriſit, &, Hoſpes,
Sit tibi cura lyræ, cætera crede mihi,
Dixerat: adiecit dictis ſua dona, ratamque
Spe citius trepidâ iuſſit adeſſe fidem.
Sit pudor ingratis obtundere fata querelis.
Stat modo damnatam rurſus amare chelyn.
Quæ merito certare valent præconia tanto,
Temporibus Princeps unica fama tuis?
Aurea reſtituis quæ Pindo ſæcula; per quam
Vatibus obſtructas non habet aula fores.

Conti-

Continuent, Auguſta, tuam tibi Numina men-
tem,
Quo pia nil maius poſcere vota queant.

DEDICATIO CLAVDIANI.

AVguſta, laudis omnis unicum exemplum,
Virtutis ara, lex ſacrata regnantum,
Os aureum, os Hymettio favo plenum,
Scientiarum vita, terminus pulchri;
En limen ardet obſidere Phœbêum,
Semperque apertos Delio choro poſtes
Audax Poëta, non Quiritium è turba
Cantor profanus, fæxue Romulæ plebis:
Sed cui moventi plectra Honorius ſacram
Indulſit aurem; cui Senatus applauſit
Rerum ille Victor, rector ille terrarum,
Stilichoque veſtras lumen orbis Arctoi.
Ad te citatos ecce promovet greſſus,
Aulæque reddi, quam reliquerat, geſtit;
Noſtri laboris non inutili curâ
Tandem expolitus, plurimiſque iam liber,
Queis inquinatus ante ſqualluit, nævis:
Muſarum ocellus, ſummus artifex fandi,
Salubribuſque plenus ora præceptis:
Quo Nili alumna nil venuſtius iactat
Lagêa tellus civitaſque Alexandri.
Sive arma verbis atque adoreas magni
Herois æquat, inque laude virtutis
Pulchræ occupatus tollit indolem Auguſti
Infantis altam, callideque ſic format
Fingitque, qualem par ſit eſſe, laudando.
Sive occupatos à ſpadonibus faſces
Servis tuetur; ſeu vocantur ad partes
Rufinus atrox menſque dira Gildonis.

Ple-

Plectri ſonorus, quemque ſæculo dignum
Cenſere poſſis barbaro minus naſci;
Primis ſecundum nempe vix poëtarum,
Si floruiſſet re vigente Romanâ.
At Tu ſerenâ fronte, fronte privata,
Imperviâque mente regio faſtu,
(Qua ſupplices dignaris ac adorantes,
Meque inter illos) munus excipe oblatum,
Divina Princeps, ſis benigna, ſis præſens;
Parvumque, magno largiare quod vati,
Superfluumque de negotiis tantis
Sepone tempus, queis tenêre diſtracta.
Seu mole non laſſanda dextra vel totâ
Sceptri prementis oſculis fatigatur,
Omniſque fervet aula perpeti plauſu
Fœtas triumphis gratulantium pugnas;
Regno capacem ſive ſpiritum advertis,
Æquâque libras lance publicum pondus,
Aut lex ferenda eſt, teque vindicem agnoſcit
Salvo imperantis jure tuta libertas.
Nunc mentis ille dius igneæ fervor
Spectante cœlum diſtinetur in curâ:
Nunc tot gerendis una ſufficis rebus.
Jamque auſpicalem Vandalo togam armato
Admittis humeris, & tropæa præſcribis;
Hoſtemque adacto frangis ingenî telo
Facundiæque, mox per arma frangendum.
Ithaci diſerta ſic propago Laërtæ
Suadere prudens, conſilîque felicis
Auctor probatus; ſic triſæculi Neſtor
Xanthi fluentis Ilioque fatalem
Movere linguam, patriæque nutanti
Haud defuere uterque in arduis rebus.
Submiſit ultro victor arma Pelides,
Teucrique frater, atque Oïleos proles;

Re-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Regum ipſe rector ceſſit Atreo cretus.
Nec ſic celebrant bella geſta Tydiden,
Dextrâque non inerte ſaucius Mavors,
Quam pacis artes. inde plurimi factus;
Magnoque Tydeus creditus minor gnato.
Hæc laus virorum ſumma, parva pars veſtræ,
Regina, laudis. ſexus hac tuus jactet
Neu ſe palæſtrà. quippe fœminæ gyro
Tot ſæculorum ſi volubili illuſtres,
Heroïdum ſi lecta turba priſcarum
Siſtantur orbi, Tænaroque prorumpant;
Quam magna adæquet Fama dotibus tantis,
Nullam exhibebit. hoc tibi triumphatæ
Gentes fatentur, perduellis agnoſcit,
Admittit hoſtis. Quid gravantur hanc laudem
Aures modeſtæ? quid ſilentium imponis
Non audienti? cur, quod omnibus conſtat,
Cur, quod renatus Sol, quod occidens prodit,
Vni tacendum? juris hîc tui non ſum,
Regina; teſtor. ut renunciem Famæ
Ægre obtinebis. deprecamur hoc primum.
Sin obſequendum eſt, obſequemur inviti.
At non ſilebunt ſaxa: ſaxa quod reſtat,
Pro me loquentur; conſcientia abſolvet:
Regalibus quæ ſola non patet juſſis.
Hæc ſalva nobis, ſceptra nulla, jus nullum,
Vt veritati deſit illa, præſtabunt.

EFFIGIES REGINÆ.

SI modo conſpicuam ſe dia Scientia rerum,
Diaque ſe Virtus, ſiſtit; utramque vides.
Legem Arcto poſuiſſe parum quis credat, & inter
Tot titulos ſceptris vix tribus eſſe locum?
Imperium, Fortuna, tibi licet omne repoſcas;
Quod nullo pereat tempore, maius habet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

IN REGINÆ NATALEM

LVx lætiſſima, Lux ſerena rebus,
Sanctum nil magis, aut magis colendum,
Quâ Sol temperat arbiter dierum,
Et curru vagus exigit citato;
Miti ſtamine cui benigna Clotho
Phryxi vellera tota deſtinavit,
Cui fuſum tereti polivit auro;
Noſtræ tempore ſerior ſenectæ
Longum ſæcula poſteroſque nomen,
Lux, perlabere. ſit redire curæ,
Curæ ſit tibi millies reverti
Illâ ſoſpite, quâ iubente nobis
Vt nos numine, Dii, fovetis æquo!
Sed quam, Dii, nihil hactenus precamur!
Parens Antilochi quot egit annos,
Auroræ Phrygius quot ante coniux,
Cumæam cumulentur ad ſenectam.
Votis hic nihil improbis rogatur.
Quod ſi munera non minora magnis
Auguſtæ meritis dari neceſſe eſt,
(Gratos ut decet obvioſque votis)
Veſtros, Dii, date, quos meretur, annos.

AD PACATRICEM GERMANIÆ.

QVod populis vitam perituris Marte dediſti,
Dira quod afflicto bella fugata ſolo,
Subduxit gladiis quod terga prementibus Iſter,
Nec ſpiſſo tumidas ſanguine mæret aquas;
Humanum, Regina, genus pro munere tanto,
Quo neque ſperandum maius, in ære tuo eſt
Te Natura, Salus te publica prædicat unam:]
Nulla tibi meritos non vovet ara dies.

Sera

Sera fer ætatem, columen memorabile rerum,
Maxima qua Superis ſoſpite cura ſumus.
Sic homines, ſic orbis amet te gratus amantem,
Lausque patrocinii gaudeat eſſe tui.
Invia lætitiæ nuſquam loca. plauſibus urbes,
Plauſibus exultant perſona rura ſuis.
Quod Themis & Pietas patrio lætantur Olympo
Ad prius inviſam cedere rurſus humum;
Arva quod agricolis Cererem latura novantur;
Spumea quod ſolito ſub pede muſta fluunt;
Quod ſenium ſperare iuvat, nec vita dolori eſt;
Luce quod ætheriâ veſcimur, omne tuum.
Dii tibi dent, quantum nobis, Regina, dediſti:
Nam dare quod poſſint nil puto majus habent.

AD REGINAM.

Leo in arena cum aliis feris ter quaterve commiſſus pugnam conſtanter detrectat.

TEutonicæ tibi præda Leo non ultima palmæ,
Bellua Cæſareo nuper alumna lari;
Marmaricis tremor ille jugis, quem cæde ferinâ
Vaſtus inexpletum vix ſatiarat Atlas,
Sanguineâ ſævire negat jam mitis arenâ,
Lentaque in appoſitas non movet ora dapes.
Seu modo fulmineis ſe cornibus ingerat urus
Sive Lycaoniæ non minor ira feræ.
Illum certa premunt ſolitæ faſtidia prædæ,
Numinis afflatum pectora Pace tui.
Quis dirum tam crudus amet te ſoſpite Martem;
Bellua cum mores induat iſta tuos?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD OLUM.

OLe, legit laudatque meam Regina Thaliam,
Non Reginarum de grege vile decus;
Sæcula ſed meritis ſimilem cui nulla tulerunt,
Cui ſimilem meritis ſæcula nulla ferent.
Rarus honos, dentemque tuum qui jure fatiget:
Sed mala nil confert hic ſibi lingua boni.
Ne quid agas fruſtra, noſtin'tibi quid ſit agendum?
Excute me dominâ, ſi vir es, Ole, manu.
Aut hoc te quia velle negas, fac rumpar & ipſe:
Rumpar enim, dederis ſi potiora meis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ALIA QUÆDAM

Sub idem fere tempus ſcripta.

JOHANNI LUDOVICIO BALZACIO.

FAcundiſſime Ludovice, quotquot
Vel ſunt, tempore vel fuere quovis
In turba popularium tuorum;
Cui vernacula Suada perpolite,
Cui fari dedit efficace lingua,
Et vivacibus intonare chartis:
Curſu haud unius audiende ſæcli,
Longumque exequiis ſuperfuture,
Atque à funere mox vidende major;
Cum Famæ alitibus vehère pennis
Rorans nectare, deſpueſque ab alto
Pigræ flumina non bibenda Lethes.
Hæc olim Pyliæ ſeni ſenectæ
Noſtris numina dent benigna votis.
At nunc ut valeas juvat doceri,
Verbo vel juvat unico doceri:
Ne deſiderio tuæ ſalutis
Incaſſum, Ludovice, maceremur.
Scribe ergo ut valeas, venuſte noſter.
Salus ſi tibi reſtituta, lapſam
Quin tu reſtituis mihi ſalutem?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Elegantiſſimi ingenii Viro,

JOANNI FRANCISCO SARACENO,

ut Gallica ſua Poëmata edat.

GRande novem Saracene decus facunde ſororum,
Idalis aſperſit quem ſale Diva ſuo,
Eïa age, prome, tuos in lucem prome lepores,
Totque jocis meritum parce negare diem.
Fama tibi jam ſtravit iter ſpatioſa benignum:
Proſiliat latebris ſplendida Muſa ſuis.
Nequicquam premitur, Saracene. modeſtia ſera eſt,
Tam bene nota aliis, quam male nota ſibi.
Ergo tot fruſtra Veneres largitus Apollo,
Et fovet ingratum ſpreta Thalia caput?
Barbare Medeâ Saracene cruentior ipsâ,
Tolle manum jugulo prolis & arma tuæ.

IN OBITUM

Viri optimi ac ſummi Theologi

FRIDERICI SPANHEMII.

PErmiſere ſibi ſi quid ſuſpiria quondam,
Si dolor in lacrymas prodigus ante fuit;
Fletibus æternis lugubria buſta rigentur:
Exigit hos meritis nobilis umbra ſuis.

Spaa-

Spanhemio moriente levis dolor omnis, Amici;
 Impar materiæ planctus & iſte ſuæ eſt.
Hac animam Virtutis humo Libitina recondit.
 Quot bona tam ſancti funere rapta viri!
Perſona lamentis en omnia, queſtus ubique.
 Nulla vacat gemitu, nulla dolore, domus.
Si tot amicorum lacrymis nil creditur, Hoſpes,
 Crede vel Invidiæ. Livor & ipſe dolet.

CAROLUS PRIMUS
BRITANNIARVN REX
Nefariè à ſuis trucidatus.

CArole, amor rerum, manibus cur ſancta tuorũ
 Præcipitata tibi funera? mitis eras.
Non tulit hos in Rege ſuo fæx barbara mores;
 Parque fuit ſceleri, nolle probare ſcelus.
Hactenus hoſpitibus fugienda Britannia ſolis,
 Advena nec ſedem quam velit eſſe ſuam:
Nunc Dominis inſenſa, & inhoſpita Regibus ipſis,
 Auſaque barbariâ ſe ſuperare ſuâ,
Auguſtâ fit cæde nocens: quod poſtera pubes,
 Quodque ego vix credam fletibus ipſe meis.
Defuit hoc ſceleri Læſtrygones, impia tellus?
 Vltores aliquid jam fore ſcite Deos.
Hoccine ſervitio Libertas ſævior omni,
 Sacrilegæ leges hoc potuere nefas?
Dî, bene; quod noſtro ſubmota Britannia mundo
 Criminis invidiam ſuſtinet una ſui!
Atque utinam, Dî, nulla foret! precor exeat ævo,
 Diraque Cimmeriâ nocte prematur humus.
Quid liceat ſceptris, ubi nec clementia tuta eſt?
 Hoc fuit, Antiphaten non habuiſſe ſuum.

SIMO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

SIMONI VINNIO ARN. FIL.

Cum ſupremos in Utroque Jure honores conſecutus eſſet.

Vinni ſedule, digne laude Vinni,
Primam Delius & Themis juventam
Cui pallentibus abſtulere curis;
Cui tot ſollicitas lucerna noctes
Duxit pervigil, ebriumque olivo
Lychnum Lucifer haud ſemel notavit;
Quem ſæpe Aoniæ lyræ vacantem
Vidit Cynthia, deſideſque ſomnos
Damnavit dea Latmii mariti.
Iam te continuo manet labori
Merces debita, teque Fama, Vinni,
Vltro te meriti ambiunt honores;
Æquis paſſibus en vocant iturum
Per veſtigia, queis peregit orbem
Splendor nominis inclytus paterni.
Quo cretus genitore ſis videto,
In te quem venerabimur renatum,
Vinni ſedule. Cernis, ut procantem
Procetur Themis & trahat trahentem,
Omni vix aliis emenda voto,
Quam ſponte obvia, quam benigna vobis!
Totam muneris hanc habes paterni.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ROCHO HOFFERO

Sua ac paterna poëmata edituro.

ROche, ſodalitii longos ſpectate per uſus,
Nec qui me levius, quam mihi amaris, amas;
Indole nil poterat præſtari dignius altâ,
Quodque magis meriti debuit eſſe tui,
Qua rapere è tenebris facundi plectra parentis,
Et ſuperâ caſſum luce fovere caput.
Perge agere id quod agis, cœptoſque abſolve labores,
Exempli ſtimulos & tibi ſubde tui.
Sic patriæ titulos, Hoffere, tueberis umbræ:
Sic genitor Stygiis ſurripiendus aquis.
Hoc quoque ſi monitis præſagi credis amici,
Cum patrio cytharam pectine prome tuam.
Vnica fac geminas oſtentet pagina lauros;
Vnica ovet gemino vate ſuperba domus.
Audior: ecce ſimul proleſque parenſque leguntur,
Arduus in laudem tendere uterque ſuam.
Tam ſimiles prolique parens proleſque parenti,
Vt dubitet, palmam cui dare Fama velit.
Perge per æterni meditamina, perge, laboris
In nemus Aonium plurimus ire nepos.
Quid precor, & votis agito damnanda modeſtis?
Laſſavit Clarium jam Chelys iſta Deum.

KIN-

KINSCHOTIUS
fatali morbo decumbens,
cum ipſe in Sueciam navigaret.

CImbrica me Tethys Borealibus aſpera nimbis
  Iactat, & Arctoi naufraga ſpuma ſalis;
Cura tamen de me non eſt mihi. Dî, date tantum,
  Plurima cui meditor vota, ſuperſtes agat.
Ah meus invalidos Kinſchotius uritur artus!
  Præda miſer lentis febribus ille jacet.
Quemne ego deſerui crudelis, ut ultima ferrem,
  Et caput hoc diris ingereretur aquis?
Pœna premit meritum: nil deprecor ęquoris iram.
  Supplicio gravior, Dî, mea noxa ſuo eſt.
Alterutrum ſi fata vocant; me ſpargite ponto:
  Eſt mihi Kinſchotio ſoſpite vita mori.
Sin illum fera Parca trahit, quin jungor amico,
  Quo ſine nequicquam, Dî, ſupereſſe velim?
Cernitis, ut multam juveni Cytherea ſalutem,
  Vt Charis, ut Pæan Aonideſque rogent?
Spes tantas, bona fata, meis ſervate Batavis:
  Mortuus hoc vivam pectore. vita vale.
Quam levis ô faciliſque mei jactura peremti,
  Illo qui nequeam non moriente mori!

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD THEODORUM GRASVVINCKELIUM EQVITEM, &c.

Super re Batavorum annonariâ utiliſſimis ab illo commentariis illuſtratâ.

ELEGIDION.

DVlce decus Themidi, decus ô memorabile Phœbo,
  (Nam micat in titulis numen utrumque tuis)
Tertia nunc, Theodore, Ceres tibi nata clientum;
  Nec plus Triptolemo debuit illa ſuo.
Spicea Daphnææ ſuccedant ſerta coronæ;
  Mitis Apollineum cingat ariſta caput.
Hæc tibi ſervati meditantur præmia cives,
  Pro Dodonæi debita fronde Iovis.
Zoïle, ſi dubitas plauſum dare, paſcere quercu:
  E Graſwinckeliâ nos juvet eſca manu.
Æmule Piſonum, Frugi, Theodore, vocandus,
  Qui patrio diram pellis ab orbe Famem,
Te duce tuta forent Capitolia; te duce pubes
  Martia Manliacæ non eguiſſet opis.
Staret adhuc, Pœno fruſtra bellante, Saguntһos;
  Tantaque tam magno non emerere fides.
Cernis, ut aligeros frenet tibi ſacra jugales,
  Vt tibi multifidam ventilet Henna facem?
Nocturnis furiata choris exultet Eleuſis?
  Nec Dea mœrori jam vacet ægra ſuo?

Qualis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Qualis ad Iaſium Curetide capta ſub Idâ,
  In Iovis amplexus ibat ut ante ſui;
Sic tibi ſe facilem, ſic ſe tibi præbeat æquam?
  Munus ab ingenio fert Dea grande tuo.
Perſephonen tanti miſeræ quæſiſſe parenti eſt:
  Non minus erepto pignore pignus habet.
Plaude, parens frugum mitiſſima; plaude, repertrix;
  Et tibi ſacratam perge fovere manum.
Sera tuo genero, (niſi pœnitet eſſe benignam)
  Sera, precor, gnatæ præda ſit ille tuæ.

F I N I S.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

NICOLAI HEINSII,
DAN. FIL.

ITALICORVM
LIBER SECUNDVS,

ELEGIARUM
LIBRUM TERTIUM
COMPLEXUS

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

VIRO CLARISSIMO

CAROLO DATO

Patricio Florentino

NICOLAUS HEINSIUS

S. D.

URbi veſtræ cives tam manu promtos, quam præſtantes ingenio nunquam defuiſſe quis ignorat, Date jucundiſſime, niſi qui aut in hiſtoriis eſt hoſpes, aut eruditionis guſtum non habet? Sed ut laudem, qua polletis, bellicam, utque armorum, priſcam quidem in vobis illam, necdum tamen obſoletam, gloriam commendandam aliis relinquam, fatendum interea eſt, doctrinæ ac ingenii palmam à nullâ Italicarum civitatum veſtræ præripi; etſi longe nunc minori, quam olim, incolarum habitetur frequentiâ.

Adeo quidem, ut anxio ulciſci conatu inſignem hanc fatorum injuriam videamini, deque orbitate ac ſolitudine veſtrâ quodammodo triumphetis: & quo civium decreſcit magis indies ac perit numerus, eo conſtantius per jacturæ anguſtias illas continuâ ingeniorum ubertate eluctemini, multique inter paucos emineatis ob egregias dotes poſteris non uno prædicandi ſæculo. At vero ſub æternis Medicêi nominis auſpiciis cum inſtauratæ primum ſint per Hetruriam ſcientiæ, ſub iiſdem quidni limites nunc ſuos ac pomœria latius extendant? Duabus, quas in Italiam ſuſcepi, profectionibus cum regionis amœnitate ac Genio multum captus ſim, nullus tamen illic terrarum tractus extat, cui perluſtrando plus temporis impenderim, qui voluptate me affecerit majori, quam veſter ille. Quantum benevolentiæ, quid comitatis ſim in vobis expertus, ſi narrem, non ſit hujus loci oratio, & immane quantum excreſcat: nedum ut præſtita mihi à ſingulis officia commemorari ordine ac recenſeri nunc poſſint. Nec ut inquilinum habuiſtis advenam, aut extraneum, ſed in ſacra ac penitiora Academiæ utriuſque penetralia admiſſum, utriuſque civitate,

ut

ut ſic dicam, donatũ, & præſtantiſſimo adſcriptum ordini, Apathiſtæ etiam munere auctum atque ornatum, non benigniſſime tantum foviſtis, ſed diſſertationum quoq; mearũ frivola, quoties à me verba fierent, attentis excepiſtis auribus. Mei autem demerendi hoc ſingulare ſtudium quanquam aliis populariũm tuorũ nonnullis commune tecum fuit, patere tamen ut agnoſcam, tibi præ reliquis omnibus hic multum me debere. Sanctam mehercules habebo ſemper Iohannis Baptiſtæ Donii memoriam, non tam ſuo nomine, (etſi hoc quoque) aut quod Freſcobaldos, Cavalcantes, Gaddios, Cultellinos, alios urbis veſtræ viros præcipuos mihi conciliarit, quorum amicitiam feci hactenus & faciam porrò maximi, quam quod tibi me conjunxerit, mi Date; cujus operâ in notitiam ac familiaritatem plurimorum apud vos hominum eximiorum mox irreperem. Nam ut Sereniſſimum Leopoldum ab Hetruriâ prætercam, Principem omni laude cumulatiſſimum, cujus ſacras virtutes jejunâ hic oratione profanari nefas ſit maximum: ut Iacobum Salviatum, Iuliani Ducem, non tangam, Hetruſcæ poëſios lumen immortale: quidni in te obſervem ac colam

Strozzas fratres, Capponios, Rinuccinos, Oricellarios, Guidaccios, Marucellios, Giraldos, Ceſſinos, Ricaſulos, Cinos, Erminios, & quicquid præterea excellentium inter vos ingeniorum? Quorum conſuetudinem tibi partim, partim Comiti Ferdinando del Maeſtro, viro diſertiſſimo, refero acceptam; & hunc quoque totum tibi. Quid de Valerio Chimentellio, homine omni literatura perpolito, dicam? Cujus hoſpitio amanter unà nos exceptos, cum anno proxime elapſo Piſas mecum te contuliſſes, meminiſti. Quid de Iohanne Pricæo? qui ingens civitati veſtræ ornamentum ex ultimâ nuper acceſſit Britanniâ. Poteram & cœli Florentini clementiam multis commendare, & in alias patriæ tuæ laudes excurrere, ſed metus jampridem juſtiſſimus eſt, ſi veſtra omnia nimis operoſe commendem, ne mihi potius ipſi, quam tibi, blanditus dici poſſim: neve huic libello, cum majori ex parte apud vos ſit natus, tanquã Hetruſco, occulta prædicatione patrocinari aſtute videar. Ego vero etſi probe capio atque intelligo, quam nihil te dignum præ ſe ferant hæ Muſæ, alius tamen vix nunc occurrit, in cujus clientelam confidentius ac jure majori tranſeant:

ſive

ſive tuum erga res meas affectum verè incomparabilem intuear; ſive beneficiorum aſſidue in me collatorum ſit habenda ratio, ſive denique ad partes judicii limatiſſimi vocetur acrimonia, & in ſcribendis verſibus rara felicitas, quæ nemini hac tempeſtate concedis. Quare, cum ita cenſeam, natalis ſoli urbanitate illâ prorſus indignum eſſe hunc fœtum, & ab elegantiâ patriæ ſuæ multum degenerare, tui quæſo patrocinii tuæque adoptionis beneficio nihilominus imputet, ne Florentinus negari omnino poſſit. Vale. Dabam Lugduni Batavorum Anno CIↃ IↃCLIII. *Kal. Septembr.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Elegia Prima.

Ad Chriſtinæ Auguſtæ laudes ſe parat.

AVREA Libertas, me judice prima Dearum,
Iam mihi ſervitium mite paratur; abi.
Servitium, Dea, mite. terunt en vincla lacertos;
Queis licet expediar, non tuus eſſe velim.
Maxima libertas hæc ſervitus. ite, Batavi,
Libera gens, famulo gens inimica jugo,
Tempore queis tanto, tanto queis ſanguine conſtat,
Lege (nec invideo) vivere poſſe ſuâ.
Patria, da veniam; non ſum meus. abſtulit æquor,
Abſtulit en gremio Mænalis Vrſa tuo.
Magna viæ merces, dextram tetigiſſe faventem,
Clarius in vaſto qua nihil orbe, Deæ.
Non Pater armiferi domitor Germanicus Iſtri;
Sarmaticique tremor nominis alter, Avus.
Ales Hyperboreis conſpectos Fama tropæis
Quos memori longum poſteritate canet.
Sanguinis ecce fides invicti regia Virgo,
Nobile Naturæ ſe ſuperantis opus,
Siſtit Apollineo profugas Helicone per Arcton,
Et lare frigentes & fovet ære Deas.
Tempus ïo (valeant ingrata ſilentia, Muſæ)
Tot meritis ſacrum ferre ſub aſtra caput.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Primus ego Aoniam (faveas modo, Phœbe) per umbram
Nomen in Auguſtum, pectine fretus, eo.
Hæc cytharæ laus tota meæ. licet inde ſequantur,
Quos agat afflatu nobiliore Deus.
Verba ſuis nuper numeris non vincta parabam,
Perque magis facilem fama petita viam eſt.
Pegaſei non cura, ſitis non ulla, liquoris;
Iamque procul plectrum, jam prope fortis eram.
Comiter increpuit Virtus Auguſta tepentem,
Et poſitum culto pollice raſit ebur.
Numinis imperio ſuccumbimus. æquor arandum
Rurſus, & emeritæ fila terenda lyræ.
Maxima Regnantum, Clariæ tutela cohortis,
Vindice qua terris eſt bene, ſitque diu,
Annue, daque manum timidis, Auguſta, Deabus;
Et ſine eant, Genii quo rapit aura mei.
Nil prius eſt mihi laude tuâ. licet ipſa recuſes,
Ipſa licet nolis; hinc bene carmen eat.
Fac populo, ſis quanta, palam; prodique latebrâ:
Sin minus, oſtentant te tua ſceptra tamen.
Regia perſonam capiti Fortuna modeſto
Detrahit. Invitæ lux toleranda tibi.
Quod niſi ſunt operum tibi tædia, teque gravaris;
Quod tua ſi virtus non oneroſa ſibi eſt;
A tantis abſit meritis rubor. Incipe plauſus
Ferre pios, titulis victaque cede tuis.
Sic, niſi Cumææ poſt vix numeranda ſenectæ
Tempora, poſt Pylii ter geminata ducis,
Te ſibi nec ſperent, patrii bona funeris ultrix;
Invideant hilari læva nec aſtra ſolo;
Terraque (quod miti morum pietate mereris)
Sera gemat raptam; ſera requirat humus.
Ferrea ſic Geticis dent tergum ſæcla triumphis:
Sic tibi pacato Mars ſit ab orbe procul.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Præſide te Pallas, te præſide Phœbus ametur;
Te ſuus Aoniſin præſide conſtet honos.
Vel magnum feciſſe nefas laudanda putato;
Debita vel factis præmia diſce pati.
Denique, ne reſtet quod vincas, vince pudorem.
Eïa age, da palmis meta ſit ille tuis.

ELEGIA II.

Magni Hetruriæ Principis
COSMI MEDICEI
Natalis decimus.

SAcra dies, ſalve; decimam cui debet ariſtam
Nominis Hetruſci maxima vota Puer.
Spes totas, fatum omne ſui cui credidit Arnus;
Itala lætitiam credidit ora ſuam.
Thura tibi Pylios redeuntia dentur in annos.
Tu modo magnanimum fac tueare caput.
Coſme, tuum nomen rebus fatale gerendis
Principis in famam te jubet ire boni.
Sanguinis auſpicium nec habes leve. ſanguis utrimque
Laudis agat ſtimulo pectora, Coſme, ſuæ.
Hoc Pater, hoc Patrui, gens hoc Mediceâ, requirunt:
Gloria Feltriacis hoc pia Mater Avis.
Iam tibi credenda eſt Hetruria. Reſpice, quanti
Ponderis hos humeros, quam grave, ſpectet onus.
Fertilis ingeniis Hetruria, fertilis armis;
Terraque Palladiâ non ſemel arte potens.

Accedat

Accedat meritum natalibus. Indole præſta,
  Ne debere Atavis te videare tuis.
Sceptra paret Virtus. alienâ turpe putandum,
  Ipſe tibi poſſis quod dare, ferre manu.
Moribus imperium, non ſanguine, prima mereri
  Gloria; ne gratis conſtet emendus honor.
Moribus imperium redimas bene. Publicus arctè
  Hoc ſibi te nexu conciliabit amor.
Ire per annales, per apertum laudibus orbem,
  Æternâque juvet poſteritate frui.
Trita terenda via eſt. Veſtigia, Coſme, tuorum
  Aſpice: quam deceas aſpice, Coſme, domum.
Parca parem meritis tantum neat æqua ſenectam;
  A virtute petes cætera fata tuâ.
Te quoque, jam Proavos ubi viceris, incipe vinci;
  Quæque dabis populo, da tibi frena prius.
Sufficis augurio. Cœlum proſpexit abunde,
  Indole ne voveam non peragenda tuâ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA III.

In exequias Viri Illuſtris

PETRI PVTEANI,

Ad eximium Poëtam

JOHANNEM CAPELLANVM.

ETſi me genitor Muſæ tenet Arnus Hetruſcæ,
Arnus Apollineâ nobilis unda lyrâ;
Et modo fœcundam tot miror vatibus urbem,
Et modo fert tacito rus geniale ſinu;
Mens tamen omnis abeſt ad Gallos verſa Penates,
Inque Capellani pectore fixa ſui.
Hic gratam ſtudiis requiem gratamque labori
Invenit: hic curis portus, Amice, meis.
Te licet Aureliæ pia Virginis arma morentur,
Caſtraque fœmineâ cæſa Britanna manu:
Magna ſonaturam (precor) amolire Thaliam,
Et procul heroi ſit tibi cura pedis.
Nunc opus eſt elegis; elegis opus. Illa dolori
Æqua meo Muſa eſt; convenit illa mihi.
Ibimus in lacrymas. Puteano carmina rapto
Poſcimur. Invidiâ, Mors, jacet ille tuâ.
Muta premunt viduos domino lamenta Penates,
Atriaque Aonio ſemper aperta choro.
Cortinæ quâ, Phœbe, tuæ tripodeſque ſonabant,
Hei mihi, quam diſpar nunc domus iſta ſibi eſt!
Hauriat hos gemitus facili pater Arnus ab undâ.
Fallimur? an rapidæ lentius itis aquæ?
Nec ſic tangit amor, mihi quo, Puteane, ſuperſtes
Iunctus eras; quamvis hic quoque tangit amor;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Vt ſolidi vallo munitum pectus honeſti:
Cordis ut invicti robur: ut illa fides:
Vt frons, obſequii fuco non tacta doloſi:
Parque ſuis animis lingua, memorque ſui:
Ingenuuſque rigor, qualem nec in ore Catonis
Martia laudavit Roma, piique Numæ:
Vt dignum Genitore decus magnoque Thuano
Sanguinis: ut Paci mentis amica quies.
Cuncta movent lacrymas; lacrymis jactura levatur.
Certior in tantis nulla medela malis.
Quod ſupereſt laudi, pro me monumenta loquantur,
Nunc quoque queis patriæ vivis in ore tuæ.
Quolibet illa magis monumenta perennia ſaxo,
Vtilis hiſtoriæ temporibuſque labor.
Fata domant chartæ, non interitura ſupellex.
Atropos hic victam tendit avara colum.
Multus in his poſt te ſpectabere. nulla vetuſtas,
Nulla tibi meritum tollet in orbe dies.
Grataque dat nobis ſolatia Frater, ademti
Maxima qui ſupereſt pars, Puteane, tui.
Spirat adhuc morum concordia, ſpirat utrimque.
Iuris in hanc habuit Parca profana nihil.
Fratris in alternos veneramur imagine vultus.
Tam bene te nequeas ipſe referre tuis.
Ille animam appoſito properantem admiſit in ore,
Decolor, avelli viſus & ipſe ſuâ.
Ille tibi exequias & iturum in ſæcula buſtum,
Tutaque ab ætatis dente ſepulchra dedit.
Sic & Amyclæos ab Averno gurgite fratres
Mutuus invito Dite redemit amor.
Sidera Amyclæos nautis placidiſſima fratres,
Et nunquam dubiæ non bene viſa rati.

Deni-

Denique, ne toto viduus ſibi fratre putetur,
 Nunc pro te fruitur laudibus ille tuis.
Floribus & tumulum Cirrhæa per avia lectis
 Spargit, & Aoniâ turba ſodalis aquâ.
Fructus amicitiæ pulcherrimus obtigit umbris;
 Inferiis vacuum ne tibi funus eat.
Et bene habet, quod morte tuâ memorabere felix;
 Ne foret immerito bis patienda tibi.
Non temerata diu pia lumina fontibus armis
 Ad conſanguineum ſuccubuere nefas:
Et tantum metus iſte fuit. Lætemur ademtam:
 Flebilior quavis nunc nece vita foret.
At tu, tam clari quid neſcia funeris hæres,
 Verſa tuas in te, Gallia cæca, manus?
Noxia quam tabo populari paſcit Erinnys:
 Attonitum Stygio cui ſecat angue latus.
Huc ades, huc. Si cura tui tibi nulla medetur,
 Crede ſacram, tegitur qua Puteanus, humum.
Tuta ſolo conſtet reverentia. Sanguis ab urnâ
 Omnis eat procul hac, hac procul omne ſcelus.
Otia ſi bellum lacrymis civile negavit;
 Publicus abrupit ſi pia juſta furor;
Non intellecto nunc ſaltem cede dolori,
 Ferrea, nunc laceras, Gallia, velle comas.
Sat Furiis, miſeranda, tui Parciſque dediſti.
 Plurima Tænariam quid gravat umbra ratem?
Projice cognato ſaturatum ſanguine ferrum.
 Auſpiciis miſeram ſit pudor eſſe tuis.
Ergo alius non eſt, alius, maleſana, negatur,
 Qui tibi ſanguineo Marte triumphus eat?
Vſque adeone ferus Thrax occidit? hoſtis Idumen,
 Totque erepta tuis mœnia nullus habet?
Nec longe quærendus Iber, latus enſe cruentum
 Qui petat. hac melius læſa ferêre manu.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Quo tot in Atvatico ſudatas pulvere lauros?
  Quo Pyrenæis clauſtra revulſa jugis?
Stagnaque Teutonici populata bicornia Rheni?
  Anne, invicta aliis, ut tibi præda fores?
Dî melius! Dî bella procul ſcelerata relegent,
  Inque tuos hoſtes hoc, precor, omen eat.
Sin minor eſt medicina malo, diruſque peredit
  Effera fraternæ viſcera cædis amor;
Da ſaltem votiſque locum lacrymiſque tuorum:
  Et mea ſit pietas non odioſa tibi.
Hæc moveant te juſta; trahant hæc pignora noſtri,
  Gallia funeribus non ſatianda tuis.
Ipſe det Elyſiis veniam Puteanus ab umbris:
  Defleri cineres gaudeat ipſe tuos.
Magna boni civis Puteanus fama togæque
  Æquâ poſthabitum ſe tibi mente feret.

ELE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA IV.

Ad præſtantiſſimum Virorum

JOH. LUDOVICUM BALZACIUM.

SI, quid agam, te vota tenent, Ludovice, doceri,
Quaſque colam ſedes, quo vagus orbe ferar;
(Magnæ etenim meque eſſe tibi meaque omnia curæ
Miſſa probat Latiis Muſa diſerta modis.
Illa nimis verax funeſti nuncia Martis,
Quæ mala flet patriæ tam bene fata ſuæ,
Materiâ facunda velim meliore fuiſſet.
Hei mihi, ſors potior quod mea ſorte tuâ eſt!)
Mitia Pïeriæ meditantem commoda Pacis
Itala complexu me fovet ora ſuo.
Itala, vix iterum luſtro jam pene peracto
Viſa meis oculis, neſcia Martis, humus.
Sive ego Romanæ cineres Virtutis adorem,
Et rerum dominæ funus, Amice, Deæ.
Lumina ſive Anio mihi caligantia præceps,
Albaque Telegoni cum lare blanda, trahat.
Sive, ut nunc, Arni Clarium projectus ad amnem
Carmina non tacitâ voce Latina ſonem.
Dum conſanguineos furiali lampade Celtas
Ebria cognatâ cæde Megæra premit;
Borboniamque domum Stygiis circumtonat hydris;
Prædaque ſacrilegæ Rex puer apta Deæ eſt.
Qualis Agenoreis excepta penatibus olim
In caput armavit ſe, Melicerta, tuum.

Infe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Infelix Melicerta, Inoï pœna furoris;
   Numina ſi ſinerent te miſerata moti.
At vobis ſit terra gravis, quotcunque nocentes
   Civili in patriam Marte jacetis humum.
Heu quanti Aſturio poterant ex hoſte triumphi,
   Quantum iſto licuit ſanguine laudis emi!
Arma nimis magno conſtant tibi; parce, precamur,
   Impia viſceribus condere tela tuis.
Parce tibi miſeræ, trux Gallia. ſupplicat ipſe,
   Ipſe tuis furiis ſe ſatiavit Iber.
In palmam hic hoſtis niſi ſufficit; ecce Britannos.
   Auſpice te ſævum gens luat atra ſcelus.
Carnifices Regum fas oppugnare Britannos,
   Manibus inferias det cruor iſte tuis.
Tam juſtis civile nefas abolebitur armis.
   Hac dominas placa, Gallia, laude minas.
Hac læſam pietate fidem niſi promta rependis,
   Quanta per hiſtorias fabula ſemper eris!
Veſtrum opus eſt, Reges, populo dare bella nocenti.
   Vos in tecta faces ferre Britanna decet.
Vos æquare ſolo divulſos ſede penates;
   Ne qua malæ pubis ſint monumenta ſuper.
Atque aliquis dicat, deſertam radet ut oram,
   Navita; Dîs pœnas gens ea jure dedit.
Libertas armata nefas en damnat, & odit
   Regia conſuetas colla ſecare manus.
Lumine vos lento ſpectabitis, ultor in hoſtem
   Quantâ ſacrilegum puppe Batavus eat?
Funera quot volvat, quantum bibat unda cruoris;
   Quam dubio gravidæ Marte premantur aquæ?
Vos ſopor & Stygiæ vetet indulgentia noxæ
   Aſſerere intrepidâ regia jura manu?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Si veſter ſibi vilis honos, miſereſcite cœli;
  Et læſos meritâ cæde piate Deos.
Quando erit, ut circum navali cincta coronâ
  Trompiacas cantem Martia roſtra rates?
Velaque in Oceani tergo lacerata Britanni,
  Sparſaque ſanguineis tranſtra vorentur aquis?
Stragibus innumeri cum corporis innatet Orcas,
  Perque Caledonium funera littus eant?
Cum gemitu orbarum pulſabitur inſula matrum,
  Et viduæ ſcindent unguibus ora nurus?
Funereos gaviſa ſonos imitabitur Echo.
  Læta reſultabunt planctibus aſtra ſuis.
Iam facibus videor rutilantem cernere pontum;
  Debitaque æquoreis carmina ferre Deis.
Victima regali dudum devota ſepulchro
  En cadit. inferiis gaudeat umbra ſuis.
Auguſti Lethæa bibunt oblivia manes
  Sanguine in optato, ſeque periſſe juvat.
Nunc licet exultes, Rex optime: juſta feruntur.
  Hoc tibi Libertas ſacra cruore facit.
Læta Thetis virides inter micat æquore Nymphas:
  Et raucâ Triton voce Triumphe canit.
Siſte ſuæ, Nereu, ſcelerata cadavera ripæ;
  Ne pia tam fædum concoquat unda nefas.
Redde bonæ quæſo ſua pignora, redde, parenti.
  Præda canes, rabidas præda morentur aves.
Sic foveat diros inceſta Britannia partus;
  Sic reduces ſpectet fluctibus illa tuis.
Qualis in aërium cum Pelion iret Olympum,
  Oſſaque Peliacum devia ferret onus,
Armatos experta Deos tonitruque juventus
  Matris in amplexum venit aduſta ſuæ.
Hæc totos ego mente dies mihi gaudia fingo,
  Et ſpe non dubiâ jam, Ludouice, fruor.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Hæc ſperare jubent Dî gaudia. ſunt etenim Dî;
Impia nec placido lumine facta vident.
Fraternis agitata odiis & Marte pudendo
Gallia dum curas occupat ægra tuas.
At bene, Socraticæ quod dant ſolatia chartæ,
Plenius è blandâ Pace petenda tibi.

ELEGIA V.

Ad Sereniſſimum Principem

LEOPOLDUM ab HETRURIA.

TYrrhenæ, Leopolde, domûs certiſſime ſanguis,
Maxima Pegaſei laus, Leopolde, chori;
Mœcenas redivive, pater quo jure ſuperbit
Arnus, & Aoniæ nil modo cedit aquæ:
Cernis, odoratos ut quælibet ara vapores,
Quælibet ut feſtas ventilet ara faces?
Dum patriis fert thura Deis urbs tota merumque,
Blandaque pro capitis vota ſalute tui.
Publicus ecce dies, qui te virtutis avitæ
Grande jubar populis præſidiumque tulit:
Gaudia teſtatur merito ſua; jure ſenectam
Neſtoreoſque vovet plebs tibi grata dies.
Nec dubium, pietas Superos quin tanta tuorum
Flectat, & has fruſtra non ſinat ire preces.
Me quoque, longinquo genitum licet orbe clien-
tem,
Qua Batavam Tethys cærula quaſſat humum,
Me quoq; Apollineis dare dona ſonantia templis,
Tangere me Latiam fas, Leopolde, chelyn.
Nomine non uno, non unâ compede pridem
Quem trahis obſtrictum, ſi tuus eſſe negor:

At

At junxere tibi me Piëridesque paterque
Piëridum Pæan, me tibi junxit ebur.
Iam lyra cantatur Clariis Medicêa Deabus,
Ipſe tuo gaudet Cynthius ore loqui.
Capta ſono blandæ teſtudinis hæret, & inter
Caſtalis immemores currere plaudit aquas.
Hei mihi, quod parcâ maduerunt guttura lymphâ,
Alite Gorgoneî quæ pede fluxit equi!
Hei mihi, Mæonio quod non datur ire cothurno!
Laudibus eſt impar quod mea Muſa tuis!
Tange tamen chordas age, Piëri. Sæpe voluntas
Muneris orba Deos, ſit modo promta, capit.
Sæpe capit, rupto taurorum gutture centum,
Victima Tarpeium non minus agna Iovem.
Plectra parent alii Medicêis fœta triumphis;
Perque tuæ titulos pectine gentis eant.
Si mihi ſe totum Deus ingerat ipſe canenti,
Et ruat ærato ferreus ore ſonor,
Non ego Laurentem (Heſperiis quo vindice terris
Barbaries volucri cedere juſſa fugâ eſt,)
Ingenteſve tonem Mavortia fulmina Coſmos,
Victorem toties hoſtis utrumque ſui.
Delia te, Leopolde, crepent mihi plectra, ſed unum;
O decus, ô magnis gloria major Avis.
Artibus ingenuis, quas robore protegis omni,
Principe dos non eſt dignior ulla viro.
Hæc datur, hæc par eſt virtutibus unica merces;
Vnica Dîs æquat vos, prohibetque mori.
Qui ſemel Aonio ſtimulatur numine mentem,
Funeris ignaros ducit in orbe dies.
Non illi ſortes Minoïas urna ſeveras
Verſat; inexpletum non ſubit ille Chaos.

Aver-

Avertitque minas, & in hæc ſubtemina Clotho
Iuris avaritiæ nil dolet eſſe ſuæ.
Sola rogi victrix ea gloria, ſola perennat,
Cætera Lethæis præda parantur aquis.
Ipſa Lycaonios quæ frenat dextra Triones,
Teutonici terror maximus illa ſoli,
Iungere laurigeris Parnaſſia ſacra triumphis
Æmula Cecropiæ gaudet honore Deæ.
Nec patrio plus laudis habet Mavorte per orbem,
Quam quod ab aſſerto fert Helicone decus.
Vaticinor, Leopolde: dabunt te ſæcula terris,
Semper in ore piæ poſteritatis eris.
Tu modo te præſta ſimilem tibi laudibus iſtis,
Qua datur; & meritum fac tueare tuum.

ELEGIA VI.

In Obitum Illuſtriſſimi Præſulis

CAROLI MONSCHALLI,

Ad Virum Ampliſſimum

BERNARDVM MEDONIVM
Senatorem Toloſanum.

ANnua, Medoni, prope fit mora; Delia per-
nox
Luſtrat humum volucri jam duodena rotâ;
Semper iniqua viris præſtantibus Atropos ex quo,
Grande quidem, ſolitum ſed tamen, auſa nefas,
Monſchallum terris lugentibus abſtulit atrox,
Et meritam rupit ſæcula ferre colum.
Illum autem Elyſii Tempe fragrantia colles,
Arvaque perpetuo vere beata, fovent,

Huma-

Humanæ miſerantem animo ludibria ſortis,
Speſque metu gravidas, ſpe gravidoſque metus.
Nec, præſtent ſi fata viam, velit inde reverti;
Et par ſupplicio munus, Amice, putet.
At te continuo lacrymarum rore fluentem,
Monſchalli memorem te ſine fine tui,
Mæſtaque frigenti jactantem carmina buſto,
Et ſurdi ſcopulis nomen inane viri,
Laomedontêæ nurui fax Lucifer audit
Prævia; in Eois Cynthius audit equis;
Audit & occumbens Tarteſſide pronus ab unda;
Expers æquoreæ Parrhaſis audit aquæ.
Nec miſer admittis ſolatia. Pabula menti
Vna piæ fletus ſufficit, una dolor.
Suntque voluptati ſuſpiria: planctus amatur
Perpes; & in morem verſa querela tibi eſt.
Cur inviſa tamen medicina, perutilis ægro?
Vulnera tractari cruda quid uſque timent?
Exorare nefas Lacheſin tibi. Siſte dolorem,
Siſte: ferox lacrymis paſcitur illa tuis.
Tot gnatos vatum ipſe Deus, tot planxit alumnos.
Tænaris Aoniam negligit aula chelyn.
Quid fera Lethæo cumulas convitia poſti?
Iurgia quid Stygiæ nectis amara feræ?
Non cum mille tibi recludat ahenea linguis
Obſtructas ſolido vox adamante fores.
Occidit ille mihi quoque flebilis, occidit, eheu!
Nec ſine ſingultu raptus, Amice, meo eſt.
Et mihi, Medoni, favit quoque: me quoq; amantē
Haud tulit averſâ mente; nec ipſe negas.
Et, tibi dum meditor ſolatia, lumine pleno
Lapſa rigat madidas nunc quoque gutta genas.
Sed quota mœrentum duo pars ſumus? ecce Toloſam:
Orba parente gemit docta Toloſa ſuo.

Mugit

Mugit Aquitani lamentis ripa Garumnæ,
Totaque funeſto Gallia tacta malo.
Vindice fraudatas Tritonia plangit Athenas.
Hæret in obtuitu cladis Apollo ſuæ.
Piëris humectat Pimpleïda fletibus umbram;
Fletibus Aonias Piëris auget aquas.
Mœroris facies eſt publica. tu tamen uſque
Fata quid admoneas fraudis iniqua ſuæ?
Perſephonen lacrymis offendere parce protervam,
Et nimium promtas in tua damna manus.
Iam gravis hac pietate Deæ es: jam pectore lento
Invidiam mœſti ſat tulit illa ſoni.
Iacta lues magno convitia, pronus in iram
Vindictæ cupidas volvit Avernus aquas.
Quæ potuere dari, morituro fata dederunt;
Nomen ab arſuris ferret ut umbra rogis.
Nomen adhuc ſupereſt. hoc uno carpitur ætas,
Et Rhadamanthêi jura maligna fori.
Fama viro conſtat. properati flebile crimen
Staminis excuſat laudibus ille ſuis.
His datur exuviis, atque hac in imagine, nobis
Hac modo, ceu præſens, parte colendus erit.
Atque utinam penitus peredentem languida curam
Pectora decipiat terra Latina tibi!
Dî faciant, ſis hic comiti comes! Itala flentem
Te mihi lætanti quam bene ſiſtat humus!
Mille ferat ſævis fomenta doloribus almi
Ille ſoli Genius: forſan & ipſe feram.
Nos modo Parthenope magni memoranda Maronis
Funere, Campani nos juvet ora maris.
Romaq; adhuc veteres ſpirantia buſta triumphos,
Priſca ſuas vivum Roma cadaver opes,
Ruderaque exhibeat miranti proxima cœlo.
Blanda ſuburbanis nunc trahat aura jugis.

Alba-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Albanive lares, Anienave regia Tybur,
Luſtrave queis Laurens læta ſuperbit ager :
Telegonive parens quo Telegonuſve receſſu
Hæſit, & Egeriæ conſcia ſilva ſuæ :
Queiſque recenſendis non jam locus. inde petatur
Æmiliâ ſtratus Flaminiave ſilex :
Vel Ligures ſaltus, vel aruſpicis atria Thuſci,
Cultaque in Euganeo Pallas, Amice, ſolo.
Interea comites fallant jucunda poëtæ
Tempora, quos Latium Græcia quoſve tulit.
Perque vices cytharam platani genialis in umbrâ,
Ipſe meam pulſem pectine, tuque tuam.
Excutere hæc luctum poterant tibi: ferreus ægro
Spernere ni placidam pectore pergis opem.

ELEGIA VII.

Ad Virum Nobiliſſimum

RATBOLDUM HERMANNUM SCHELIUM,

De vitæ privatæ commodis.

E quibus adveniat, ſi quæris, epiſtola terris;
Littore Tyrrheni mittitur illa maris.
Nec manus auctorem non prodit, & Heinſia Clio
Luminibus Schelî jam bene nota ſui eſt.
Diſcere ſi, rerum quid agam, cupis; otia Pæan
Fallit, & haud tacitæ Piëris arte lyræ.
Alloquor interdum vos, quotquot abeſtis, amicos;
Et venit ad partes hic quoque Muſa ſuas.
Aut victura tero vatum monumenta priorum,
Et medicam Naſo me duce ſentit opem.
Sic bona jam vitæ pars fluxit. at Atropos æquo
Fila trahit fuſo ſplendidiora tibi.

Sar-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Sarcina te patriæ non detrectanda rogantis,
Æquora dum fervent Marte Britanna, tenet.
Nititur his humeris, hoc fixit pectore ſedem,
Teque premit totâ publica mole Salus.
Sanguinis accedit laudi præclara togatæ
Gloria; par meritis vix tamen illa tuis.
Additur & Graiâ Sophies mens paſta medullâ,
Et Latii torrens flumine lingua ſoni.
Se tibi commiſit, nulloque decentius unquam
Credita Libertas ore Batava loqui eſt.
Proſpicit haud deſes ſolertia rebus agendis;
Area conſiliis & patet ampla tuis.
Quem te Dî patriæ cuſtodes, candide Scheli,
Præcipuum rarâ dote dedere virum.
At mihi quæ fuſcant curarum nubila mentem,
Bellerophontêæ diluit humor aquæ.
Iſta breves faciunt mihi ſola negotia ſomnos,
Hac patriæ nitor conſulere arte meæ.
Sævus Iber prædatus opes invaſit avitas;
Omniaque eripuit, quæ potuere rapi.
Non valuit Muſas auferre domeſtica nobis
Numina, non Clariæ fila ſonora lyræ.
Nudam hoſtis virtutem & egentem veſte relí-
quit.
Hac ego, ne deſint cætera, dote fruor.
Hæc Avus in ſedes devexit ſacra Batavas;
Quæ domus invidiâ noſtra fremente colat.
Arma egere nihil, Victor, tua. divide præ-
dam:
Hæc onus, hæc tantum ſarcina vilis erat.
Salva manet nobis nec læſa tyrannide virtus;
Et viget, & de te ſæve triumphat Iber.
Contemtor fortunæ animus, contemtor hono-
rum
Eſt mihi: quas Erato larga miniſtrat opes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Divitias inopi ſat magnas fata dederunt,
  Quod mea paupertas non oneroſa ſibi eſt.
Haud mihi mens, Superos opibus laſſare rogandis;
  Quæve palam pudeat vota tuliſſe, fero.
Placatura Deam nec perdo thura ſuperbam,
  Non bene quæ dubiæ nititur orbe rotæ.
Irritus averſæ cur blandiar? anne clientes
  Fallere conſuetam præſtet ut illa fidem?
Non, ut Iber rurſum inſtet atrox, inhiantia prædæ,
  Mente minus placidâ quam decet, arma feram.
Craſtina nec melius ſi quid promiſerit Eos,
  Stulta terat noctem ſpes mihi, ſtulta diem.
Denique, dona datis ſi Dî potiora pararint,
  Deprecer; & curtæ tangar amore rei.
Hic mihi dum ſupereſt animus, ſum dives abunde.
  Pauperies magnas maxima torquet opes.
Mens fati ſecura, & nulli obnoxia voto,
  Attalicâ potior conditione mihi eſt.
Nulla facultates has purpura, regia tantas
  Nulla, licet gazis affluat, æquet opes.
Quæ ſemel excuſſit ſibi frena modeſtia voti,
  Indomitæ ſemper more recuſat equæ.
Me faciles ſaltus, & ab ambitione remotum
  Rus celebraſſe juvet; me procul urbe mori.
Pinguis ubi aſſidue vigilacibus invia curis
  Pectora privato ſub lare ſomnus alat.
Exagitent lites ubi nullæ, ubi nullus Alaſtor
  Compoſitæ pacem mentis in arma trahat.
Ipſe Deus vatum Superis Helicona relictis
  Incolit, & læti prata Pheræa ſoli.
Quid ſoror, Ortygio dum pacat devia Cyntho,
  Et juga Taygeti Mænaliumque nemus.
Nil ope turriti peccabant oppida valli,
  Dum Themis intactam crimine texit humum.

Vrbe nefas natum quodcunque. Superbia muris
Et Dolus & Livor Viſque Metuſque latent.
Rure nihil, Scheli, tranquillius. una voluptas
Rus mihi : rus unum commoda mille capit.
Arva nec innumeris verſanda ligonibus optem.
Sufficit exiguus, ſit modo cultus, ager.
Pectoris ingenui comes adſit & unus & alter,
Imbuit Hyblæo queis Lepor ora favo.
Quæſtus amicitiæ lucrumque coagula fluxæ,
Nec redimenda meo quos trahat ære fides:
Sed liquidus candor, ſed Apolline ſaucius uno,
Vilia non ſolitus corda ſubire, calor.
Quicquid ab alloquiis ſuperabit temporis horum,
Auferat Aönio bibliotheca ſinu.
Vel male tuta lepus det denti terga canino;
Vel viduæ piſcem ſubtrahat hamus aquæ.
Menſa dapem, nihil artis habens, apponat inemtam,
Et de contiguo fercula lecta ſolo.
Tethyos interea gremium ſcrutetur Eoæ,
Et lucri ignotam ſpe terat alter humum.
Terminus hic voto : patriis ſive oſſa tegentur
Sedibus, in ripæ margine, Rhene, tuæ :
Seu Getico Lacheſis mihi fila ſub axe ſecarit :
Sive alio funus condar inane ſolo.
Belligeros Virgo quæ temperat alma Triones,
Par decus invicto Filia laude Patri,
Det veniam Muſæ non invidioſa petenti,
Et probet aſſenſu vota modeſta ſuo.
Crede, probet, Scheli. nam nil ſapientius illâ,
Æquore qui lato cingitur, orbis habet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA VIII.

AD
LUCAM LANGERMANNUM

Neapoli morantem, me Florentiæ relicto.

TV nunc Parthenopes formoſæ amplexibus hæres,
Optima pars animæ curaque certa meæ.
Dumque abes, ipſe à me videor mihi totus abeſſe;
Votaque ſunt profugum cernere prima caput.
Mens deſiderio comitis pia tabet ademti;
Spemque fovet reditûs, ſed ſine fine, tui.
Ecquid amor mihi, dic, periit tuus? ecquid in auras
Perfidus ingrato pectore ceſſit amor?
At non illa mihi de te promiſſa dediſti,
Mutua cum mœſtum ſolveret ora Vale.
Alter in alterius complexibus hæſit, & æquus
Vincula divelli vix tulit arcta dolor.
Naïſin hæc pietas non ignoratur Hetruſcis.
Arnus ad eximiam reſtitit ipſe fidem:
Dumque oculos rari certamine paſcit amoris,
In freta cunctantes tardius egit aquas.
Tene ego Pirithoum, Pyladen te, lente, vocabam è
Tene Menœtiaden Euryalumque meum?
Nunc abſens præſente tibi ſum gratior: en nunc
Longa potes ſine me gaudia, dure, pati.
Forſitan illecebris Acheloïadumque doloſo
Carmine Nympharum detineare miſer.
Parthenopes fuge littus: amant hoc littus Amores:
Idalis huic patrios poſthabet ipſa lares.

Veſvius

Veſvius undantem glomerat quod ad aſtra favillam,
Armat in hoc Paphius lampadas igne puer.
Omnia plena ſuis hic æſtibus; omnia flagrant.
Hic & humus, medio flagrat & unda mari.
Mira loci facies. incendia provenit inter
Læta ſeges, pingui luxuriatque ſolo.
Sulphure candentes piceoque volumine nimbos
Cernis inexhauſto ructet ut ore Gigas?
Phlegræi factura fidem monumenta triumphi
Vltor in Encelado Jupiter illa dedit.
Demens, qui thalamos intactæ irrumpere Phœbes
Auſus & in ſocerum ferre ſit arma Jovem.
At pater infandos procul arcuit ignibus ignes,
Et trifidam diro condidit ore facem.
Miſſa Dionæum geminarunt fulmina vulnus.
Saucius ardores non tulit ille duos.
Hic ſcopulos ubi flamma rapax, ubi ſaxa perurit,
Saxea cui non ſunt corda, quid igne vaces?
Ah ſatis exactum Seberhide temporis orâ!
Hinc meus en revocant nos pater, inde tuus.
Cura mei tibi ſi non excidit omnis, adeſto;
Et refer optatum chara ſub ora pedem.
Vana quid admitto præſagia, certus amari,
Vixque tuâ quicquam firmius eſſe fide?
Tu modo, ne fruſtra mihi blandiar, alite paſſu
Tecta Dicarchêo proxima linque mari:
Baianoſque ſinus, & opaci palmite Gauri
Luſtra, corymbifero culmina ſacra Deo.
Difficile eſt, fateor, tam blandâ ſede revelli.
Me miſerum, nimiæ quod bona cauſa moræ eſt!
Æquoris ignaram via feſtinanda ſub Arcton.
Hæc quoque terra tibi, quo capiare, dabit.

Huc ſeſe Argolico Thymbræus ab orbe recepit:
Filia Mnemoſynes hanc colit omnis humum.
Tempus erit, cum Trinacriam per Dorida vectos
Puppe Syracoſius nos ſimul abdat ager.
Simichides ubi ſæpe tuus per fertile gramen
Blanda ſecuturas carmina pavit oves.
Æger ab exequiis qui te medicante retractus
Spirat; Apollineam cui meditaris opem.
Tunc & delicias Campani ruris, & Afro
Fatalem Hannibali perſpiciemus humum.
Jam mecum natale ſolum, patrioſque penates,
Regnaque Hyperboreæ Martia viſe plagæ.
Eia agili da calcar equo, ſeu terra probatur;
Sive ſalum mavis findere, finde ſalum.
Fac modo, nil noceat, qui nunc pirata Britannus
Concitat inſano plurimus arma mari.
Regius hoſne animos cruor addidit? hoſne rebelli
Quæ famulus Domino præcidit ora manu.
Lora premant hoſtem ſervilia; lora, Batavi,
(Nil opus eſt armis) terga nefanda premant.
Hæc Læſtrygoniæ fæci ſatis, optime Luca.
Carbaſa da tuto tu modo cauta mari.
Lente, redi: da vela Noto, da fluctibus alnum.
Ipſa vocant puppim flamina: lente, redi.

ELE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ELEGIA IX.

AD

Virum Nobiliſſimum

FERDINANDUM FVRSTENBERGIVM.

SIc, fidibus quæcunque cano credenda Latinis,
Fama velim facili combibat aure memor;
Et ſero Lethæa rogo poſt fata ſuperſint;
Muta meam mecum nec tegat urna chelyn;
Quæque patet totâ tibi Caſtalis obvia lymphâ,
Se quoque libandam præſtet, Amice, mihi:
Gaudia ſuccurrunt ut nulla frequentius iſtis,
Quæ de convictu ſunt mihi nata tuo.
Vna domus, mens una duos ſociavit amantes,
Et chelys alternam non ſemel una manum.
Quas grates, Tyberine, tibi, quas, Roma, pararim?
Vos mihi tam cultum conciliaſtis ebur.
Sæpe diem, quam longa fuit, ſermone peractam
Duximus æſtivi ſæva ſub ora Canis.
Sæpe ſupervênit properatâ nocte diurnus
Lucifer alloquiis invida ſtella meis.
Auſa nec admiſſo ſuccumbere lumina ſomno:
Garrula vix ſolitas ora tulere dapes.
Vocibus ô quoties Latonia conſcia noſtris
Jam modo, cum fugeret, ſurgere viſa mihi eſt!
Filius id Thetidis fuit Actoris ante nepoti:
Id comes Euryalo Niſus, Amice, ſuo.
Mutua certabat concordia, mutuus ardor.
Hæc mihi lis tecum ſola perennis erat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Hæſit in ambiguo pulchræ pia palma palæſtræ,
Neutraque pars vinci, vincere neutra, tulit.
Perſtet, & abſentes par jungat nexus amicos;
Vinculaque ætatem non labefacta ferant.
Irrita ne votis ſint pondera faxit Apollo;
Auſpice quo nobis hic adolevit amor.
Spumea nos Anienis aquam per ſaxa ruentem,
Plurimus illiſo qua tonat amne fragor,
Nos una dominæ ſenium luſtravimus Vrbis;
Priſca ſuburbani nos monumenta ſoli.
Tybris amicitiæ fuit arbiter. ille duobus
Contiguo cultos alluit amne Lares.
Proxime, dic, ſociis Tyberine penatibus, eia;
Pectora, dic, tetigit ſanctior ecqua fides?
Dic, ſi voce mei vox blandior ulla ſodalis
Per vada ſtagnantes flava moretur aquas.
Hanc certe è patrio Tyberinides amne ſequuntur,
Plaudit & argutis Naïas uda ſonis.
Ipſa etiam hanc pronis bibit auribus Ilia vocem,
Ilia quam Marti tam tibi grata parens.
At colle ex omni lætum vaga concinit Echo,
Nec gemere Iſmarium jam memor ales Ityn.
Ah quanto tua me, Tyberine, beatior unda eſt!
Vatis Apollineo cui datur ore frui.
Tu modo ſervato ſacrum, pater optime, Muſis,
Quod tibi Teutonico venit ab orbe decus.
Me nunc ad patrios promtum tenet ire penates
Gallia Romuleæ nomen adepta togæ.
Hic ubi Medoäcum Euganeis modo collibus ortum
Intuor; aut Atheſin, docte Catulle, tuum.
Tu quoque Virgilium quæ Phœbo lympha dediſti,
Fatidicæ Mantus lympha beata, trahis.

Aut, electrifero qui volvitur amne per agros,
 Me Phaëthontéi detinet unda Padi.
Vnde ego nubiferam perrumpere molior Alpem,
 Et nive canentis ſcrupea ſaxa jugi.
Interea comes ille meus, meus ille ſodalis
 Quidnam agit? herboſo mulcet an umbra ſinu?
Margine dum ſolitæ cytharam moderatur in undæ,
 Et canit æterni numine digna loci.
Mulcet an auratæ teſtudinis illice plectro
 Chiſia purpureâ Muſa decora togâ?
Ipſa fidem vicina ſteci cui ceſſit eburnam
 Maxima Pontificis dextera, Phœbe, tuí.
Vrbanus nunc alter, agro nova gloria Thuſco,
 Piëriis claram civibus ornat humum.
Hunc meus ille ſui veneratur Apollinis inſtar;
 Huic terit, huic Clarias obſidet uſque fores.
Quicquid aget, memori non excidit Heinſius ore.
 Jam ſatis expertam novimus ante fidem.
Dum loquor, aëriæ ſalebroſa cacumina rupis
 Pæne meos tangunt, mox ſuperanda, pedes.
Chare vale Fernande. viam meditamur; eundum eſt.
 Me premit Alpinæ jam rigor, ecce, nivis.

FINIS ELEGIARVM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

EPIGRAMMATA.

EPIGRAMMA PRIMVM.

Ferdinandus Furſtenbergius, dum hortos Tybure Eſtenſes unà perluſtramus, ſubitâ vi aquarum hinc illinc è terrà proſilientium circumventus præter opinionem permaduit.

LVSTRAT Ateſtinos dum Furſtenbergius hortos,
Qua natat irriguis fertile Tybur aquis,
Ecce repens prorumpit humo, vatiſque diſertum
Os petit, & Clarios lympha doloſa ſinus.
Fallor? an exegit per hiantis viſcera terræ
Non expectatas obvia Naïs aquas?
Dum decus Aöniis hoc invidet illa Deabus,
Et premere amplexu geſtit inepta ſuo.
Thiodamantêus non eſt puer, improba; non eſt;
Hos ſibi Calliope vindicat alma ſinus.
Supprime, dædalei cuſtos laſciva vireti,
(Nil agis inſidiis, perfida Naï, tuis)
Supprime fallaces, Anieni filia, lymphas.
Non niſi Caſtaliis ille rigandus aquis.

EPI-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

EPIGRAMMA II.

Pugillares eburnei Carolo Dato oblati.

SOmniaque & nugas cui credidit ante canoras,
Hoc tuus Heinſiades nunc tibi donat ebur.
Invidioſa manent viles, Date, fata tabellas,
Quas teret Aönio conſcia dextra Deo.
Sacra quibus Thuſcæ ſint committenda Thaliæ,
Mille quibus Charitum ſeria, mille joci.
Quod nitet argento, quod pagina dentibus Indis,
Candidior non eſt moribus illa tuis.
Gemmea, crede mihi, (ſi digno digna pararim)
Tam cultam deceant vix bene dona manum.

EPIGRAMMA III.

In Orationem Ioannis Guidaccii Equitis & Canonici, quam habuit Florentiæ in Academia Apathiſtarum.

PLaudite Pierides: Guidaccius ora reſolvit
Plena favo Suadæ, nectare plena, ſuæ.
Ora, Deæ, ſolvit Guidaccius. amne citatas
Arnus ad hanc vocem ſtare coegit aquas.
Confluit auditor vagus undique. tecta replentur
Facundi tacitâ relligione ſoni.
Dicenti favet ipſe locus; Mediceâque rident
Sidera, Ledæo germine major honos.
Purpurei ipſe apicis decus annuit, annuit ipſe
Gloria purpureæ Carolus, ecce, togæ.
Eſt aliquid placuiſſe Deis. præſentia cœli
Dat ſtimulos animis, nec leve calcar habet.

Jamque

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Jamque oblita ſui, divino percita nutu,
 Concipit æthereos enthea lingua ſonos.
Nec, quam miramur, vox eſt Guidaccia: vocem
 Commodat huic præſens & movet ora Deus.

Epigramma IV.

In Auguſtini Cultellini Orationem funebrem, qua viro integerrimo Braccio Manetto Patricio & Mathematico Florentino parentavit.

PRæſidium qui mite fuit, dum vixit, egenis
 Braccius; & largas ſic bene trivit opes;
Vranie æthereos dederat cui noſſe receſſus,
 Aſtraque & amotos viſere mente Deos;
Mœrorem extinctus deſideriumque reliquit
 Grande ſui Patriæ, pauperibuſque ſui.
Exequiis meritos dat Cultellinus honores:
 Vivere dat tanto poſt ſua buſta viro.
Materiæ par eſt facundia. Scilicet alter
 Tam bene laudandus, quam bene vixit, erat;
Alterius ſed palma prior; qui præſtat, Amici
 Ne lateat pietas hæc, pietate ſuâ.

FINIS.

JOANNIS RVTGERSII

POEMATA.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

VIRO OPTIMO

JOANNI CAPELLANO

Regio Conſiliario

NICOLAVS HEINSIVS

S. P. D.

MAgno Ioannes Rutgerſius familiæ noſtræ ornamento fuit, majori futurus, ſi aut morte immaturâ non occubuiſſet, aut, quæ in literis parabat nec pauca nec protrita, potuiſſet abſolvere. Anno ætatis viceſimo tertio necdum exacto, vix ad ſuos ex Gallicâ peregrinatione redux, (cui pro more atque inſtituto gentis noſtræ biennium totum impenderat) in Septentrionem à Guſtavo Magno evocatur, regni Suecici negotiis admovendus. Dum in eo totus eſt, ut provinciam à Rege tanto ſibi demandatam gnaviter adminiſtret, dum varias hic illic

per

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

per Europam obit legationes, fatali demum in Bataviâ noſtrâ morbo correptus, inter ſuorum complexûs, (dum quintùm ad potentiſſimos fœderati Belgii Patres legatus mittitur, anno ætatis ſexto & triceſimo, regiæ clientelæ tertio decimo,) expiravit. Quorum omnium ſi recte ſubducatur ratio, non difficulter apparebit, ut exiſtimo, tempus vitæ potiſſimum, quod ſtudiis lucubrationibuſque dedicari ſolet, aliud agendo illi periiſſe. Sed in his operoſe recenſendis ut multum hæream, vix videtur neceſſarium, Ioannes Capellane, Vir præclare, cum & Rutgerſio familiariſſimus olim vixeris Lutetiæ; ut neſcire nil horum poſſis, & ſi quid forte neſcias, id ejus vita, (quam proinde hic addendum curavi) abunde te docebit, ab ipſo ante mortem conſcripta; ſic flagitante Ioanne Meurſio, viro & celeberrimo & Rutgerſiani nominis ſtudioſiſſimo, qui popularium ſuorum eruditione præſtantum imagines atque elogia tum luci adornabat. Extant hodie, hominumque doctiorum manibus aſſidue teruntur Variæ noſtri illius Lectiones: Venuſinæ ſuperſunt edendæ, quæ in Horatio illuſtrando majorem partem occupantur; opus imperfectum quidem, & abruptum

auctoris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

auctoris morte, multâ tamen eruditione refertum, quod à tenebris ac blattis primâ occaſione vindicabo. Ex iis quanta doctrinæ vis in illo homine fuerit, quod ingenii ac judicii acumen, non paucis argumentis evinci poſſit. Muſas ejus interim luci diutius nequaquam duxi invidendas: quas ſparſas ac errantes hinc inde collegi. In poëticâ palæſtrâ non quidem ex profeſſo ſeſe exercebat noſter, aut ad carmen ſcribendum frequenter cogitationes applicabat; agnoſces tamen ex paucis pagellis amœnum hominis & verſatile ingenium, cuique nihil non feliciter ſuccederet. Tria poemat a, quæ primo loco damus, ut & verſus in Tuningii Apophtegmata Scaligerique ac Cluſii mortem conſcriptos, ante annum ætatis viceſimum, dum ſtudiis in Academiâ Lugdunenſi Batavâ dat operam, prodire paſſus eſt: quo majori cum veniâ ſunt legendi. Tibi autem, mi Capellane, cur libellum hunc inſcribam non deſunt rationes æquiſſimæ: quod & conſtantiſſimo Rutgerſium affectu olim ſis complexus, & me Rutgerſii hæredem pari nunc amore proſequaris. Tantus præterea es in hoc ſtudiorum genere, ut, poeſin qui te rectius intelligat, ſit nemo. Id quod ſatis

ſuper-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ſuperque verſus Gallici à te in lucem dati teſtantur: plenius aliquando teſtabitur elimatiſſimum Poëma, Virgo, inquam, tua Aurelianenſis: cujus expectatione ſuſpenſos jampridem nos nimis lente ac inclementer trahis. Sed in laudes iſtas ne uberius me diffundam, partim incomparabili tuâ ſit modeſtiâ, partim neceſſitudine, quæ mihi tecum intercedit, arctiſſimâ. Aliis igitur candorem in te ſummum, aliis mores integerrimos, moderationem animi eximiam, ſuaviſſimam indolis amabilitatem, aſſiduum in demerendis amicis ſtudium, cæteras denique virtutes tuas relinquo commendandas: quibus effeciſti, ut, cum ingenio ſis omnium invidiâ digniſſimo, omnium tamen amorem conſequaris. Vale. Nonis Septembribus. CIↃ IↃCLIII.

JOAN-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

VITA IOANNIS RVTGERSII

ab ipſo conſcripta.

PATER Joanni Rutgerſio fuit Vinandus Rutgerſius: Mater Cornelia Muſia ab Holy, familiâ & vetere & nobili, quæque complures & illuſtres huic Reipublicæ Batavæ Viros dedit. Inter quos avi materni, Iacobi Muſii ab Holy, recens memoria eſt; qui plurimis ac ampliſſimis honoribus perfunctus, poſtremum ex ſummo Hollandiæ Quæſtore Prætor Dordrechtanus, ſimulque Baliuus Zuythollandiæ, quæ dignitas & ſumma eſt, & imprimis nobilis, creatus, ei muneri magnâ cum juſtitiæ ac integritatis famâ præfuit. Hujus filius Arnoldus Muſius ab Holy in Zuythollandicâ præfecturâ patris ſucceſſor, nuper, ingenti omnium bonorum luctu,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

ac relicto ſingulari ſui deſiderio, è vivis exceſſit. Vir, quo docente etiam ipſa Virtus virtutem diſcere poterat. Supereſt nunc ejus frater Hugo Muſius ab Holy, Eques, Ketelæ ac Spallantæ Dominus, geſtis militiæ rebus, domi honoribus, clariſſimus. Paterna familia honeſta & clara apud ſuos, ſed cujus decus pater Vinandus Rutgerſius animi magnitudine plus quam privatâ non parum auxit, educatis in literarum ſtudiis per quam liberaliter quinque filiis, ac ſplendidiſſimè ſuppeditatis in varias peregrinationes ſumptibus. Quorum tres tamen literarum pertæſi animum aliò converterunt; perſtitêre duo, Vinandus è priore conjugio (è duabus enim uxoribus pater liberos tulit, poſtremũ matrimonium, quod propè ſeptuagenarius iniit, ſterile fuit) genitus; ac ille, de quo nunc ſermo eſt, Joannes Rutgerſius. Is anno CIↃ IↃ LXXXIX. XXVIII Auguſti, Dordrechti, quæ metropolis eſt Hollandiæ, natus, ubi primum per ætatem licuit, literarum rudimentis imbutus eſt. Confirmatior paullò Gerardo Joanni Voſſio in diſciplinam traditur. Cujus temporis non ſine gratiſſimâ tanti præceptoris memoriâ ſæpè ac libenter recor-

dari

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

dari ſolet. Illius etiam inſtitutioni acceptos referens quoſcunque poſtea ei Aula honores dedit. Anno cIↄ Iↄ cv. Lugdunum Batavorum in Academiam miſſus, non minori felicitate, & hoſpitem & doctorem nactus eſt Dominicum Baudium, cujus memoriam etiamnum perſanctè colit. Hîc ſexennium penè vixit, carus & acceptus clariſſimis ejus Academiæ viris, imprimis autem divino Heroï Ioſepho Scaligero, qui & moriens ſupremis judiciis eum legati honore proſecutus eſt; Danieli Heinſio, Equiti, cui unicam poſtea ſororem Ermingardim Rutgerſiam, in conſtantiſſimi amoris pignus, elocari curavit; ac ei, quem diximus, Dominico Baudio. Inde in Galliam anno cIↄ Iↄ cxi. abiit; ac biennium, partim Lutetiæ in optimi & clariſſimi Viri Frederici Morelli domo, partim Aureliis, ubi & Licentiæ, ut vocant, in Jure, parentum magis obſecutus voluntati, quam ſuæ, titulũ aſſumpſit, Blœſis quoque ac alibi hæſit. ubicunque vixit, præſtantibus ibi viris gratus. Ac dũ Lutetiæ agit, Notulas aliquot in Horatiũ edidit, illectus pulchritudine potiùs editionis, quam tum parabat Robertus Stephanus, quàm quod ſe & adoleſcentem, & libris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

libris deſtitutum, in auctorem nobiliſſimum quicquam præſtare poſſe confideret. Libellum tamen publico favore, præter ſpem, exceptum augere, auctumque denuò edere ſtatuit. In patriam reverſus, optimam matrem pridie quàm ipſe rediiſſet mortuam offendit. Cujus exceſſum, qui anno cIↃ IↃ cxiii. xiii Septembris contigit, inſolabiliter luxit. Cumque ſe Hagam contuliſſet, ac Patronorum numero aſſcriptus ab occupationibus Curiæ fomenta doloris ſperaret, contra accidit, ut ingenio à ſtudiis forenſibus ſupra quam dici poteſt alieno, mœrori etiam accedente tædio, luctus duplicaretur. Hæc adhuc erant, cum inopinatus plane caſus intervenit. Fungebatur eo tempore, potentiſſimi Suecorum Regis Guſtavi Adolphi nomine, Legati ad confœderatos Ordines munere, vir & honoribus & virtute ſummus, Iacobus Dykius, Eques, Salneccæ atque Soutevenæ dominus. Is cum à Rege mandatum haberet, ut ex his provinciis aliquem ſibi adduceret, qui in Aulâ Conſiliarii muneri par eſſet, Rutgerſium ut iter ſecum capeſſeret, vehementer hortari cœpit. Heic aliquamdiu dubius hæſit. Terrebat prima

tan-

tantùm adoleſcentia, tanto oneri ferendo impar: annum quippe viceſimum modo tertium ingreſſus erat. Contra ægritudinem animi è maternâ morte conceptam hac peregrinatione levatum iri ſperabat. Quod ſi conſecutus eſſet, ſatis amplum itineris, longi alioquin ac difficilis, fructum ſeſe percepturum judicabat. Igitur ire ſtatuit. Cumque ineunte Maio Legatum Comitatus ex Hollandiâ ſoluiſſet, Stokholmiam proximo menſe venit. Aberat eo tempore Rex in Livoniâ, belli cum Moſcho cauſſâ. Quo cum Legatus ſe recipere ſtatuiſſet, opportunè accidit, ut eodem tempore vir & illuſtriſſimæ gentis vetuſtate, & omni virtutum genere incomparabilis, Axelius Oxenſtierna, Regni Cancellarius, eò tenderet. Quâ occaſione magno illi heroï ita ſe inſinuavit, ut ab eo conſtantiſſimè poſtea amatus ſit, & ipſe viciſſim ſummâ eum pietate coluerit. Vt Nervam venit, Rex, commendantibus Cancellario ac Legato, Conſiliarii ei honorem detulit. Ac licet, cum è patriâ diſcederet, nihil certi ſtatuiſſet, ita tamen divinis illius invictiſſimi Regis virtutibus captus eſt, ut unum illum toto vitæ ſuæ tempore diem ſibi honorificum illuxiſſe

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

luxiſſe cenſeret, quo tanti Principis judicium meruiſſet. Oblatum igitur honorem accepit anno cIↄ Iↄ CXIV. ipſis Kal. Auguſti, cùm nondum viceſimum tertium ætatis annum expleviſſet. Sed quod incompoſitas domi, ut qui incertus animi diſceſſerat, res ſuas reliquiſſet, iis componendis commeatu impetrato in patriam cum Legato rediit. Unde proximo anno tranſlatis ſarcinis totum ſe in Sueciam recepit: proſequentibus eum Propemptici honore amicorum plurimis. Quorum, ut ingenii ac doctrinæ, principes, Daniel Heinſius & Hugo Grotius, *divinis illud* verſibus præſtiterunt: qui in vulgus editi paſſim nunc leguntur. Ubi Stokholmiam appulit, iterum Regem abeſſe cognovit. Is tum Pleſcoviam obſidebat. ſecundùm igitur in Livoniam navigare coactus, ſingulari rurſus felicitate, Cancellarium itineris ducem habuit. Nervæ, Regem præſtolatus, aliquantum ſubſtitit; quem & ab obſidione redeuntem, per Ruthenos ac Carelios, acerbiſſimâ hyeme, Abogiam uſque, Finnoniæ metropolin, ſecutus eſt. Unde ineunte Maio, anno cIↄ Iↄ CXVI. ob graviſſima negotia ad illuſtriſſimos fœderati Belgii Ordines ablegatus, anni

ſe-

ſequentis initio demum rediit. Ac, Auguſto menſe, eodem redire juſſus, cum Kal. Februariis ſequentis anni reverſus eſſet, quarto poſt die remittitur. Quâ Legatione mandata etiam ad Illuſtriſſimum Orientalis Friſiæ Principem, Regis patruelem, & Senatum Lubecenſem habuit; annoque cIↃ IↃc xix. ineunte rediit. Ita intra triennium tribus in patriam legationibus, ſemper re feliciter ac pro Regis exſpectatione confectâ, defunctus eſt. Neque defuit generoſo Principi in officiis agnoſcendis liberalitas, cooptato eo ſolenniter, maximâque Regni procerum frequentiâ, in nobilium Ordinem, adjecto etiam aureo non exigui ponderis torq;. Id xxi. Decembris anno cIↃ IↃc xix. accidit. Turbatæ erant eo tempore graviſſimo motu Bohemorum res, qui, Ferdinando Cæſare abdicato, Fredericum Regem ſubſtituerant. Eo Rex cum Rutgerſium deſtinaſſet, pridie Non. Januarias cIↃ IↃc xx. Stokcholmiâ diſcedit. Ac, peractis in itinere, quæ ad Senatum Lubecenſem ac Hamburgenſem, Principes, Bremenſem Archiepiſcopum Regis avunculum, fratres Megapolitanos, præcipue vero Electorem Saxoniæ, habebat,

mandatis, ineunte Aprili, Pragam venit. In quâ urbe fatalis, quæ VI. Idus Novembreis ſecuta eſt, cladis ac calamitatis particeps fuit, amiſſis, præter alia nonnulla, chartis ac libellis. Reliqua miniſtrorum fides, quorum aliquot in urbe manſerant, conſervavit. Vix redierat, cum ad Daniæ Regem, Archiepiſcopum Bremenſem, Megapolitanos ac Holſatiæ Principes, alioſque mittitur, quos Rex Daniæ Segebergæ de re communi deliberaturos, invitato illuc per ablegatum etiam Rege, convocârat. Id evênit, menſe Februario anni cIɔ Iɔc XXI. Sed conventu, antequam eò perveniſſet, jam ſoluto, mandatis tamen apud Regem Principeſque expeditis, menſe Maio reverſus eſt. Ejuſdem anni Septembri menſe quartùm ad Ordines miſſus in ſequentem Julium Hagæ ſubſtitit. Quo tempore, cùm eodem anno conventus delegatorum Sueciæ ac Poloniæ, qui de pace vel induciis, inter utrumque Regem ac Regnum agerent, indictus eſſet, Rex ut ei conventui operâ ac præſentiâ ſuâ adeſſet voluit; eoque nomine Rigam, Lettorum evocatus eſt. Peracto conventu, una cum illuſtriſſimo Cancellario, mediâ hyeme, itinere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

itinere per Lettos, Livones, Eſthiones, Carelios, Finnones, aliaſque Septentrionis gentes, facto, ineunte Martio anni cIↄ Iↄc xxiii. in Sueciam, non ſine ſummo diſcrimine, pervênit. In Alandico enim ſinu, ſub ipſam noctem, cymba, quâ vehebatur, glaciei impetu, quæ vento acta ad littus ſe collegerat, retrorſum in mare ad tertium milliare rejecta eſt. Sed glacies, quæ ventorum vi conferta ac denſata conſederat, patens æquor nacta, circa auroram ſe diffudit, ac periclitanti pervium iter præbuit. Ita ſalvus ad Regem venit. A quo, eodem anno quintùm in Hollandiam miſſus, expeditis in itinere ad Hanſeaticas aliquot civitates mandatis, ejus nomine apud Ordines reſidere juſſus eſt. Nunc in eo munere Hagæ vivit. Atque hic Ioannis Rutgerſii in hunc uſque diem vitæ curſus fuit. In qua nihil æque deplorare ſolet, quàm quòd perpetuis itineribus occupatus, nullâ quiete conceſſâ, literis, quibus tantopere capiebatur olim, nunc nihil, præter amorem, præſtare poſſit. Quo vel ſolo tamen doctiſſimôrum hominum ſtudia ac favorem meruit, certè conſecutus eſt. Teſtantur illud, præter alia, tot præclara

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

præſtantium virorum monumenta: quæ ſub auſpicio nominis ejus edita paſſim exſtant, Dominici Baudii, qui ei diſſertationem ſuper Induciis Belgicis ſub Latini Pacati nomine editam inſcripſerat, quæ epiſtola ab ipſo Rutgerſio, quod variis, ut fit, ſtudiis ea diſſertatio exciperetur, tum ſuppreſſa, nunc in ſecundâ Epiſtolarum Baudii centuriâ legitur; Joannis Meurſii, Gaſparis Barthii, Othonis Heurnii, Joannis Kirchmanni, Gebhardi, Elmenhorſtii, Jacobi Zevecotii, Johannis Loxenii, aliorumque. Inter quos eum immortale *Danielis Heinſii* ingenium, poſt Parœmias Apoſtolii aliaque quædam dedicata, divino de Contemtu Mortis opere ad illum ſcripto, æternitati conſecravit. Scripſit ipſe Variarum Lectionum libros VI. in quibus ſcriptores aliquot veteres primus publicavit; paratque, ſi hoc otium paulo diuturnius ei contingit, Venuſinarum Lectionum ad Horatium libros IV.

Obiit Hagæ Comitum in Hollandia
Anno CIↃ IↃC XXV. XXVI. Octobr.

EPI-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

EPITHALAMIUM

DICTVM

POMPEIO DE ROOVRE,

ET

ANNÆ CASIMBROTIÆ.

VIderat armorum rabiem, funeſtaque ſigna
Cypris, & irarum vacuas ceſſare cohortes:
Gradivumque ſuum teneris complexa lacertis,
Hactenus infeſtis, inquit, pugnavimus armis;
Quod ſupereſt, pugnabo meis. Riſiſſe Cupido
Fertur, & auratas pharetrâ ſtrinxiſſe ſagittas.
Eſt locus antiquis Batavorum in ſedibus, atras
Hic ubi ſunt Patres ſoliti componere lites.
Quem propter multos incædua ſilva per annos
Surgit, et auguſtam gremio complectitur aulam.
Illic et Veneri longè gratiſſima myrtus,
Et lentæ ſalices, & opertæ vitibus ulmi,
Et diffuſa ſuos extendunt robora ramos.
Cœlitibus locus ille ſacer. Quo pulchra Dione,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Obſcuris quoties tellurem amplectitur vmbris
Heſperus, et nitidos oſtentat Delia vultus,
Nympharum ſtipante ſolet ſe ferre choreâ.
Illic marmoreis quæ præſunt numina lymphis
Naïdes, atque illic tacitas habitantia ſylvas
Numina conveniunt: quarũ pars verrere chordas,
Pars incompoſitos agili dare corpore motus,
Pars in mole ſedens penſo devolvere fuſos:
At Venus eluſos juvenum memorare calores.
Hic primum innocuis hærentem amplexibus Annæ
Pompeium in vacuâ ſpatiantem vidit arenâ,
Ac blandum ſubriſit Amor: pharetramque recludit,
Et patrias depromit opes. Iuveniliter arcum
Corripit ex humeris, (humeris ſuſpenderat arcum)
Lunavitque genu. Vibrat manus altera telum,
Et penitus tactos defigit vulnus in artus.
Atque animæ condit latebris. Ille oſſibus ignem
Mox trahit attonitis, & aduſto pectore flammas
Concipit inſolitas. nec adhuc ſe ſentit amare
Infelix, dubiumque tamen præſagit amorem.
Ah quoties cupidos niveâ cervice lacertos
Implicuit! quoties roſeis dedit oſcula labris,
Non laſciva tamen; ſed qualia virgo ſorori,
Qualia vel nato genitrix, vel nata parenti
Non dubitet libaſſe ſuo. Sed cura Senatûs
Avocat, & patrias ſecedere cogit ad arces.
Quid faciat? duras imponis, Patria, leges.
Nollet abeſſe tamen, juvat ô, juvat illa tueri
Lumina, quæ gratos animo peperere dolores.
Sed Patriæ ſuperavit honor prædulcis. ut ire
Conſtituit; vigiles curæ gemituſque ſequuntur
Poſt dominum, & curru lacrymæ vectantur eodem.

In dominâ mens omnis erat: quam ſiſtit ubique
Præſentem violentus Amor, ſemperque videri
Se putat huic, ſolitaſque audire ac reddere voces.
Ah quoties triſtes tentavit fallere curas
Carminibus! quoties dominam nomenque beatum
Injuſſæ ſcripſere manus! mox blanda papyrus
Mittitur, ut tacitos domini commendet amores.
Virginei juvat haud faciles tentare receſſus
Pectoris; haud molles penitus luſtrare latebras:
Adjungitque preces. nullis tamen illa movetur
Obſequiis; matremque libet præferre marito.
Quid facis, inmitis nimium? quid vota moraris?
Quid renuis miſſas audire & reddere voces?
Cur nulli gemitus potuerunt flectere mentis
Conſilium crudele tuæ? Quonam uſque reſiſtes?
Cur tanti eſt tibi matris amor? Cur nomen inane
Virginitas ſocio viduatos conjuge lectos
Præponit thalamis? Vtinam, ſi pulchra fuiſti,
Nec tam dura fores! Augeri pectore curæ
Interea, cæcumque furit prorumpere vultus,
Nec patitur ſe cura tegi. Subit impetus ire,
Durdrechtoque procul dilectos quærere vultus.
Vtque ratem ſubiit; clavum tenuiſſe Cupido
Fertur, & æratæ moderatus vela carinæ.
Sidereos oculorum ut verò conſpicit orbes,
Subſtitit infelix, nec quid faciatve loquaturve
Invenit; attonituſque ſuo vix credit amori.
Nec ſecus exarſit præſentis imagine formæ,
Maturas avidus quam cum populatur ariſtas
Ignis, & ingentes latè depaſcitur agros.
Verum ubi diſiecit nebulas dubiumque timorem
Cypris, & attonitæ revocavit gaudia menti,
Laxavitque viam voci; tum ferre negatos
Tum petere amplexus; ac flumina mellea fundens

Invitam expugnat penitus facundia mentem,
Paullatim non dura ſequi, jam capta videri
Incipit, & dubitat. mox nec ſua vota negare
Suſtinet oranti Virgo, totoque recepit
Pectore Pompeium. piget ah, nolletque fuiſſe
Crudelis. nec jam patitur meminiſſe labores
Præteritos; tantumque timet non grata videri.
Felices nimium, quorum fortuna peracta eſt:
Quos Amor in tutâ thalami ſtatione locavit:
Temporibus quorum Cythereia myrtus inhæret.
Felices nimium! Vobis jam Veſper Olympo
Exoptata diu paullatim lumina tollit.
Heſpere, nam quæ te cœlo lux blandior extat?
Heſpere, præ ſtellis gratiſſime queiſlibet unus,
Te matres, cupidæque nurus, te ſemper amantes
Sollicitis poſcunt precibus, votiſque requirunt.
At tu pelle metus animo, ignavumque timorem
O Virgo, (extremum, quod te ſic alloquor, hoc eſt)
Pelle metus, dulceſque ſinu depone marito
Virginis exuvias. Sic dent tibi Fata Nepotes,
Sic cumulent ſocios numeroſâ prole penates.

POE-

POEMATIVM

Dicatum honori Præſtantiſſimi
& Clariſſimi Juvenis

THOMÆ ERPENII.

SOl, qui tellurem flammanti ſidere luſtras,
Æternoque cies labentia ſæcula motu,
Hunc purâ da luce diem; nec nubila Phœbi
Involvant illuſtre caput. ſed lumine blando
Reſpice (ſi quidquam ſuperos fas poſcere Divos)
Cattigenaſque tuos, & magnæ mœnia Leidæ:
Scilicet ut propius tantos miretur honores,
Erpeniumque ſuum gaviſa Batavia ſpectet.
Me dotes traxêre tuæ, tuaque inclyta virtus
In carmen laudeſque pias, plectroque reſumto
Iuſſere emeritum Muſas revocare Poëtam,
Atque ejuratas iterum implorare Camœnas.
Quid primum? quid deinde canam? junctoſne labores
Ingenio, ac longo vigilatas ordine noctes?
Non tibi fœmineo placuit torpeſcere luxu;
Otia non captata, & inertis munera ſomni.
Sed mens degenerem ferre indignata quietem
Neſcibat reſtare loco: ſed gloria dulcis
Pungebat, ſtimuloſque tibi dabat æmula virtus.
Ad tantæ ſtupuit magna incunabula laudis
Vrbs, quæ Mattiacas inter prima emicat urbes.
At poſtquam tibi dulcis honos, laudumque cupido
Exacuit mentem, ac operum ad majora vocavit,
Tum cœli ſpatia & cauſas inquirere rerum,

Ingenii res viſa tui eſt. quibus æthera flammis
Ornarit Natura parens. cur cærula Tethys
Æſtuet, aut quare bibulis valletur arenis,
Et circum oppoſitas timeat perrumpere metas.
Scilicet ingenio labor hic, chariſſime, tanto
Dignus erat. nec te aſſiduas impendere luces
Tæduit, aut totas vigilando ducere noctes.
O quoties cœlique plagas, arcanaque rerum
Te matutinus rimantem vidit Eous,
Rimantem vidit paullo poſt Heſperus idem!
Mox ubi Naturam luſtraſti ſedulus omnem,
Ignavis & ſi qua vetat Natura recludi,
Te dignum Sophie duxit, quem pulchra laborum
Præmia, quem parti ſtudio ſequerentur honores.
Sed pudor ingenitus, placidæque modeſtia mentis
Munera rejecit: laurumque capeſſere juſſus
Abnuis: & meritum non exorandus honorem
Haud prius admittis, quam te meruiſſe probaſſes.
Ceu trifidi indomitus geſtator fulminis ales,
Cui pater ipſe deûm dedit in genus omne volan-
tum
Imperium, ob fidos rapto Ganymede labores;
Vt primum teneros ovis excludere fœtus
Vere datur, cum terra ſinu viridante relucet,
Prolem ſidereos vix natam obvertit ad ignes,
Ac Phœbi radios recto jubet ore tueri.
Quæ refugo inſtantes non paſſa eſt lumine flãmas,
Arcetur nido; ac regnis pulſatur avitis.
At ſi quis rabidi flammantia lumina Phœbi
Erecto valet ore pati, fit fulminis hæres,
Et patrio nido, & regnis ſuccedit avitis.
Par huic nuper eras, juvenum clariſſime, tunc cum
Exploratores ſpreviſti interritus ignes,
Et nuſquam trepido flexiſti lumina viſu.
Quo magis urgerent hoſtes, conſtantius ibas
Victor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Victor in adverſos: nec paſſus ante relati,
Quam fugerent omnes, & adacti terga dediſſent.
Is vigor eloquio: teque hæc ſanctiſſima ſedes
Suſpexit, blandoque orantis ab ore pependit:
Flexit & attonitas facilis facundia mentes.
Plurimus hic civis, procerumq; ampliſſimus ordo,
Iuliades pater ipſe ſacras tibi commodat aures.
Huc oculos converte tuos, huc lumina flecte.
Adſpice regali ſolio ſublimis ut exſtet
Majeſtas auguſta viri. tenet ora verenda
In vultus en fixa tuos. Certiſſima divûm
Progenies! mens ô patrio contermina cœlo!
Seu juvat igniferum Phœbi rimarier axem,
Et geminos luſtrare polos; ſeu ſidera ſpectas
Ingenio vix æqua tuo; ſeu tempora faſtis
Reſtituis male nota ſuis; ſeu denique magni
Æmulus Euclidæ circos in pulvere ducis;
Aſſurgit Natura tibi: tibi, maxime rerum,
Submittit faſces, & ſe ſtupet eſſe minorem.
Præterea ſedet emeritis ſpectabilis annis
Grotius, & tacitâ ſubdit calcaria voce,
Gratatur que tibi votis. tibi dedita tota eſt
Mens Baudî facunda mei. favet Heinſius ore
Applauditque tibi. mox ordine tota juventus,
Felices tibi ſucceſſus devota precatur.
Et nunc ô felix! cui tam bene pugna peracta eſt,
Quem labor in tutâ famæ ſtatione locavit,
Tempora nunc cuius Phœbeïa laurus inumbrat;
Præmia quæ tantis ſunt æqua laboribus. At nos,
Quos incertus adhuc, forſan tamen exitus idem
Mox manet, hæc à te ſtudiorum exempla petemus.

CAR-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

CARMEN
Extemporaneum
Dicatum honori
Iuvenis Præſtantiſſimi
GIBERTI POLLII.

QVamvis nulla petat ſublimis præmia Virtus,
Nec vanos vulgi applauſus, nec inania captet
Munera, ſed meritos etiam contemnat honores,
Attamen invitam ſocii comitantur honores.
Quid juvet Annales, priſcoſque revolvere faſtos,
Et genus Æneadum, & magni incunabula Tulli?
Quem teges excepit, cujus vagitus in arvis
Auditus, trepidum toties deduxit aratro,
Dum metuit ne quid lædat Fortuna, parentem.
Scilicet in pratis plorabat ruſticus infans,
Quem vix Roma capit. pecudes paſcebat avitas,
Et patrios duro perarabat vomere ſulcos
Hoſtilius, quem mox Romana palatia regem
Et dominum dixere ſuum. notiſſima faſtis
Nomina, Fabricios, Curioſque è rure profectos,
Et paſtoralem juſſos mutare ligonem
Faſcibus ob pulchræ meritum virtutis, omitto.
Quin etiam exemplis non ſunt hæc ſæcula priſcis
Indiga. dant Batavi, quos longum mittat in ævum
Poſteritas, ſerique legant ſtupeantque nepotes.
Te tamen ante omnes, juvenum cultiſſime, di-
cam,
O patriæ ſpes certa tuæ, ſpes certa parentum!

Quem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Quem ſibi deſpondet ventura in ſæcula civem
Res Batava, ac ſancti moderantem jura Senatûs
Suſpiciet, miſeriſque reis oracula dantem.
Scilicet id meruit ſeries uſuſque laborum,
Dum ſacram libet uſque tibi voluiſſe papyrum,
Hanc, quæ Romanas inſcripta eſt pagina leges.
O quoties, Polli, Titan orienſque cadenſque
Vidit adoratas cupidum perquirere leges!
Scilicet à primis talem te protinus annis
Formavere domi venerandâ lege parentes.
Nec tamen emeritum ſoli fecere labores.
Di tibi judicium dederunt, artemque fruendi
Quidquid ab æterno veteres docuere magiſtri.
Di facile ingenium, Dî linguam atque ora diſerto
Donavere tibi. ſed nec mihi dicere promtum,
Attonitas quoties facundia duxerit aures,
Dum ſimul unanimes, & tecto viximus uno.
Tene ego prætereum, terrris lux aurea noſtris?
Quem te ſublimi viderunt ſede tonantem
Vrbis Apollineæ proceres, proceresque Lycei!
Vt patribus ſtupuit Batauis immiſta juventus
Pectore ſollicitum & teſtantem plurima divos,
Et circumfusâ metuentem orare coronâ!
Hinc ubi ſublimem ſcandis, Giberte, cathedram,
Atque hoſtes denſo ſtipatos agmine cernis,
Armaque vibrantes, ac tela inimica moventes;
Luminibus paulum hærebas tellure moratis,
Immotuſque loco, vires dum colligis omnes.
Aſt, ubi firmatæ venerunt robora menti,
Fortiter innumerum late tuis obuius hoſtem,
Et trepidam armata proſternis voce catervam.
Qualis ubi infeſtum conſpexit cominus agmen
Ire leo, ut primum flagrantes percutit orbes
Obvia lux ferri, & iubar è mucronibus igneum;
Demittit cervice jubas, artuſque rigentes

Contrahit, & dubius, dum lentam colligat iram,
Subſidit campo, nec amarum fertur in hoſtem.
Mox ubi concepit furias, rabiemque medullis,
Et penitus ſævum ſtimulavit mente furorem,
Erigitur, meminitque ſui. per tela virosque,
Per ferrum ſibi pandit iter, gaudetque ruinâ
Inveniſſe viam. tum ſi levis incubet haſta,
Vulneraque & viles venantum negligit iras.
Iure igitur, laudum poſtquam documenta dediſti
Tantarum, ſummos, Giberte, capeſſis honores.
Eſt operæ celebres ab origine noſcere ritus.
Principio librum, Polli, tibi donat apertum:
Seu quia te Themidos jubeat myſteria dignis
Pandere, ſive vetet ſic te tibi fidere, fretum
Ingenti licet ingenio, ut componere lites
Sponte tua te poſſe putes. Nullius egenam
Mortales animæ mentem ſperare vetamur.
Mox tamen eſt clauſum tibi donaturus eumdem:
Seu quia te Themidos jubeat myſteria vulgo
Claudere, ſeu quia ſic jubeat tibi fidere, fretum
Ingenti ingenio, ut veterum certamina ſperes
Siſtere poſſe, & ſponte tua componere lites.
Hinc fulvo, Polli, digitus tibi cingitur auro:
Seu quia nil auro genitrix Natura creavit
Purius, hinc mentem puram ſervare jubemur.
Seu quoniam hic ritus per equeſtrem ducit hono-
rem:
Sive quod (ambiguo quia adhuc ſub judice lis eſt)
Sint ſignanda tibi, quæ das reſponſa clienti.
Hos poſtquam ritus confecerit, oſcula libat
Concordi dextræ (ſignum hoc ſeu pacis habeto,
Sive clientis opus) capitique imponit honorem.
Stat fronti ſublimis apex, tegimenque verendum,
Vt Sophiæ ſedes victrici fronde tegatur.
Tot vero ornatum titulis, tot honoribus auctum.
Ad-

Adſpice Leida virum, votis quem ſæpe petiſti.
Sed nil perpetuum mundi compage tenetur.
Felices nimium, propria hæc ſi dona fuiſſent,
Felices Batavos! ſed tu nunc plenus honorum
Inviſes terras alio ſub ſole jacentes.
Quo fugis immitis? cur regna aliena requiris?
Sic elapſa tuæ dilecta Batavia menti?
Te genitor Rhenus, Vahalis te gurgite mœſto
Tam naſcente die, quam denaſcente, requiret.
Vt jubar auratum viduo cum ſubtrahit orbi
Phœbus, & adverſis donat ſua lumina terris,
Cuncti indignantur tenebras, optantque viciſſim,
Vt matutinos exertet Lucifer ignes.
Sed ſua conſpicuus reparat diſpendia Titan,
Et noctem alternus formoſo penſat Eoo:
Verum nulla dies, nullumque reſarciat ævum
Iacturaſque graves, Polli, & tam triſtia damna
Diſceſſu mihi nata tuo. quid prata? quid urbes?
Quid Batavi meruere tui? ne ſubtrahe vultus,
Servandum patriæ ne tollat Gallia civem.
Sic tibi longævos ſervent pia fata parentes,
Gloria ſic fugiat cineres tibi ſera ſepultos,
Venturoque meus memoretur Pollius ævo.

EPI

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

EPISTOLA JOCOSA
Ad Cognatum quendam ſuum.

O Dulce nomen, atque cognatum mihi,
Sed conſulenti non amice curiæ,
Nec ſordidatis tale præſidium reis,
Severa frontis quale promittit fides;
Et illa bina non amœna lumina,
Quæ fronte torvâ turpia aſpectu micant;
Qualia, Pelaſgis ſi qua vatibus fides,
Laſcivus olim vector Europæ tulit;
Vel quale vaſto vaſtior ſpecu jacens
Polyphemus Ithaci regis amiſit dolo;
Seu qualis aut eſt, aut procul tuentibus
Apollinaris orbis apparet facis.
A cujus ore melle quovis dulcius
Aſtræa legum condidit ſilentium,
Cognate noſter, quid rei potiſſimum
Terrâ in Batavâ facere nunc te exiſtimem?
An hocce mente providâ totus caves,
Vno clientes ne quis aſſe pauperet,
Noctes diebus noctibus jungens dies,
Aliena curans, propriorum negligens?
Quæ utrique quondam cura communis fuit.
Verum me Atlantis clarus aſtriferi nepos
Humeros amictus nube candenteis nigrâ
Celer per auras pedibus alatis vehens

Fœto

Fœto ſceleſtis uſque & uſque litibus,
(Quæ vis Deorum eſt cælitum) eripuit foro.
An tetricarum triſtitatem litium
Amœnitate Sarſinati diluis?
Levine tempus ducis ingratum pilâ,
Seu te datatim, ſive te expulſim juvet,
Vtroque pollens, debiturus nemini?
An potius aſprum exercitamenti genus
Quærens relictis hiſce mollioribus,
Hæres Iberis doctus Aſturconibus?
An dulce collo virginis pendens onus
Ebria remiſtis verba jactas oſculis?
Capaciores anne poſtulans ſcyphos
Cinctus jocoſis hinc & hinc ſodalibus
Frangis morantem flore Liberi diem?
Seu rem lagænis ſtrenuus Chiis geris,
Seu Maſſicanis mavelis, aut Cæcubis,
Hiſpanienſi ſeu liquore poſtulas,
Seu Gallicano, ſive qui Germanicus
Rex cæterorum patriæ cellis meæ
Rheni ſecundo flumine illabi ſolet:
Non indecorum, amice, ſectans otium,
Inertiâve ſpiritum frangens marem;
Sed qualis agris inquilinus Atticis
Abſynthiorum tætram amaritudinem
Suavitate edulcat Hyblæi favi;
Talis jocoſo acerba curarum Evio
Viciſſitate haut inficetâ temperas.
Quocunque tandem tempus oblectas tuum,
Ecquæ ſodalis cura te antiqui manet,
Nuper ferocis incolæ Bataviæ,
Nunc obſecuti Principis juſſu ſui,
Procul ferocis finibus Bataviæ
Degentis, ac te? An hocce cum corpuſculo
Ægro, caduco, ac forte perituro brevi

Me-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Memoria noſtri fugit? excidimus tibi?
Dic, literarum juriumque oblivio.
Nunquam excidemus. Qualis infido gener
Spretus Lycambæ, aut qualis hoſtis Bupalo
Injurioſas iſſe contumelias
Narratur ultum, talis occurram tibi.
In te paratas cornuum tollam minas,
Si ſæpe læſam ſæpius patientiam
Laceſſere audes, atque cognati exuis,
Cognate, nomen trux & infeſtus mihi.

Cætera deſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

GERARDO JOHANNI VOSSIO

Præceptori incomparabili.

O cui debemus, quem nunc præſtamus amorem
Pieridum ſacris, Principibuſque fidem:
Cujus in ingenio poſuit ſapientia ſedem,
Et junxit comites ex Helicone Deas:
Qui quidquid veteres, quidquid docuere minores
Compoſitum ſancto pectore ſolus habes.
Accedit probitas, & neſcia fallere virtus,
Et mores, ſed quos ſæcula rara ferant:
Accipe devincti facilis rude carmen amici,
Pignore quo totum ſe vovet ille tibi.
Non grates, non ulla tibi præconia dicam:
Omnia quæ meritis inferiora tuis.
Providus at cauto ceu pictor texit amictu,
Quod nullo poterat dextra colore ſequi;
Sic quas carminibus nequeo comprendere laudes,
Attonitus tacitâ relligione colam.

IN POEMATA

JACOBI EYNDII AB HÆMSTEDE

Ad Flandriam de prælio Flandrenſi.

DVm legis exactos, Tellus ingrata, labores,
Et cauſâ invictos pro meliore Deos,
Quod niſi cum Batavis cupias reſipiſcere noſtris,
Inviſum populis, Flandria, nomen eris.

IN

IN GERARDI TVNINGII

Apophthegmata variis linguis conſcripta.

HVc ades, ô quiſquis Batavas luſtrabis arenas,
Hic ubi Libertas illa paterna viret;
Seu celerem Rhodanum, gelidū ſeu deſeris Iſtrum,
Seu fugis aurifero regna beata Tago,
Seu rerum dominæ linquentem mœnia Romæ
Excipiet portu terra Batava ſuo.
Huc ades, & ſpecta populis incognita veſtris,
Et Lugdunenſi ſi quid in urbe latet.
Sed nimium turres, nimium ne reſpice moles,
Quas ſtruit in luxus ambitioſa ſuos.
Ecce aliquid majus, longèque potentius ecce:
Hic poſuit ſanctum culta Minerva larem.
Hic ſunt victuris notiſſima nomina chartis,
Quæ fovet æterno Fama beata ſinu.
Tuque adeo, cujus totum laus fuſa per orbem
Implevit titulis Solis utramque domum:
Ad cujus Famæ radios excita juventus
Suſtinuit patriam deſeruiſſe ſuam.
O quoties aliquis, cum te, Tuninge, notaret,
En decus, en Batavæ gloria gentis, ait!
Tu vero patrias, hoſpes, rediturus in urbes
Cum referes genti non bene nota tuæ,
Hoc quoque dic: Inter Batavæ miracula terræ
Conſpicuum multâ vidimus arte virum,
Qui Gallus Teutoque foret, foret Italus; & quem
Iurârit civem Græcia priſca ſuum.
Si neget hoc aliquis; dic, cum foret ille Batavus,
Quod vix poſteritas credat, Iberus erat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

AD EUNDEM,

Quod ſex menſibus accuratiſſimè linguam Latinam didicerit, uno triennio totum ſtudiorum curſum abſolverit, ac Apophthegmata conſcripſerit otioſus.

JAm tibi ter ternos totidemq; abſumſerat annos
Deſidia, & gelidæ mortis imago quies:
Iam poteras juvenis, jam vir, Gerarde, videri;
Veſtibat primas hiſpida barba genas;
Cum tibi degenerem mens indignata quietem
Otia non ultra deſidiamque tulit.
Hactenus, exclamas, vitam ſectamur inertem:
Nunc alio puppim ventus & unda vocant.
Nec mora, Tuningi; Latias accingeris artes,
Et ſimul eſt curæ Græcia docta tibi.
Aggrederis linguam; ſexto tibi menſe peracta eſt:
Vix aliis ſextâ diſcere meſſe fuit.
Iam ſtupet innumerâ Batavus te voce loquentem;
Cum tibi per linguas impetus ire ſubit.
Hæc quoque, quæ Latias inſcripta eſt pagina leges,
Bis tibi quindeno cognita menſe fuit.
Docta laboratis junguntur & otia curis;
Illa, quibus debes, quod modo prodit opus.
Otia profuerunt. tua per diſpendia creſcis.
Ditia ſunt lucro damna, Gerarde, tibi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

DE
SAMVELE NÆRANO
Elegantiſſimos Poëmatum libellos edente.

AD DORDRACUM.

QVos tibi dat civis, Batavum Regina, libellos
Accipe: nobilior pagina nulla fuit.
Seu canit hic Elegos; teretes ſeu ſtringit Iambos;
Seu ferit Auſoniæ plectra ſecunda lyræ;
Seu juvat aſtrictis Anagrammata claudere nodis;
Seu juvat Heroos, Bilbilicoſque ſales.
Talia cantabat Geticis Pelignus in oris,
Dum nimium ſævi Principis exul erat.
Talibus attonitas ducebat Cæſaris aures,
Pindaricum Flaccus cum ſuperaret opus.
Talia Bilbilico quondam ludente Salonem
Pierides lymphis præpoſuere ſuis.
Te quoque cum terris Vahalis, Nærane, dediſſet,
Caſtaliis meruit miſtus ut iret aquis.

Manibus Viri Clariſſimi
ÆLII EVERHARDI VORSTII,
à cujus exceſſu Lugdunenſis lues in immenſum crevit.

VIderat ingenti damnatam funere Leidam,
Et queſta eſt Lacheſis millia pauca mori.

Ha-

Hactenus ignavæ vanis pugnavimus armis,
Hoc nullum eſt nobis ſoſpite numen, ait.
Vltima contigimus. Jus mortis habemus ab uno.
Eludit noſtras Vorſtius uſque colos.
Finierat Lacheſis. ſoror altera ſtamina rumpit,
Et Leida heu damnum flet ſimul orba ſuum.
Nam quæ, te ſalvo, ſalvo eſt graſſata pudore,
Extincto ſævit abſque pudore, lues.

IN OBITUM
Viri Clariſſimi
THOMÆ ERPENII
Orientalium Literarum in Academiâ Lugdunenſi Inſtauratoris Incomparabilis.

OMnia Lugduno dum Phœbus donat, habebat
Quas habuit Grajus, quaſq; Latinus, opes.
Intulit Erpenius Muſas Oriente petitas,
Hæc deerat Batavis gloria ſola meis.
Sublato Domino patrias rediere ſub oras,
Et fugit Batavos gloria tanta meos.
O Lugdunenſis data cui tutela Minervæ eſt,
Et vatum vates diceris eſſe pater,
Heſperias ſaltem, Phœbe, ô defende Camœnas,
Jam victi ſpolium mors Orientis habet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

In natalem annum Illuſtriſſimi Viri

JOSEPHI SCALIGERI

ↀ Iↄ Iↄ XL. *qui tanto æſtu nobilitatus fuit, ut pleriſque calidioribus locis vineæ fuerint exuſtæ.*

CVm primum illuxit divinus Scaliger orbi,
Et didicit tellus ſidera poſſe pati,
Obſtupuit Phœbus, valeantque & currus & æther,
Qui lucem (dixit) conferat, alter erit.
Dum pavet, & lumen venturum hoc invidet aſtris,
Exciderunt trepidâ flammea lora manu.
Deflexere rotæ, doluitque incendia mundus,
Et cœli damnum ſenſit aduſta Ceres.
Quod timeas non eſt, genitor radiate diei,
Vt poſſint ſoles ſidera ferre duos.
Non petit hic currus: ſed quos, dum naſcitur ille,
Non bene flectebas, ire docebit equos.

Aliud.

QViſquis adeſt peregre, Batavas initurus Athenas,
Et tot conſpicuis mœnia clara viris,
Scaligerum tumulo non æſtimet hoſpes ab illo:
Nil præter cineres oſſaque nuda capit.
Non hæc ſemideos manes compeſcuit urna,
Non tegit immenſos tam brevis arca Deos.
Proſiluit buſto, & Divûm convexa ſecutus,
It rerum dominos ſpiritus inter avos.

Aliud.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Aliud.

ASTrorum proceres, ſuperis gens addita Divis,
Queis regitur cœli curia ſumma viris,
Queis pietas, queis ſancta fides, caſtique penates,
Et ſemper magnis æmula vita Deis,
Sublimem faciles patefecit ad æthera greſſus,
Et ſuperos inter donat habere locum,
Accipite hanc animam: non eſt ſibi conſcia culpæ,
Et negat ullius criminis eſſe rea.
Accipite, & cœlo det mollia jura volenti:
In terris doctas rexerat illa Deas.

Viro Clariſſimo

EVERARDO VORSTIO.

SIc tibi concedat medicanti Pergamus arte,
Nec certet dextræ dextera Coa tuæ;
Sic coëant queiſcumque ſacras admoveris herbas
Vulnera, nec dubiam ſentiat æger opem;
Sævaque crudelis ceſſent contagia morbi,
Et fugiant ſuccis victa venena tuis;
Vt mihi ſe non ante oculis tam grata legendam
Obtulit æterna charta notata manu,
Crudeles obitus quæ rapti mœret amici,
Et jacit ad viduos triſtia verba rogos.
Qualia ſub denſâ ramorum concinit umbrâ
Dum gemit abſumtum Daulia mater Ityn,
Qualia cantabat Geticis in rupibus Orpheus,
Eurydices queſtus fata ſecunda ſuæ.
Hæc quoque venturi diſcant te vate nepotes:
Exequias ævum poſteritatis eat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Quid renuis fruſtra? non eſt tua pagina, Vorſti,
Quæ lachrymas ſeræ poſteritatis habet.

DE

CLUSII

obitu.

Viderat aſtrorum motus, cauſaſque notarat
Quæ faciant naſci ſidera, quæque mori.
Emenſus ſtellas, & totum Cluſius orbem,
In gemino quantum cardine Phœbus obit,
Iam didici cœlum, quid adhuc niſi terra relicta
eſt?
Hinc quoque, ſed major, fama petetur, ait.
Nec mora, Tellutis ſacras accingitur herbas,
Et gremio quidquid omniparente fovet.
Iam penetrat Gangen, jam Medum luſtrat Hyda-
Et qui ſepteno gurgite Nile fluis. (ſpen,
Omnia quærebat. quærenti defuit orbis.
Vlterius nec quo progrederetur erat.
Nunc jacet hic. Tellus varias ſuperadiicit herbas,
Datque rogo lacrymis humida ſerta ſuis.
Qui coluit flores, & ſacræ ſemina matris,
Credibile eſt illum ſic voluiſſe tegi.

Aliud,

In tumulum

CLUSII.

Qvid tegat hic tumulus, ſi vis noviſſe, viator,
Exuvias Cluſî continet ille mei.

Con-

Confectas ſenio, fractas morbiſque maliſque,
Summaque vix quarum ſtrinxerat oſſa cutis.
Sed tamen ingenium, ſed mens divinior hujus
Heu male formati corporis hoſpes erat.
Non querimur raptum. Quidquid mors invida demſit,
Ingenio nobis reddidit ille ſuo.

Aliud.

CVm Cluſî corpus tumulo Natura locaret,
Quem mœrens manibus fecerat ipſa ſuis,
Ingemuit, tollenſque manus ad ſidera, Terræ
Hoc peperi; cœlum cætera, dixit, habet.

Aliud.

QVi videt hos flores tumuli de vertice naſci,
Hæc cineri tellus ultima dona dedit.
O bene, quod tumulo condatur Cluſius iſto!
Qui coluit flores, floribus ille jacet.

Aliud

AD CAROLI CLUSII *Manes.*

DIvini manes, & tanti nominis umbra,
Et Cluſî quidquid non tegit urna mei,
Accipite exiguum manſuri pignus amoris,
Dum liceat nobis condere majus opus.
Accipite, & quamvis parvum ne ſpernite munus.
Nunquam non pietas digna favore fuit.

Manibus

PETRI COLONII,

qui Lugduni peſte extinctus eſt.

VNica ſpes patris, miſeræ ſpes unica matris,
Delicium caſtæ præſidiumque domûs,
Et cum doctrinâ pietas, probitaſque, fideſque,
Et cautæ niveus ſimplicitatis amor,
Et nimium properè rapti Virtutis honores,
Quos vel jam dederat, quoſve datura fuit,
Hac pariter tumulantur humo. Flevere parentes
Heu lethi letho triſtius eſſe genus.
Deſine tantarum nunc ô, ſæviſſima ſtragum,
Et ſaltem furiis meta ſit iſta tuis.
Multis illa quidem, ſed nullâ inviſior umbrâ
Infecit ſanctos Palladioſque lares.
Luximus Erpenium, vix poſt tua funera, Vorſti,
Non habet in Leidâ jam nova plaga locum.

Dies XXIX *Auguſti Menſis Grotiano carcere nefaſta.*

EPIGRAMMA PRIMVM.

HÆc eſt illa dies, quæ tanti conſcia luctûs
Grotiacas vidit vincula ferre manus;
Nec flevit ſcelerata nefas, ſed lumine ſicco
Admiſit radios, aurce Phœbe, tuos.
Deſine felices inter Lux impia luces
Formoſo nebulam ſpargere velle die:
Sed qualis Latiis damnata eſt Allia faſtis,
Inviſum populis tu quoque nomen habê.

Aliud,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Aliud. II.

QVam bene conveniunt ſimili duo numina fato,
Iſacidum ductor, Grotiadeſque meus!
Evaſit latitans anguſtâ Grotius arcâ:
Servatus texto viminis ille fuit.
Huic Vahalis placidas ſubſtravit fluminis undas:
Hoc Nilus, Moſe, fecerat ante tibi.
Excipit hunc Celtes, illum regina Canopi:
Et reus hic patriæ eſt; & fuit ille ſuæ.
Par quoque principium ſimilis fortuna ſequetur:
Nam populo leges hic dabit, ille dedit.

ARCA. III.

HÆc ea, quæ domini ſolita eſt portare libellos,
Grotiadæ fuerat pondere facta gravis:
Mutatum neque ſenſit onus. Quod enim illa ferebat,
Id quoque, ſed ſpirans, bibliotheca fuit.

IV.

SEdes chara Deis, ſervati gloria vatis,
Servato grates quas tibi vate feram?
Si verbis æquare velim tua facta, libellis
Tot nobis opus eſt, ferre quot, Arca, ſoles.
Quid prodeſt optare libros, facundia quorum
Sacra ſit in laudes ingenioſa meas?
Nobile depoſitum, mihi quod debere ſalutem
Agnoſcit, major bibliotheca fuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

V.

HÆc, quam ſtare vides, peregrinæ filia ſylvæ,
Servatrix domini nobilis Arca ſui,
Non leve, nec quavis deciſum ex arbore lignum;
Sed ſtirpem trunco de meliore vides.
Aut fuit intactæ quondam hæc tutela Minervæ;
Aut fuit hæc Clario laurus amata Deo.
Huic Paphias myrtos, vel quâ Cybeleïus Attys
Fronde latet, lignum ſuppeditaſſe putem.
Vel quas Chaoniis populo reſponſa petenti
Commemorant quercus certa dediſſe jugis.
De ſylvâ quacunque venis, Theſeia puppis
Quod fuit Actæis, hoc eris, Arca, mihi.

In Gazophylacium & Armamentarium Dreſdenſe Sereniſſimi Electoris Saxoniæ.

VIderat excelſæ Mars pulchra palatia Dreſdæ,
Et ſacras, Princeps quas cumulavit, opes,
Atque ait, Has decuit habuiſſe, ô Jupiter, auro
Tunc tibi cum Danae concilianda fuit.
Cui pater oſtendens armamentaria, tales
Cœleſti retulit protinus ore ſonos;
Cum conjuratos tremeret mea dextera fratres,
Optaſſem hæc potius arma fuiſſe mihi.

MA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

MARIÆ ELEONORÆ

Suecorum &c. Reginæ, cum ei incomparabilis pulchritudinis Canem Indicum mitteret.

INdia quem noſtris ſubmiſit victa triumphis,
Hunc pedibus dextrâ ſupplice ſiſto tuis.
Vt faciem aſpicies , nihil eſt formoſius illo,
Et talis, dices, Procridis ante fuit.
Hunc cœlo Erigone, ſylvis Diana locaſſet:
Sed, niſi te, nullo numine dignus erat.

Inſignia Ordinum Generalium & domûs Auſtriacæ.

QVæ conſtricta vides uno tot ſpicula nodo,
Protegit invictæ Martia cura feræ.
Advolat Auſtriacis ales delapſus ab oris,
Et roſtro & curvis unguibus illa petit.
Stat contra intrepidus , ferrumque intentat in hoſtem,
Et libertati vindicat iſta Leo.
Quid contra nemorum dominum dominumque ferarum,
Infelix volucris, unguibus ire paras?
Maturanda fuga eſt. velocibus utere pennis.
Aut aliter ſalvo non licet ire tibi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Cur Nonno

RHENUS IBER

dicatur.

EPIGRAMMA JOCOSUM.

DUm modo ſepoſitis agitat convivia curis,
  Miſtaque Phœbêæ Martia turba ſedet,
Inter mille jocos, quibus alta palatia rident,
  Hæc quoque cum multis quæſtio mota fuit:
Ille tui vates operis, cur dixerit, Evan,
  In tibi ſacrato carmine, Rhenus Iber.
Sed neque Grammaticos inter qui dicere poſſet,
  Nec quibus in tabulâ pingitur orbis, erat.
Miles adhæc ridens, fruſtra quod quæritis iſtic,
  Hoc ducis Heſperii dextra docebit, ait.
Nec mora, Germanis infers fera, Spinola, ſigna;
  Et cedit Rheni viribus unda tuis.
Sic dubitat nemo, bene quin dicatur Iberus,
  Quod voluit nemo credere, Nonne, tibi.

DANIELIS HEINSII

Votum ad Halcyones pro incolumitate

JOANNIS RUTGERSII.

Ἀλκυόνες πόντοιο γαληνιόωντος, ἄνασσαι
  Μοῦναι ἀκυμάντου μητερές εὐπλοΐης.

Νῦν

Νῦν ἄλα μοι στορέσαιτε καὶ ἵλεω ἄμμι γένοισθε
  Παισὶν Ἀθηναίης παῖδες ἁλὸς ῥοθίης.
Εἰ δέ μοι οὗτος ἀνὴρ γλυκερὸν σάος ὅρμον ἵκοιτο,
  Ἄκρον ἑταιρείης, καὶ φιλίης κορυφὴ,
Ὕμμιν ἐγὼ πάλιν αὖθι λεχώϊον ὕμνον ἀείσω
  Ὠδῖσι μογεραῖς ἀμφὶ περισχομέναις.
Ὄφρα φίλαις τίνωμεν ἀμοιβαίην χάριν ἄμφω
  Ὄρνιθες μουσέων ὄρνισι νηρείδων.

LATINE

RUTGERSIO

interprete.

VOs ô navigii matres felicis, & ô vos
  Reginæ placidi Halcyones pelagi,
Nunc agite ô, facilem nobis nunc ſternite pontum
  Palladiis pueris Oceani pueræ.
Si decus & noſtri juvenis hic culmen amoris
  Optata incolumis littora contigerit,
Diſtentis duro partûs ægroque dolore
  Tunc vobis genitalem hymnum ego concinuam.
Alternas igitur grates ſolvamus uterque
  Muſarum volucres Nereïdum alitibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

HUGONIS GROTII
EPIGRAMMA
Inſcriptum albo amicorum
JOANNIS RUTGERSII.

PIctus Apollineâ ſtellantia tegmina lauro,
Qui domini Vatis ſe probat eſſe, liber;
Optime Rutgerſi, non hic in plebe latentes,
Sed notas toto quærit in orbe manus,
Quas longæva manent conſtantis ſæcula famæ;
Omnis quas cupiat bibliotheca ſuas.
Iſte Caſaubonos habeat liber, iſte Thuanos;
Heinſiacas monſtret gentibus iſte notas.
Aurea doctorum recitatrix charta virorum,
Nomina quæ tantum non moritura vehis,
Quid tibi nobiſcum? quid me, precor, ordine vulgi
Detrahis, & ponis non regione meâ?
I tamen, atque aliquis qui ſim ſi forte requiret;
Dic unum hoc, domino me placuiſſe tuo.

EIVS-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

EIVSDEM

EPIGRAMMA

AD

JOANNEM RVTGERSIVM

Suecorum, &c. Regi à Conſiliis, in Sueciam abeuntem.

VOs quæ cæruleo neſcitis gurgite tingi,
Cuſtodes axis magna minorque feræ,
Suppoſitum veſtris petit en Rutgerſius orbem
Sideribus, patriæ ſidus & ipſe ſuæ.
Incolumem præſtate ratem, bona plurima ſecum
Quæ vehit, Arctoæ non bene nota plagæ.
Ad juga Sævonis, glacialique æquore cinctas
Lappionum terras, &, Scritofinne, tuas
Actææ veniunt artes, Romanaque Suada.
Barbariem longe qui fuget, hoſpes adeſt.
Qualis præcipitem vates Oeagrius Hebrum
Sithoniâ fertur detinuiſſe lyrâ.
Qualis & ille ſolo dignus meliore Poëta
Plauſtrivagos docuit verba Latina Getas.
Sed ſatis eſt uti, Sueones: nil poſcite majus:
Credidit hoc vobis terra Batava caput.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

In

Clariſſimi Iuvenis

JOANNIS RVTGERSII

Regii in Sueciâ Conſiliarii

VARIARUM LECTIONVM LIBROS.

ANnoſos famæ nunquam pereuntis honores,
Dum legit, & quicquid charta celebrat anus,
Hæc notat incenſus ſimili Rutgerſius œſtro,
Et ſibi non levius numen adeſſe probat.
Quo mirêre magis, primæ ſunt orſa juventæ
Quæ legis. hac petiit jura forumque viâ.
Et nunc illa manus, cui tam bene nota vetuſtas,
Vandalicis rebus ferre rogatur opem.
Indomitis olim Romam qui vicerat armis,
Romanâ gaudet nunc Gothus arte regi.
Ille bonis pretium didicit Rex ponere noſtris:
Æſtimet hinc dotes terra Batava ſuas.
Pierides, vobis honor hinc contingit: in aulam
E veſtro Juvenis poſcitur ille ſinu.
Cum Sueonum populis tali data jura miniſtro,
Et cum finitimis fœdera facta leget,
Hunc quoque poſteritas digito tritura libellum;
Hic illi fuerat, dicet, ad iſta gradus.

HVGO GROTIVS

Scripſi Amico fraterno mihi amore juncto.

EIVS-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

EIVSDEM

EPIGRAMMA

In Nuptias Danielis Heinſii & Ermegardis Rutgerſiæ, ubi & de Rutgerſio agitur.

VAtum maxime, tuque digna Virgo
Vrbis principis in ſinu creari,
Illo ſanguine, qui tot atque tantos
Rectores dedit, & dabit Batâvis.
O quot ſunt pariter canenda Muſis!
Hinc Vatis ſoror, inde Vatis uxor.
Et tu, cor Venerum, pater Lepôrum,
Quem tam læta dies requirit unum;
Seu te Rex ſocium trahens laboris
Hoſtem finibus arcet imminentem:
Seu jam de Getico profectus axe
Codani veheris ſinûs per undas,
Optans ut liceat cito videre
In complexibus Heinſium ſororis.
Vos omnes veniam peto precorque,
Quod noſtri ſine carminis tributo
Nox nulli ingenio tacenda tranſit:
Hoc curæ faciunt moleſtiæque,
Phœbus quas fugit Aöniſque turba.
Det nobis Deus, ut ſereniorem
Hoc à tempore computemus annum.
Tunc, quæ debueram thoro jugali,
Solvam carmina dedicata cunis:
Cum patrem tenero profeſſus ore
Doctum vagiet Heinſianus infans;
Nec dormire volet, niſi paterni
Dulces carminis audiat ſuſurros.

DA-

JOANNIS RUTGERSII
Regii in Suecia Conſiliarii è Batavia abeuntis Propempticon,
A
DANIELE HEINSIO
conſcriptum.

AEolii fratres, quorum ſub numine ſurgit
Pontus, & illæſæ decurrunt æquora puppes,
Hoc terris ſervate caput: cui junctus Apollo
Æternuſque Helicon dubiis committitur undis,
Et patriæ ſperata ſalus. ſi tota precatur
Imploratque ſuos regina Batavia Divos,
Et gens indigno Muſarum oppreſſa dolore.
Nam neque ſic mœſto juvenis divulſus Oreſta
Phocæus; neque ſic mediis deprenſus in umbris
Ægides ſtupuit, cum victor ſidera retro
Alcides peteret, clauſoque evaderet orbe,
Cuſtodem referens tenebrarum é nocte ſilenti,
Centum ora, & centum torpentem colla catenis;
Vt nunc immenſo curarum involvimur æſtu
Phœbi ſacra cohors. Nec tu tamen ardua cœpta,
Invictoſque animos pone, & ſublimia vota, (ta
Spes & amor patriæ Juvenis: quanquã æquora tan-
Vndarumque obſtant montes, tam ſæva minantur
Frigora: quanquam Arctos vicino ſidere, quan-
Immitis Boreas ſperatum diligit axem, (quam
Et glaciem & fractos molitur ab aëre nymbos:
Nec te detineant lachrimæ vultuſque paterni,
Et fraternus amor, circumfuſæque ſorores,
Non alii, quos celſus honos è ſtirpe tuorum

Ex-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Extulit, & noſtris affixit gloria rebus,
Illuſtres animas, claræque ab origine gentis:
Quorum humeris quanta eſt populi fortuna recumbit.
Nec te detineat patriæ præſentis imago,
Non pulchri aſpectus nemorū quos poſſidet Haga,
Aſtrææ Veneriſque Deæ gratiſſima ſedes,
Haga voluptatum genitrix, genitrixque laborum;
Totque urbes hinc inde aliæ: vel quæ tibi lucem
Prima dedit, primumque indulſit munera vitæ.
Quanquā illam rex indomito cum flumine Moſa,
Et Linga, & genitor Vahalis circum errat aquatū
Quanquam olli curas omnis, triſteiſque dolores
Diluit, & grato ſolatur munere Rhenus.
Hoc quodcunque vides, qua cœli ingentia tecta
Incubuere ſolo, terramque amplexus inertem
Tot circum flammis diffunditur aureus æther,
Quaque impacatum terras prælabitur æquor;
Virtutis ſpacium eſt. hanc metam illuſtribus auſis
Indulſit Natura parens, tum cum æthere ab alto
Ignea victuræ libavit ſemina mentis,
Æternoſque animos imbelli in corpore clauſit.
Si non Æoliden Ithace, non Theſſala Tempe
Ardentem Æaciden, non ſeptem terga minantem
Taurorum Telamoniaden Salaminia rupes,
Non antiqua Pylos felicem nectare linguæ
Neſtora, non dominæ Atridas tenuere Mycenæ;
Tu quoque, ſit quamvis formoſa Batavia mater,
Fœderibus regum tantis, tot læta trophæis;
Ingentem diffunde animum, qua ſidera currunt:
Et patriam metire immenſæ finibus æthræ.
Tempus erit, cum plenus opum, cum plenus honorum,
Itritaque expertus magnarum præmia rerum,
Pollutas nullo laudabis crimine Muſas,

Occul-

Occultoſque lares, ubi vitæ tuta petentem
Ocia tranquillo luſtrabit lumine Virtus.
Seu procul ignavo gaudentem excedere vulgo,
Porticus accipiet, torvo dilecta Catoni,
Audacis nutrix animi, conſtanſque laborum:
Seu qui Socratico diffundit nomine verum,
Ignotus populo ſapiens, vicinus Hymetto,
Iliſſum trepidantem inter fonteiſque ſalubreis
Feſſum aulæ, dulcis ſophiæ circumdabit umbra.
Sæpe etiam regum curas, & triſtia bella,
Et quicquid gelido Oceanus ſub gurgite volvit
Monſtrorum, effuſas informi corpore phocas,
Et nil balænis debentem immanibus orcam,
Non infacundo mecum perfuſus Iaccho,
Lugduno in media referes: ubi mollia curis
Tempora compoſitis Muſiſque indulget Apollo.
Interea cauſas alii, & civilia jura
Defendent, patriaſque evolvent litibus urbes,
Quæ quondam tibi cura fuit. Nunc maxima rerum
Majeſtas, & ſceptra vocant: nunc purpura nobis
Invidet, & regum non expugnanda voluntas.
I, fatis accede tuis, rebuſque futuris;
Et lætos admitte Deos: Sueonumque potentum
Regnatorem animo excelſum, fretumque juventâ
Et laudum ſpe, diſce ſequi: ſive horrida caſtra,
Riphæas inter glacies ſeptemque Triones,
Figit, & armatum circumdat frigore Moſchum:
Seu ſpumantis equi ſudore undantia colla
Aſſueſcit tonitru murorum, & fulmine Martis:
Seu pacis molitur opus: Gotthoque volente
Arctoas late componit legibus urbes.
His rerum auſpiciis, tantoque inſignis honore,
Pone ſequens magni exempla & veſtigia Dyckî,
Nunquam olim patriam aſpicies inglorius Hagam.

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
235 D 16